Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети разширен състав)

1 юни 2022 година *

„Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за преструктуриране на кредитни институции и на някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Процедура за преструктуриране, приложима в случай на субект, който е проблемен или има вероятност да стане проблемен — Приемане от ЕСП на схема за преструктуриране на Banco Popular Español — Право на изслушване — Задължение за мотивиране — Членове 18 и 20 от Регламент (ЕС) № 806/2014 — Извъндоговорна отговорност“

По дело T-523/17

Eleveté Invest Group, SL, установено в Мадрид (Испания), и другите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение към настоящото решение [1], представлявани от B. Cremades Roman, J. López Useros, S. Cajal Martín и P. Marrodán Lázaro, avocats,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, представлявана от L. Flynn и A. Steiblytė, подпомагани от J. Rivas Andrés, avocat,

и

Единен съвет за преструктуриране (ЕСП), представляван от J. King и M. Fernández Rupérez, подпомагани от B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch и S. Ianc, avocats,

ответници,

подпомагани от:

Кралство Испания, представлявано от J. Rodríguez de la Rúa Puig и L. Aguilera Ruiz,

и от

Banco Santander, SA, установена в Сантандер (Испания), представлявана от J. Rodríguez Cárcamo, A. M. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero и J. Remón Peñalver, avocats,

* Език на производството: испански.

[1] Списъкът на другите жалбоподатели е приложен само към връчения на страните текст на решението.

встъпили страни,

с предмет, първо, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение SRB/EES/2017/08 на изпълнителната сесия на ЕСП от 7 юни 2017 година за приемане на схема за преструктуриране на Banco Popular Español, SA и на Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 година за одобряване на схемата за преструктуриране на Banco Popular Español (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15), второ, искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за вредите, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели в резултат от тези решения, и трето, искане временната оценка да се обяви за недействителна и да се присъди обезщетение,

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав),

състоящ се от: M. van der Woude, председател, M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (докладчик) и G. Steinfatt, съдии,

секретар: J. Palacio González, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 юни 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

I. Правна уредба

1 След финансовата криза от 2008 г. се взима решение в Европейския съюз да се създаде банков съюз, основан на всеобхватна и подробна единна нормативна уредба за финансовите услуги на вътрешния пазар като цяло и съставен от единен надзорен механизъм, нова регулаторна рамка за гарантиране на депозитите и нова рамка за преструктуриране.

2 Първата стъпка към банковия съюз е създаването на единен надзорен механизъм (ЕНМ) с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63). Съгласно съображение 12 от този регламент ЕНМ следва да гарантира, че политиката на Съюза, свързана с пруденциалния надзор над кредитните институции, се прилага по съгласуван и ефективен начин, че единната нормативна уредба за финансовите услуги се прилага еднакво за кредитните институции във всички засегнати държави членки и че тези кредитни институции подлежат на надзор по най-високи стандарти, който не е ограничен от други, непруденциални съображения. За тази цел с Регламент № 1024/2013 на Европейската централна банка (ЕЦБ) се възлагат конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции, с цел да се допринесе за сигурността и стабилността на кредитните институции и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и отделните държави членки.

3 След това е приета Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190). В съображение 1 от нея се посочва следното:

„Финансовата криза показа, че на равнището на Съюза до голяма степен липсват подходящи инструменти за ефективното справяне с нестабилни или проблемни кредитни институции и инвестиционни посредници […]. Такива инструменти са необходими по-специално, за да се предотвратят случаите на неплатежоспособност или, ако такива все пак настъпят, последиците от тях да се сведат до минимум чрез запазване на функции със системно значение на засегнатата институция. По време на кризата тези предизвикателства бяха основната причина, която принуди държавите членки да спасяват институциите, като използват парите на данъкоплатците. Целта на установяването на надеждна рамка за възстановяване и преструктуриране е да се премахне във възможно най-голяма степен необходимостта от такива действия“.

4 Директива 2014/59 цели да се установят минимални общи правила за хармонизация на националните правила, уреждащи преструктурирането на банките в рамките на Съюза, и предвижда сътрудничество между органите за преструктуриране при работата им във връзка с неизпълнението на задължения от страна на трансгранични банки. В това отношение по-специално в член 3, параграф 1 от Директива 2014/59 се предвижда, че всяка държава членка определя един или, по изключение — повече органи за преструктуриране, оправомощени да прилагат инструментите за преструктуриране и да упражняват правомощията за преструктуриране.

5 Като се има предвид обаче, от една страна, че Директива 2014/59 не води до централизиране на процеса на вземане на решения в областта на преструктурирането, че в нея основно се предвиждат общи инструменти за преструктуриране и общи правомощия за преструктуриране на националните органи на всяка държава членка и че на последните е оставена свобода на преценка при прилагането на тези инструменти и използването на националните механизми за финансиране на процедурите за преструктуриране и от друга страна, че с тази директива не се избягва напълно вероятността държавите членки да предприемат самостоятелни и потенциално несъгласувани решения във връзка с преструктурирането на трансгранични групи, се взема решение да се създаде единен механизъм за преструктуриране (ЕМП).

6 Така втората стъпка към банковия съюз е приемането на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на ЕМП и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

7 Съображение 12 от Регламент № 806/2014 гласи:

„Осигуряването на ефективни решения за преструктуриране на проблемни банки в Съюза, включително за набиране на финансиране на равнището на Съюза, е от ключово значение за завършването на вътрешния пазар на финансови услуги. В рамките на вътрешния пазар

неизпълнението на задълженията на банките в отделна държава членка може да засегне стабилността на финансовите пазари на Съюза като цяло. Осигуряването на ефективни и еднообразни правила за преструктуриране и еднакви условия за финансиране на преструктурирането във всички държави членки е в интерес не само на държавите членки, в които тези банки извършват дейност, а и на всички останали държави членки като средство за осигуряване на равнопоставени условия за конкуренция и подобряване на функционирането на вътрешния пазар. Банковите системи в рамките на вътрешния пазар са свързани в голяма степен, групите от банки са международни, а банките притежават значителни чуждестранни активи. При липсата на ЕМП банковите кризи в участващите в ЕНМ държави биха имали по-тежко отрицателно въздействие върху системите и на неучастващите държави членки. Създаването на ЕМП ще осигури неутрален подход при справянето с проблемни банки и така ще повиши стабилността на банките в участващите държави членки и ще предотврати разпространението на кризите към неучастващите държави членки, като по този начин ще улесни функционирането на вътрешния пазар като цяло. Механизмите за сътрудничество във връзка с институции, установени както в участващи, така и в неучастващи държави членки, следва да бъдат ясни, като не следва да има дискриминация, пряка или непряка, спрямо държава членка или група държави членки като място за финансови услуги“.

8 Съгласно член 1, първа алинея от Регламент № 806/2014 предметът на последния е да се определят еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктуриране на определените в член 2 субекти, установени в участващите държави членки, а именно банки, надзорникът на държавата по произход на които е ЕЦБ или националният компетентен орган в държавите членки, чиято парична единица е еврото, или в държавите членки, чиято парична единица не е еврото, които са установили тясно сътрудничество в съответствие с член 7 от Регламент № 1024/2013 (вж. съображение 15 от Регламент № 806/2014).

9 Член 1, втора алинея от Регламент № 806/2014 предвижда, че тези еднообразни правила и еднообразна процедура се прилагат от Единния съвет за преструктуриране (ЕСП), създаден в съответствие с член 42 от същия регламент, съвместно със Съвета на Европейския съюз, Европейската комисия и националните органи за преструктуриране в рамките на създадения с този регламент ЕМП. Предвидено е също, че ЕМП се подкрепя от единен фонд за преструктуриране (ЕФП).

10 Съгласно член 16, параграф 1 от Регламент № 806/2014 ЕСП взема решение за предприемане на действие по преструктуриране по отношение на финансова институция, установена в участваща държава членка, когато са изпълнени трите условия, предвидени в член 18, параграф 1 от същия регламент.

11 Първото условие е субектът да е проблемен или да има вероятност да стане проблемен. Наличието на това условие се преценява от ЕЦБ след консултация с ЕСП или от ЕСП и то се счита за изпълнено, ако за субекта са налице едно или повече от обстоятелствата, изброени в член 18, параграф 4 от Регламент № 806/2014.

12 Второто условие е да няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от страна на субекта.

13 Третото условие предполага действието по преструктуриране да е необходимо в обществен интерес, а именно да е необходимо за постигането на една или повече от целите на преструктурирането и ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност да не постига тези цели на преструктурирането в същата степен.

14 Член 14 от Регламент № 806/2014 определя целите на преструктурирането, както следва: осигуряване на непрекъснатост на критичните функции, избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите, защита на публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа, защита на вложителите и на инвеститорите и защита на средствата и активите на клиентите.

15 Член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 предвижда, че преди да вземе решение за предприемане на действие по преструктуриране или за упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, ЕСП гарантира, че активите и задълженията на съответния субект се оценяват справедливо, консервативно и реалистично от лице, което е независимо от публични органи, включително ЕСП и националния орган за преструктуриране, и от съответния субект.

16 Съгласно член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014 оценката е неразделна част от решението на ЕСП за прилагане на инструмент за преструктуриране или за упражняването на правомощие за преструктуриране или от решението за упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти.

17 Когато са изпълнени условията, предвидени в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014, ЕСП приема схема за преструктуриране.

18 Когато действат в рамките на процедурата за преструктуриране, ЕСП, Съветът и Комисията трябва да гарантират, че действието по преструктуриране се предприема в съответствие с определени принципи, изброени в член 15 от Регламент № 806/2014, сред които е принципът, че акционерите на институцията в режим на преструктуриране първи поемат загубите, както и принципът, че никой кредитор не понася по-големи загуби от загубите, които би понесъл, ако субектът, до който се отнася действието по преструктуриране, се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност.

19 В схемата за преструктуриране ЕСП определя прилагането на инструментите за преструктуриране. В член 22, параграф 2 от Регламент № 806/2014 са изброени различните налични инструменти за преструктуриране, а именно инструментът за продажба на стопанска дейност, инструментът „мостова институция“, инструментът за обособяване на активи и инструментът за споделяне на загуби.

20 В рамките на схемата за преструктуриране ЕСП може също така да упражнява правомощието за обезценяване или за преобразуване на капиталовите инструменти на съответния субект при условията, предвидени в член 21 от Регламент № 806/2014. Съгласно член 19 от Регламент № 806/2014 действията по преструктуриране могат да включват също предоставяне на държавна помощ или използване на ЕФП.

21 Съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014 непосредствено след приемането на схемата за преструктуриране ЕСП я изпраща на Комисията. В рамките на 24 часа след изпращането на схемата за преструктуриране от ЕСП Комисията я одобрява или представя възражения по отношение на аспектите на схемата, във връзка с които има свобода на преценка, различни от обхванатите от трета алинея, а именно спазването на критерия за обществен интерес или съществена промяна на сумата от ЕФП. Що се отнася до аспектите, във връзка с които има свобода на преценка, в рамките на 12 часа от изпращането на схемата за преструктуриране от ЕСП Комисията може да предложи на Съвета да представи възражения по приетата от ЕСП схема за преструктуриране на основание, че тя не изпълнява критерия за обществен интерес, или да одобри или да възрази срещу съществена промяна на сумата от ЕФП, предвидена от ЕСП в схемата за преструктуриране. Схемата за преструктуриране може да породи действие само ако не е направено възражение от Съвета или от Комисията в срок от 24 часа след изпращането ѝ от ЕСП.

22 В член 18, параграф 9 от Регламент № 806/2014 се посочва, че ЕСП осигурява предприемането на необходимите действия по преструктуриране за прилагане на схемата за преструктуриране от страна на съответните национални органи за преструктуриране. Последните са адресати на схемата за преструктуриране, която съдържа указания за тях, като те в съответствие с член 29 от същия регламент предприемат всички необходими мерки за изпълнението ѝ, упражнявайки правомощията за преструктуриране.

23 След предприемането на действие по преструктуриране, съгласно член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014 ЕСП гарантира, че независимо лице извършва оценка на това дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в режим на преструктуриране беше образувано обичайно производство по несъстоятелност. В съответствие с член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014 тази оценка може да доведе до обезщетяване на акционерите или кредиторите, ако са понесли по-големи загуби при преструктурирането, отколкото биха понесли при ликвидация чрез обичайното производство по несъстоятелност.

II. Обстоятелствата по спора и факти, настъпили след подаването на жалбата

24 Жалбоподателите, Eleveté Invest Group, SL и 19 физически или юридически лица, чиито имена са посочени в приложение към настоящото решение, са акционери във или притежават инструменти на допълнителния капитал от първи ред или инструменти на капитала от втори ред на Banco Popular Español, SA (наричана по-нататък „Banco Popular“) преди приемането на схема за преструктуриране на последната.

A. Състоянието на Banco Popular преди приемането на схемата за преструктуриране

25 Към датата на преструктурирането групата Banco Popular, чието дружество майка е Banco Popular, е шестата по големина испанска банкова група.

26 През 2016 г. Banco Popular увеличава капитала си с 2,5 милиарда евро.

27 На 5 декември 2016 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема план за преструктуриране на групата Banco Popular (наричан по-нататък „планът за преструктуриране от 2016 г.“). Инструментът за преструктуриране, предпочетен в плана за преструктуриране от 2016 г., е този за споделяне на загуби, предвиден в член 27 от Регламент № 806/2014.

28 На 3 февруари 2017 г. Banco Popular публикува годишния си отчет за 2016 г., в който обявява нужда от извънредни провизии на стойност 5,7 милиарда евро, водещи до консолидирана загуба в размер на 3,485 милиарда евро, и назначаването на нов главен изпълнителен директор.

29 На 10 февруари 2017 г. DBRS Ratings Limited (DBRS) (понастоящем DBRS Morningstar) понижава рейтинга на Banco Popular с отрицателна прогноза предвид отслабената ѝ капиталова позиция след споменатата в точка 28 по-горе нетна загуба, надхвърляща предвидената в годишния ѝ отчет, и предвид усилията на Banco Popular да намали все още сериозния брой необслужвани активи.

30 На 3 април 2017 г. Banco Popular обявява резултата от вътрешни одити, като посочва, че може да се наложат корекции в годишния отчет за 2016 г. Тези корекции са внесени във финансовия отчет на Banco Popular за първото тримесечие на 2017 г.

31 На 10 април 2017 г., по време на общото събрание на акционерите на Banco Popular, председателят на управителния съвет обявява, че предвид капиталовата позиция на групата и равнището на необслужваните активи банката планира увеличаване на капитала или прехвърляне на стопанска дейност. Главният изпълнителен директор на Banco Popular е сменен по-малко от година след встъпването му в длъжност.

32 След съобщението от 3 април 2017 г. за нуждата от коригиране на финансовите резултати за 2016 г., на 6 април DBRS понижава рейтинга на Banco Popular, като запазва отрицателната прогноза. Съответно на 7 април и 21 април 2017 г. Standard & Poor's и Moody's Investors service (наричана по-нататък „Moody's“) също понижават рейтинга на Banco Popular с отрицателна прогноза.

33 През април 2017 г. Banco Popular започва процедура за частна продажба с цел да се продаде на силен конкурент, което да възстанови финансовото ѝ състояние. Крайният срок, в който евентуалните купувачи, проявяващи интерес към придобиването на Banco Popular, трябва да подадат оферти, е определен за 10 юни 2017 г., като впоследствие е удължен до края на юни 2017 г.

34 На 5 май 2017 г. Banco Popular представя финансовия си отчет за първото тримесечие на 2017 г., като обявява загуби в размер на 137 милиона евро.

35 На 12 май 2017 г. изискването за ликвидно покритие (Liquidity Coverage Requirement) на Banco Popular пада под минималния праг от 80 %, установен в член 460, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1).

36 С писмо от 16 май 2017 г. Banco Santander, SA уведомява Banco Popular, че не може да подаде твърда оферта в рамките на процедурата за частна продажба.

37 На 16 май 2017 г., в уведомление за настъпило важно обстоятелство до Comisión nacional del mercado de valores (CNMV, Национална комисия за пазара на ценни книжа, Испания) Banco Popular посочва, че потенциални купувачи са проявили интерес да участват в процедурата за частна продажба, но че не е получена твърда оферта.

38 На 19 май 2017 г. агенция FITCH понижава дългосрочния рейтинг на Banco Popular.

39 На 23 май 2017 г. председателката на ЕСП, г-жа Elke König, дава интервю за телевизионния канал „Блумберг“, в което е запитана по-специално за състоянието на Banco Popular.

40 През целия май 2017 г. в печата излизат множество статии, в които се съобщава за затрудненията на Banco Popular. Като пример следва да се посочи статия от 11 май 2017 г., публикувана на уебсайта elconfidencial.com под заглавие „Saracho възлага на JP Morgan и Lazard спешната продажба на Popular поради риск от изпадане в несъстоятелност“ (Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra). В тази статия се казва, че директорът на банката е упълномощил JP Morgan и Lazard да организират спешната продажба на банката поради риск от изпадане в несъстоятелност вследствие на масовия отлив на депозити на частни и институционални клиенти и че според него единственият начин да се осигури жизнеспособността на банката е пълната и незабавна продажба на цялата група. В статията се посочва, че „постоянното теглене на депозити и затварянето на някои външни източници на финансиране излагат банката на сериозен риск от изпадане в несъстоятелност, което принуждава [директора ѝ] да приложи най-драстичната мярка и да спре поетапно продажбата на активите ѝ в опит да подобри капиталовите коефициенти и да изпълни изискванията на ЕЦБ“.

41 На 15 май 2017 г. в статия, публикувана на уебсайта elconfidencial.com под заглавие „ЕЦБ два месеца проверява Banco Popular в разгара на процедура за продажба“ (El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta), се казва, че планът за продажба на Banco Popular, приведен в изпълнение от нейния директор, започва след проверка на ЕЦБ, която потвърдила недостига на провизии. Според тази статия инспекторите на ЕЦБ стигнали до извода, че затрудненията на Banco Popular са свързани с недостиг на провизии за покриване на експозицията ѝ към недвижими имоти и че е наложително да се предотвратят несистемните тегления на депозити. Тези инспектори изразили и недоволството си от представянето на отчетите за 2016 г.

42 На 31 май 2017 г. агенция „Ройтерс“ публикува статия под заглавие „Предупреждават ЕС за риска от преструктуриране на Banco Popular“ (La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular). В тази статия се посочва по-специално, че според неназовано високопоставено длъжностно лице на Съюза един от водещите банкови надзорници в Европа предупредил длъжностните лица на Съюза, че ако не успее да намери купувач, Banco Popular може да трябва да се преструктурира. Съгласно тази статия това длъжностно лице посочвало също, че председателката на ЕСП неотдавна издала „ранно предупреждение“ и заявила, че ЕСП следи процедурата (на Banco Popular) особено внимателно с цел евентуална намеса.

43 В същия ден ЕСП публикува прессъобщение, в което оспорва съдържанието на тази статия.

44 През първите дни на юни 2017 г. Banco Popular е изправена пред масови тегления на ликвидни средства.

45 Сутринта на 5 юни 2017 г. Banco Popular подава първо искане за извънредно ликвидно улеснение до Banco de España (Централна банка на Испания), а следобеда — второ искане, в което търсената сума е увеличена поради сериозни движения на ликвидни средства. По искане на Централната банка на Испания и след извършена от ЕЦБ още същия ден преценка на искането на Banco Popular да получи извънредно ликвидно улеснение

Управителният съвет на ЕЦБ не представя възражения Banco Popular да получи такова улеснение за периода до 8 юни 2017 г. Banco Popular получава част от това извънредно ликвидно улеснение, след което Централната банка на Испания посочва, че не е в състояние да предостави на Banco Popular допълнително извънредно ликвидно улеснение.

46 На 6 юни 2017 г. DBRS и Moody's понижават рейтинга на Banco Popular.

Б. Други факти, настъпили преди приемането на схемата за преструктуриране

47 На 23 май 2017 г. ЕСП възлага на Deloitte, в качеството на независим експерт, да изготви оценка на Banco Popular съгласно член 20 от Регламент № 806/2014.

48 На 24 май 2017 г., на основание член 34 от Регламент № 806/2014, ЕСП иска от Banco Popular информацията, необходима за извършването на оценката. На 2 юни 2017 г. той също така иска от Banco Popular да предостави информация относно процедурата за частна продажба, както и да осигури достъп до защитената виртуална зала за данни, която е създала в рамките на тази процедура.

49 На 3 юни 2017 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема Решение SRB/EES/2017/06 относно предлагането на Banco Popular на пазара, което е адресирано до Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Фонд за организирано преструктуриране на банките, Испания). ЕСП одобрява незабавното започване на процедурата за продажба на Banco Popular от FROB и дава указания на последния относно изискванията за предлагане на пазара съгласно член 39 от Директива 2014/59. ЕСП посочва по-специално, че FROB трябва да се свърже с петимата потенциални купувачи, поканени да подадат оферта в рамките на процедурата за частна продажба.

50 Двама от петимата потенциални купувачи решават да не участват в процедурата за продажба, а един е отхвърлен от ЕЦБ по пруденциални съображения.

51 На 4 юни 2017 г. двамата потенциални купувачи, решили да участват в процедурата за продажба, Banco Santander и Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA), подписват споразумение за неоповестяване на информация, а на 5 юни 2017 г. получават достъп до виртуалната зала за данни.

52 На 5 юни 2017 г. ЕСП приема първа оценка (наричана по-нататък „оценка 1“) съгласно член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014, която е предназначена да предостави данни с цел да се определи дали са изпълнени условията за започване на процедура за преструктуриране, дефинирани в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014.

53 На 6 юни 2017 г. ЕЦБ извършва оценка за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, след консултация с ЕСП съгласно член 18, параграф 1, втора алинея от Регламент № 806/2014.

54 В тази оценка ЕЦБ посочва, че през предходните месеци ликвидността на Banco Popular се е влошила значително, главно поради сериозното изчерпване на нейната депозитна база. Banco Popular е трябвало да се справя с големи изходящи ликвидни потоци във всички клиентски сегменти. ЕЦБ изброява събитията, довели до проблемите с ликвидността, с които е трябвало да се справя Banco Popular.

55 В това отношение тя отбелязва, че при представянето на годишните си отчети през февруари 2017 г. Banco Popular е обявила нужда от извънредни провизии в размер на 5,7 милиарда евро, водещи до загуби от 3,485 милиарда евро за 2016 г., както и смяната на дългогодишния си директор, който е започнал преразглеждане на стратегията на банката. Обявяването на допълнителни провизии и на загуби в края на финансовата година е довело до понижаване на рейтинга на Banco Popular от DBRS на 10 февруари 2017 г. и е предизвикало сериозни притеснения у клиентите на Banco Popular, намерили израз в значителни и неочаквани тегления на депозити и в големи струпвания на клиенти в клоновете на банката.

56 ЕЦБ посочва също, че публикуваното на 3 април 2017 г. публично изявление ad hoc на Banco Popular, в което последната представя резултата от няколко вътрешни одита, които може да имат съществено отражение върху финансовите отчети на институцията, както и потвърждението, че главният изпълнителен директор на институцията ще бъде сменен по-малко от година след встъпването му в длъжност, са предизвикали нова вълна от тегления на депозити. ЕЦБ отбелязва, че за тази вълна от тегления на депозити са допринесли и:

– понижаване на рейтинга на Banco Popular от Standard & Poor's на 7 април 2017 г.,

– съобщението на Banco Popular от 10 април 2017 г., че няма да изплаща дивиденти и че поради капиталовия стрес и необходимото изравняване на покритието на необслужваните активи с това на аналогичните банки може да се наложи увеличаване на капитала или прехвърляне на стопанска дейност,

– понижаване на рейтинга на Banco Popular от Moody's на 21 април 2017 г.,

– оповестяването на резултатите за първото тримесечие на 2017 г., които са по-лоши от очакваните,

– постоянните отрицателни медийни публикации, като посочените в точки 40 и 41 по-горе статии от 11 и 15 май 2017 г., в които се посочва, че директорът на Banco Popular е разпоредил спешна продажба на банката поради непосредствен риск от изпадане в несъстоятелност или от недостиг на ликвидност и че извършена от надзорния орган проверка на място е показала, че банката има голяма нужда от допълнителни провизии.

57 ЕЦБ констатира също, че загубите на депозити след 31 май 2017 г. са станали особено големи поради изтекла в медиите информация, че банката може да бъде прекратена, ако текущата процедура за продажба не се увенчае с успех в много кратък срок.

58 Освен това ЕЦБ отбелязва, че макар през предходните седмици Banco Popular да е разработила и да е започнала да привежда в изпълнение различни мерки за генериране на допълнителни ликвидни средства, към датата на оценката обемът на реализираните и все още очаквани входящи потоци не е достатъчен за разрешаване на проблема с изчерпването на ликвидността на Banco Popular. Тя посочва също, че дори да се прибегне до извънредното ликвидно улеснение, срещу което Управителният съвет на ЕЦБ решава на 5 юни 2017 г. да не възразява, ликвидността към тази дата не е достатъчна, за да се гарантира способността на Banco Popular да се справи със задълженията си най-късно до 7 юни 2017 г.

59 ЕЦБ счита, че вече предприетите от Banco Popular мерки не са били достатъчно ефективни, за да обърнат тенденцията за влошаване на ликвидността. Тя отбелязва, че като алтернативна мярка, която да гарантира способността ѝ да изпълнява задълженията си на техния падеж, Banco Popular се опитвала да осъществи прехвърляне на стопанска дейност, а именно да се продаде на по-силен конкурент. ЕЦБ обаче смята, че предвид влошаването на ликвидността на Banco Popular, липсата на доказателство за способността ѝ да обърне тази тенденция в близко бъдеще и факта, че до момента преговорите не са довели до положителен резултат, такава частна сделка едва ли би могла да се осъществи в такъв срок, че Banco Popular да успее да плати своите дългове или други задължения на техния падеж.

60 ЕЦБ констатира, че няма и налични мерки за надзор или ранна намеса, които да позволят незабавно възстановяване на ликвидността на Banco Popular и да ѝ дадат достатъчно време да осъществи прехвърляне на стопанска дейност или да намери друго разрешение. Мерките, с които ЕЦБ разполага в качеството си на компетентен орган по силата на националното транспониране на член 104 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 2013 г., стр. 338) и на членове 27—29 от Директива 2014/59 или на член 16 от Регламент № 1024/2013, не могат да гарантират, че Banco Popular ще може да плати своите дългове или други задължения на техния падеж, предвид мащаба и темпа на наблюдаваното влошаване на ликвидността.

61 В заключение, като взема предвид по-специално прекомерното теглене на депозити, бързината, с която банката губи ликвидността си, и неспособността ѝ да генерира други ликвидни средства, ЕЦБ приема, че са налице обективни данни, че в близко бъдеще Banco Popular вероятно няма да може да плати своите дългове или други задължения на техния падеж. ЕЦБ стига до извода, че Banco Popular е проблемна или при всички положения има вероятност да стане проблемна в близко бъдеще съгласно член 18, параграф 1, буква а) и параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014.

62 На 6 юни 2017 г. управителният съвет на Banco Popular уведомява ЕЦБ, че е стигнал до извода, че има вероятност банката да стане проблемна.

63 Същия ден FROB изготвя писмо, в което се съдържа информация относно процедурата за продажба (наричано по-нататък „писмото относно процедурата“) и се определя крайният срок за подаване на офертите, а именно полунощ на 6 юни 2017 г.

64 На същия ден BBVA, един от двамата потенциални купувачи на Banco Popular, уведомява FROB, че няма да подаде оферта.

65 Отново на 6 юни 2017 г. Deloitte изпраща на ЕСП втора оценка (наричана по-нататък „оценка 2“), изготвена съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014. Целта на оценка 2 е да се оцени стойността на активите и пасивите на Banco Popular, да се прецени как биха били третирани акционерите и кредиторите, ако за Banco Popular се проведе обичайно производство по несъстоятелност, както и да се предоставят данни, позволяващи да се вземе решението относно подлежащите на прехвърляне акции и инструменти на собственост и даващи възможност на ЕСП да определи търговските условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност. По-специално според

тази оценка икономическата стойност на Banco Popular възлиза на 1,3 милиарда евро в най-добрия сценарий, на минус 8,2 милиарда евро в най-неблагоприятния сценарий и на минус 2 милиарда евро при най-добра прогноза.

66 На 7 юни 2017 г. Banco Santander подава твърда оферта.

67 С писмо от 7 юни 2017 г. FROB информира ЕСП, че Banco Santander е подала оферта в 3,12 ч. на 7 юни и че цената, която предлага за акциите на Banco Popular, е 1 евро. FROB заявява, че неговият управителен съвет е одобрил Banco Santander като оферент, спечелил състезателната процедура за продажба на Banco Popular, и е решил да предложи на ЕСП да обяви Banco Santander за купувач в решението си за приемане на схема за преструктуриране на Banco Popular.

B. Схемата за преструктуриране на Banco Popular от 7 юни 2017 г.

68 На 7 юни 2017 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема Решение SRB/EES/2017/08 относно схема за преструктуриране на Banco Popular (наричана по-нататък „схемата за преструктуриране“) на основание Регламент № 806/2014.

69 Съгласно член 1 от схемата за преструктуриране ЕСП, като счита, че предвидените в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 условия са изпълнени, решава да постави Banco Popular в режим на преструктуриране, считано от датата на преструктурирането.

70 Съответно ЕСП приема, първо, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, второ, че не съществуват други мерки, които биха могли да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията на Banco Popular, и трето, че в обществен интерес е необходимо да се извърши преструктуриране под формата на инструмент за продажба на стопанската дейност на Banco Popular. В това отношение ЕСП посочва, че преструктурирането е необходимо и пропорционално за постигането на две цели по член 14, параграф 2 от Регламент № 806/2014, а именно осигуряване на непрекъснатост на критичните функции на банката и избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност.

71 В член 5.1 от схемата за преструктуриране ЕСП приема следното:

„Приложеният спрямо Banco Popular инструмент за преструктуриране се състои в продажба на стопанска дейност съгласно член 24 от Регламент № 806/2014 чрез прехвърляне на акции на купувач. Обезценяването и преобразуването на капиталови инструменти ще се извършат непосредствено преди прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност“.

72 Член 6 от схемата за преструктуриране се отнася до обезценяването на капиталовите инструменти и до инструмента за продажба на стопанска дейност. В член 6.1 ЕСП посочва мерките, които е взел в изпълнение на правомощието си за обезценяване, предвидено в член 21 от Регламент № 806/2014.

73 Така в член 6.1 от схемата за преструктуриране ЕСП решава:

– най-напред, да се обезцени номиналният размер на дружествения капитал на Banco Popular със сума от 2 098 429 046 евро, което ще доведе до обезсилване на 100 % от акциите на Banco Popular,

– след това, да се преобразува целият основен размер на инструментите на допълнителния капитал от първи ред, които са издадени от Banco Popular и са в обращение към датата на приемане на решението относно схемата за преструктуриране, в новоиздадени акции на Banco Popular, „новите акции I“,

– по-нататък, да се обезцени в нулева номиналната стойност на „новите акции I“, което ще доведе до обезсилването на 100 % от тези „нови акции I“,

– накрая, да се преобразува целият основен размер на инструментите на собствения капитал от втори ред, които са издадени от Banco Popular и са в обращение към датата на приемане на решението за преструктуриране, в новоиздадени акции на Banco Popular, „новите акции II“.

74 Член 6.3 от схемата за преструктуриране предвижда, че тези мерки за обезценяване и преобразуване се основават на оценка 2, която се потвърждава от резултатите от прозрачна и открита процедура за продажба, проведена от испанския орган за преструктуриране FROB.

75 В член 6.5 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че упражнява правомощията си по член 24, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014, отнасящ се до инструмента за продажба на стопанска дейност, и че разпорежда „новите акции II“ да бъдат прехвърлени на Banco Santander, свободни и необременени от права или привилегии на трето лице срещу плащането на покупна цена от 1 евро. Уточнява се, че купувачът вече се е съгласил с прехвърлянето.

76 ЕСП посочва също, че прехвърлянето на „новите акции II“ трябва да се осъществи на основание обвързващата оферта на купувача от 7 юни 2017 г. и да се приведе в изпълнение от FROB съгласно Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (Закон 11/2015 за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници) от 18 юни 2015 г. (BOE, бр. 146 от 19 юни 2015 г., стр. 50797, наричан по-нататък „Закон 11/2015“).

77 Схемата за преструктуриране е представена на Комисията за одобрение в 5,13 ч. на 7 юни 2017 г.

78 В 6,30 ч. на 7 юни 2017 г. Комисията приема Решение (ЕС) 2017/1246 за одобряване на схемата за преструктуриране на Banco Popular (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15) и уведомява ЕСП за това. Съответно схемата за преструктуриране влиза в сила още същия ден.

79 В съображение 4 от Решение 2017/1246 се посочва следното:

„Комисията е съгласна със схемата за преструктуриране. По-специално тя е съгласна с представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес в съответствие с член 5 от Регламент (ЕС) № 806/2014“.

80 Същия ден FROB предприема необходимите действия за изпълнение на схемата за преструктуриране в съответствие с член 29 от Регламент № 806/2014. В този контекст FROB дава съгласието си за прехвърлянето на новите акции на Banco Popular, получени при преобразуването на инструментите на собствения капитал от категория 2 („новите акции II“), на Banco Santander.

Г. Фактите, настъпили след приемането на решението за преструктуриране

81 На 14 юни 2018 г. Deloitte изпраща на ЕСП оценката относно разликата в третирането по член 20, параграфи 16—18 от Регламент № 806/2014, която е изготвена с цел да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на Banco Popular беше образувано обичайно производство по несъстоятелност (наричана по-нататък „оценка 3“). На 31 юли 2018 г. Deloitte изпраща на ЕСП допълнение към тази оценка, с което са поправени някои формални грешки.

82 На 28 септември 2018 г. вследствие на вливане Banco Santander става универсален правоприемник на Banco Popular.

83 На 17 март 2020 г. ЕСП приема Решение SRB/EES/2020/52 относно това дали е необходимо да се предоставя обезщетение на акционерите и кредиторите, които са засегнати от действията по преструктуриране на Banco Popular. Уведомление във връзка с това решение е публикувано на 20 март 2020 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ C 91, 2020 г., стр. 2). В това решение ЕСП приема, че акционерите и кредиторите, засегнати от преструктурирането на Banco Popular, нямат право на обезщетение от ЕФП на основание член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014.

III. Производство и искания на страните

84 На 7 август 2017 г. жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд жалбата по настоящото производство.

85 С молба, подадена в секретариата на 31 октомври 2017 г., ЕСП иска от Общия съд да разпореди, на основание член 92, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд, действия по събиране на доказателства във връзка с представянето на някои посочени в приложение документи. С акт от 28 ноември 2017 г. Общият съд решава да не уважи това искане за извършване на действия по събиране на доказателства на този етап от производството.

86 С молби, подадени в секретариата на Общия съд съответно на 6 ноември и 5 декември 2017 г., Banco Santander и Кралство Испания искат да встъпят в настоящото производство в подкрепа на исканията на Комисията и ЕСП.

87 На 16 февруари 2018 г., в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд приканва ЕСП да предостави последния неповерителен вариант на схемата за преструктуриране и неповерителен вариант на оценка 2, които са публикувани на уебсайта му. ЕСП предоставя документите в определения срок.

88 На 6 юли 2018 г., в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд поставя писмени въпроси на главните страни. Главните страни изпълняват това искане в определения срок.

89 На 1 август 2018 г. жалбоподателите внасят в секретариата на Общия съд искане за поверително третиране на някои приложения към жалбата по отношение на Banco Santander и Кралство Испания.

90 С определения от 12 април 2019 г. председателят на осми състав на Общия съд допуска встъпването на Кралство Испания и Banco Santander и уважава исканията за поверително третиране по отношение на тях, направени от жалбоподателите.

91 На 16 април 2019 г. жалбоподателите внасят в секретариата на Общия съд писмо с искане за изменение на направените в жалбата и в репликата искания за действия по събиране на доказателства. Комисията и ЕСП, както и Кралство Испания и Banco Santander представят становище по това искане в определения срок.

92 На 6 май 2019 г. жалбоподателите внасят в секретариата на Общия съд писмо с ново доказателствено искане на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник. Комисията и ЕСП представят становище по това ново доказателство в определения срок.

93 Кралство Испания и Banco Santander подават изявления при встъпване на 4 юли 2019 г., а жалбоподателите и ЕСП представят становище по тези изявления в определения срок.

94 След промяна в съставите на Общия съд, на основание член 27, параграф 5 от Процедурния правилник съдията докладчик е включен в трети състав, на който съответно е разпределено настоящото дело.

95 По предложение на трети състав Общият съд решава на основание член 28 от Процедурния правилник да преразпредели делото на разширен състав.

96 На 9 октомври 2020 г. жалбоподателите внасят в секретариата на Общия съд писмо с ново доказателствено искане на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник. Комисията и ЕСП, както и Кралство Испания и Banco Santander представят становища по това ново доказателство в определения срок.

97 На 16 март 2021 г., в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд приканва ЕСП да предостави някои документи. С писмо от 30 март 2021 г. ЕСП отговаря, че някои части на исканите документи са поверителни и че могат да бъдат предоставени, ако Общият съд разпореди действие по събиране на доказателства.

98 С определение от 12 май 2021 г. Общият съд разпорежда на ЕСП, на основание, от една страна, член 24, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и от друга страна, член 91, буква б), член 92, параграф 3 и член 103 от Процедурния правилник, да предостави пълния текст на схемата за преструктуриране, на оценка 2, на оценката на ЕЦБ от 6 юни 2017 г. за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, и на писмото на ЕЦБ до Banco Popular от 18 май 2017 г. Също така Общият съд разпорежда на ЕСП да предостави неповерителния вариант на писмото на ЕЦБ до Banco Popular от 18 май 2017 г.

99 С определение от 9 юни 2021 г. Общият съд изважда от преписката поверителните варианти на документите, представени от ЕСП в изпълнение на определението от 12 май 2021 г.

100 Тъй като двама от членовете на трети разширен състав са възпрепятствани да заседават, председателят на Общия съд определя други двама съдии за попълване на състава.

101 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд устни въпроси са изслушани на съдебното заседание от 16 юни 2021 г.

102 Жалбоподателите молят Общия съд:

– да отмени схемата за преструктуриране и Решение 2017/1246 (наричани по-нататък заедно „обжалваните решения“) и вследствие на това да осъди Комисията и ЕСП да възстановят инвестициите им в Banco Popular или, при условията на евентуалност, да ги осъди да им платят обезщетение на основание извъндоговорната им отговорност,

– да осъди Комисията и ЕСП да платят обезщетение на основание извъндоговорната им отговорност,

– да обяви оценка 2 за недействителна и да осъди Комисията и ЕСП да им платят обезщетение,

– да осъди Комисията и ЕСП да заплатят съдебните разноски,

– да разпореди присъдените суми да бъдат увеличени с компенсаторна лихва, считано от 23 май 2017 г., или при условията на евентуалност, считано от 7 юни 2017 г., до датата на обявяване на съдебното решение, както и с мораторни лихви, считано от датата на обявяване на съдебното решение, с изключение на съдебните разноски по настоящото производство, мораторните лихви за които започват да се начисляват, считано от датата на обявяване на съдебното решение,

– да им присъди всяко друго допълнително обезщетение, което счете за подходящо.

103 Комисията моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата за отмяна като неоснователна,

– да отхвърли искането за извъндоговорна отговорност като недопустимо или, при условията на евентуалност, като неоснователно,

– да отхвърли жалбата срещу оценка 2 като недопустима,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

104 ЕСП моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

105 Banco Santander и Кралство Испания молят Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

IV. От правна страна

106 Жалбата по същество е разделена на три искания. Първото искане на жалбоподателите е за отмяна на обжалваните решения, второто е за обезщетения за вреди, а третото — за отмяната на оценка 2 и за присъждане на обезщетение.

A. По искането за отмяна на обжалваните решения

107 В подкрепа на искането си за отмяна на обжалваните решения жалбоподателите излагат четири основания. Първото основание е нарушение на член 18 от Регламент № 806/2014. Второто основание е нарушение на член 20 от Регламент № 806/2014. Третото основание е нарушение на правото на изслушване и на правото на достъп до преписката, закрепени в член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). Четвъртото основание е нарушение на задължението за мотивиране. В становището си по изявленията при встъпване жалбоподателите повдигат ново основание, а именно нарушение на член 24 от Регламент № 806/2014.

108 Като начало следва да се отбележи, че що се отнася до обхвата на упражнявания от Общия съд контрол, ЕСП изтъква, че съгласно постоянната практика на Съда при сложни технически въпроси съдът на Съюза трябва да разгледа фактическите и правните констатации на органа, да провери дали приетата мярка не е опорочена поради явна грешка или поради злоупотреба с власт и дали органът явно не е превишил пределите на правото си на преценка.

109 Жалбоподателите считат, че изтъкнатите от ЕСП предели на съдебния контрол не са приложими в случая.

110 В това отношение съдебната практика очертава обхвата на упражнявания от Общия съд контрол както в случаи, в които обжалваният акт се основава на преценка на много сложни факти от научен и технически характер, така и в случаи, свързани със сложни икономически преценки.

111 От една страна, що се отнася до случаите, в които органите на Съюза разполагат с широко право на преценка, по-специално при преценката на много сложни факти от научен и технически характер при определяне на обхвата и естеството на приеманите от тях мерки, контролът на съда на Съюза трябва да се сведе до проверка дали упражняването на това право не е опорочено поради явна грешка или поради злоупотреба с власт и също дали тези органи явно не са превишили пределите на правото си на преценка. В такъв контекст съдът на Съюза всъщност не може да замени със своята преценка на фактите от научен и технически характер преценката на органите на Съюза — единствените, на които Договорът за функционирането на ЕС е възложил тази задача (решения от 21 юли 2011 г., Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, т. 60 и от 7 март 2013 г., Bilbaína de Alquitrane и др./ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, т. 76; вж. също решение от 11 май 2017 г., Deza/ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, т. 163 и цитираната съдебна практика).

112 От друга страна, що се отнася до контрола, който съдилищата на Съюза упражняват върху направените от органите на Съюза сложни икономически преценки, това е ограничен контрол, който по необходимост се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт. Следователно в

рамките на този контрол съдът на Съюза пак не може да замести със своя икономическата преценка на компетентния орган на Съюза (вж. в този смисъл решения от 11 юли 1985 г., Remia и др./Комисия, 42/84, EU:C:1985:327, т. 34, от 10 декември 2020 г., Comune di Milano/Комисия, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, т. 100 и цитираната съдебна практика, и от 16 януари 2020 г., Iberpotash/Комисия, T-257/18, EU:T:2020:1, т. 96 и цитираната съдебна практика).

113 Тъй като решенията, които ЕСП трябва да приеме в рамките на процедура за преструктуриране, се основават на много сложни икономически и технически преценки, следва да се приеме, че принципите, изведени от посочената в точки 111 и 112 по-горе съдебна практика, са приложими по отношение на контрола, който съдът е приканен да упражни.

114 Въпреки това, макар на ЕСП да е призната свобода на преценка в икономическо и техническо отношение, това не означава, че съдът на Съюза не трябва да упражни контрол върху възприетото от ЕСП тълкуване на икономическите данни, на които е основано решението му. Всъщност, както е постановил Съдът, дори в случай на сложни преценки съдът на Съюза трябва да провери не само истинността на посочените доказателства, тяхната достоверност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които следва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, и дали могат да подкрепят направените изводи (вж. решения от 22 ноември 2007 г., Испания/Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, т. 57 и цитираната съдебна практика, от 26 март 2019 г., Комисия/Италия, C-621/16 P, EU:C:2019:251, т. 104 и цитираната съдебна практика, и от 10 декември 2020 г., Comune di Milano/Комисия, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, т. 115 и цитираната съдебна практика).

115 В това отношение, за да се установи, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката на фактите, която може да обоснове отмяната на схемата за преструктуриране, представените от жалбоподателите доказателства трябва да са достатъчни, за да лишат от правдоподобност съдържащите се в тази схема фактически изводи (вж. по аналогия решения от 14 юни 2018 г., Lubrizol France/Съвет, C-223/17 P, непубликувано, EU:C:2018:442, т. 39, от 12 декември 1996 г., AIUFFASS и AKT/Комисия, T-380/94, EU:T:1996:195, т. 59, и от 13 декември 2018 г., Comune di Milano/Комисия, T-167/13, EU:T:2018:940, т. 108 и цитираната съдебна практика).

1. По първото основание: нарушение на член 18 от Регламент № 806/2014

116 Жалбоподателите изтъкват, че ЕСП е нарушил член 18 от Регламент № 806/2014, доколкото трите предвидени в този член условия за приемането на схемата за преструктуриране не са били изпълнени. Това основание е разделено на три части, а именно нарушение на член 18, параграф 1, букви а)—в) от Регламент № 806/2014.

117 Член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 предвижда, че ЕСП приема схема за преструктуриране единствено когато прецени, че са изпълнени следните условия:

„а) субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен;

б) предвид моментната обстановка и други важни обстоятелства няма реална вероятност предприети по отношение на субекта алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки на ИЗС или действия на надзорните органи, включително мерки за ранна намеса, или обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти в съответствие с член 21, да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията от негова страна;

в) действието по преструктуриране е необходимо в обществен интерес съгласно параграф 5“.

а) По първата част: нарушение на член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014

118 Жалбоподателите отбелязват, че ЕСП е стигнал до извода, че условието по член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014 е изпълнено, заради проблем с ликвидността, а не с платежоспособността на Banco Popular. По същество жалбоподателите излагат три оплаквания. Те изтъкват, че ЕСП и Комисията не са можели да заключат, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, доколкото, първо, банката е била изправена пред проблем с ликвидността и следователно е трябвало преди всичко да получи ликвидно улеснение, второ, банката е била в това състояние поради нарушение на задълженията за поверителност от страна на ЕСП и трето, това състояние е произтичало от нарушение на принципа на добра администрация от страна на ЕСП и на Комисията.

119 Най-напред, следва да се разгледа дали условието по член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014, а именно субектът да е проблемен или да има вероятност да стане проблемен, може да се приложи към настоящия случай.

120 В това отношение, първо, на 6 юни 2017 г. ЕЦБ извършва оценка за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, след консултация с ЕСП съгласно член 18, параграф 1, втора алинея от Регламент № 806/2014. В тази оценка, като взема предвид по-специално прекомерното теглене на депозити, бързината, с която банката губи ликвидността си, и неспособността ѝ да генерира други ликвидни средства, ЕЦБ приема, че са налице обективни данни, че в близко бъдеще Banco Popular вероятно няма да може да плати своите дългове или други задължения на техния падеж. ЕЦБ стига до извода, че Banco Popular е проблемна или при всички положения има вероятност да стане проблемна в близко бъдеще съгласно член 18, параграф 1, буква а) и параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014.

121 Второ, с писмо от 6 юни 2017 г. управителният съвет на Banco Popular уведомява ЕЦБ, че според него има вероятност банката да стане проблемна.

122 В писмото си до ЕЦБ от 6 юни 2017 г. Banco Popular се позовава на изпратеното до ЕЦБ съгласно член 414 от Регламент № 575/2013 съобщение за нарушение на минималните изисквания за ликвидно покритие и препраща към приложената към това писмо оценка, осъществена от собствения ѝ управителен съвет, съгласно която Banco Popular е проблемна, както и към информацията и анализите, на които последният е основал този свой извод.

123 В това писмо се посочва:

„С настоящото Banco Popular уведомява, съгласно член 21.4 от Закон 11/2015 и членове 45 и 46 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 [на Комисията от 23 март 2016 година за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определяне на съдържанието на плановете за възстановяване, плановете за преструктуриране и плановете за преструктуриране на група, минималните критерии, по които компетентният орган трябва да оценява плановете за преструктуриране и плановете за преструктуриране на група, условията за вътрешногрупова финансова подкрепа, изискванията към независимите оценители, договорното признаване на правомощията за обезценяване и преобразуване, изискванията за процедурите за уведомяване и съдържанието на уведомленията и съобщението за спиране, както и оперативното функциониране на колегиите за преструктуриране (ОВ L 184, 2016 г., стр. 1)], че съгласно оценката на нейния управителен съвет има вероятност банката да стане проблемна“.

124 В това отношение жалбоподателите изтъкват, че в непълния вариант на протокола от заседанието от 6 юни 2017 г., който е приложен към това писмо, управителният съвет на Banco Popular посочва, че банката е проблемна, но също и че той е щял да продължи да прави всичко възможно, за да се справи с това положение, докато чака получаването на извънредно ликвидно улеснение.

125 Следва да се констатира, че в този непълен вариант на протокола от заседанието от 6 юни 2017 г. управителният съвет на Banco Popular изтъква затрудненията, пред които е изправена Banco Popular, а именно по-ниски капиталови коефициенти на групата в сравнение с тези на основните ѝ конкуренти, висока експозиция към необслужвани активи и по-слабо ликвидно покритие на тези активи в сравнение с основните испански институции, и по-конкретно медийните публикации през предходните месеци относно финансовото състояние на групата и последиците от тях за нейната ликвидност. Той посочва също понижаването на кредитните рейтинги на рейтинговите агенции, срива в курса на акциите на Banco Popular през 2017 г. и влошаването на ситуацията с ликвидността и финансирането на банката. Управителният съвет приема, че ликвидността на Banco Popular се е влошила до степен на нетърпимост и че неспазването на изискването за ликвидно покритие вече не е временно и има значение за преценката дали същата може да изпълнява задълженията си. Така той стига до извода, че към тази дата Banco Popular трябва да се счита за проблемна.

126 Това, че управителният съвет добавя, че до вземането на решение от компетентните органи след изпратеното от него заключение до ЕЦБ ще продължи да търси частно разрешение на настоящото положение на дружествено ниво и да работи по други планове за действие, които биха позволили на институцията да привлече капитали, не оборва този извод.

127 Трето, в член 2 от схемата за преструктуриране ЕСП припомня заключението на оценката на ЕЦБ и в член 2.2 стига до извода, че съгласно оценката на ЕЦБ предвиденото в член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014 условие е изпълнено.

128 Съответно в случая констатацията, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, се основава на член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014, съгласно който за целите на параграф 1, буква а) от същия член се счита, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен, ако е налице следното обстоятелство:

„субектът не може или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж“.

129 На първо място, следва да се отбележи, че нито ЕЦБ, нито ЕСП се основават на хипотезата по член 18, параграф 4, буква б) от Регламент № 806/2014, а именно че за даден субект се счита, че е проблемен или има вероятност да стане проблемен, когато „активите на субекта са по-малко от задълженията му или [когато] съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще това ще бъде така“.

130 Съответно неплатежоспособността на субекта не е условие за констатацията, че същият е проблемен или има вероятност да стане проблемен, на основание член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014 и следователно не е условие за приемането на схема за преструктуриране.

131 В това отношение, както отбелязва ЕСП, съгласно съображение 57 от Регламент № 806/2014:

„Решението за поставянето на даден субект в режим на преструктуриране следва да бъде взето, преди финансовият субект да е изпаднал в счетоводна неплатежоспособност и преди целият му капитал да бъде напълно изчерпан. Преструктурирането следва да започне, след като бъде направена констатацията, че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен и че няма алтернативни мерки на частния сектор, които биха предотвратили в разумен срок неизпълнението на задълженията му […]“.

132 От това следва, че неплатежоспособността на Banco Popular не е единствената хипотеза, при която за нея може да се счита, че е проблемна или че има вероятност да стане проблемна по смисъла на член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014.

133 Хипотезата по член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014 не изисква съответният субект да е неплатежоспособен, поради което доводите на жалбоподателите, че Banco Popular е била платежоспособна към датата на схемата за преструктуриране, са неотносими. Всъщност фактът, че даден субект е счетоводно платежоспособен, не означава, че разполага с достатъчно ликвидни средства, а именно капиталови наличности, за да плати дълговете или другите си задължения, когато същите станат изискуеми.

134 На второ място, жалбоподателите признават, че към датата на схемата за преструктуриране Banco Popular е имала проблеми с ликвидността. Освен това те не представят нито един довод, за да оборят факта, че към датата на схемата за преструктуриране за Banco Popular е била налице хипотезата по член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014, а именно че в близко бъдеще вероятно няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж.

135 В това отношение следва да се отбележи, че в съображение 23 от схемата за преструктуриране ЕСП констатира, основавайки се на извършената от ЕЦБ оценка, че ликвидността на Banco Popular се е влошила значително, считано от октомври 2016 г.,

поради тегления на депозити във всички клиентски сегменти. От това той стига до извода, че банката не разполага с много възможности да възстанови ликвидността си до степен да се гарантира, че е достатъчно стабилна да плаща задълженията си на техния падеж.

136 В схемата за преструктуриране ЕСП изброява различните събития, довели до бързото влошаване на ликвидността на Banco Popular, считано от февруари 2017 г. ЕСП изтъква по-специално публикувания през февруари 2017 г. годишен отчет на Banco Popular за 2016 г., в който се обявяват консолидирана загуба в размер на 3,485 милиарда евро, нужда от извънредни провизии на стойност 5,7 милиарда евро и назначаването на нов директор, както и публикувания през май 2017 г. финансов отчет за първото тримесечие на 2017 г., в който се отчитат по-слаби резултати от очакваните от пазара. ЕСП посочва понижаването на рейтингите на Banco Popular от различни рейтингови агенции през февруари, април и юни 2017 г. Отбелязва също, че постоянните отрицателни медийни публикации относно финансовите резултати и относно твърдения непосредствен риск от несъстоятелност или от неликвидност на Banco Popular са довели до ръст в тегленията на депозити.

137 Освен това ЕСП посочва, че на 12 май 2017 г. ликвидното покритие на Banco Popular е паднало под изисквания минимален праг от 80 %, установен с член 460, параграф 2, буква в) от Регламент № 575/2013, и че Banco Popular не е успяла да възстанови съответствието с този праг до датата на схемата за преструктуриране.

138 В доклада си от 5 юни 2017 г. относно искането на Banco Popular да получи извънредно ликвидно улеснение ЕЦБ посочва също, че в резултат на масовите тегления на депозити и на сериозния спад при висококачествените ликвидни активи (high quality liquid assets) на 12 май 2017 г. Banco Popular е преминала прага от 80 % ликвидно покритие и след това не е успяла да възстанови съответствието с нормативноустановените прагове.

139 Член 412, параграф 1 от Регламент № 575/2013 определя изискването за ликвидно покритие, както следва:

„Институциите държат ликвидни активи с обща стойност, която покрива разликата между изходящите ликвидни потоци и входящите ликвидни потоци при стресирани условия, за да се гарантира, че институциите поддържат нива на ликвидни буфери, които са достатъчни за преодоляване на всяко възможно неравновесие между входящите и изходящите ликвидни потоци при изключително стресирани условия за период от тридесет дни. През периоди, характеризиращи се със стресирани условия, институциите могат да използват ликвидните си активи, за да покриват своите нетни изходящи ликвидни потоци“.

140 Тези различни обстоятелства фигурират в насоките на Европейския банков орган (ЕБО) от 6 август 2015 г. относно тълкуването на различните обстоятелства, при които за дадена институция се счита, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна, съгласно член 32, параграф 6 от Директива 2014/59 (EBA/GL/2015/07) (наричани по-нататък „насоките на ЕБО“).

141 Целта на тези насоки, приложими от 1 януари 2016 г., е да предоставят набор от обективни обстоятелства, позволяващи да се определи дали даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен и съответстващи на предвидените в член 32, параграф 4, букви а)—в) от Директива 2014/59. Текстът на член 32, параграф 4, буква в) от Директива 2014/59 е идентичен с този на член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014.

142 Съгласно член 5, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014 ЕСП, Съветът и Комисията полагат всички усилия, за да спазват насоките и препоръките на ЕБО, свързани със задачите, изпълнявани от тези органи.

143 Съгласно насоките на ЕБО за дадена институция трябва да се счита, че е проблемна или че има вероятност да стане проблемна по смисъла на член 32, параграф 4, буква в) от Директива 2014/59, ако наруши нормативните изисквания за ликвидност, ако не може или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж.

144 Сред обстоятелствата, които трябва да се вземат предвид, в насоките на ЕБО се споменават по-специално: първо, всяко важно неблагоприятно събитие, засягащо развитието на ликвидната позиция на институцията и жизнеспособността на профила ѝ на финансиране, както и способността ѝ да изпълнява минималните изисквания за ликвидност, установени с Регламент № 575/2013, и допълнителните изисквания по силата на член 105 от този регламент, или което и да е национално минимално изискване за ликвидност; второ, всяко важно неблагоприятно развитие на настоящите и бъдещите задължения на институцията, при оценката на което трябва евентуално да се вземат предвид очакваните и неочакваните изходящи ликвидни потоци, включително всеки сигнал за потенциални масови тегления от банките; трето, всяко събитие, което би могло сериозно да увреди репутацията на институцията, и по-специално всяко значително понижение на кредитния ѝ рейтинг от една или няколко рейтингови агенции, което предизвиква значителни изходящи ликвидни потоци или невъзможност за подновяване на финансирането, или задейства фактори за активиране на обвързани с външните рейтинги договорни клаузи.

145 От това следва, че противно на твърдяното от жалбоподателите, недостигът на ликвидност е обстоятелство, достатъчно да обоснове преструктурирането на Banco Popular, още повече че това състояние вече не е временно.

146 Различните обстоятелства, които ЕЦБ и ЕСП вземат предвид в съответствие с насоките на ЕБО и които впрочем не са оспорени от жалбоподателите, позволяват да се стигне до извода, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна по смисъла на член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014 към датата на приемането на схемата за преструктуриране.

147 Следователно ЕСП и Комисията не са допуснали явна грешка в преценката, като са приели, че условието по член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014 е изпълнено. Оплакванията на жалбоподателите не могат да оборят този извод.

1) По първото оплакване, свързано с необходимостта от ликвидно улеснение

148 Жалбоподателите твърдят, че съгласно съображение 57 от Регламент № 806/2014, когато може да се предостави ликвидно улеснение, това разрешение трябва да има приоритет пред констатацията, че банката не изпълнява задълженията си. Нуждата от предоставяне на ликвидност била от първостепенно значение, когато, както в настоящия случай, недостигът на ликвидност на Banco Popular е причинена от европейските институции и от испанските органи. Те посочват изявлението на председателката на ЕСП от 23 май 2017 г. по време на интервюто ѝ за телевизионния канал „Блумберг“, статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г. и факта, че испанските органи изтеглили милиарди евро депозити от Banco Popular, което предизвикало срив в цената на акциите ѝ и масови тегления на депозити.

Така жалбоподателите по същество изтъкват, че ЕСП не е можел да направи извод, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, доколкото банката е имала проблем с ликвидността и съответно е трябвало най-напред да получи ликвидно улеснение.

149 Това оплакване се основава на неправилно тълкуване на частта от съображение 57 от Регламент № 806/2014, съгласно която „[н]уждата от извънредно ликвидно улеснение от централна банка не следва сама по себе си да бъде обстоятелство, което доказва в достатъчна степен, че субектът не може или вероятно в близко бъдеще няма да може да плаща задълженията си на техния падеж“.

150 Това съображение трябва да се тълкува в смисъл, че фактът, че даден субект иска и получава извънредно ликвидно улеснение от национална централна банка, не води автоматично до извода, че той е проблемен или има вероятност да стане проблемен по смисъла на член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014.

151 Както обаче отбелязва Комисията, изводът за неизпълнение на задълженията от страна на Banco Popular не е направен само поради факта, че субектът е получил извънредно ликвидно улеснение или е имал нужда да получи допълнително извънредно ликвидно улеснение.

152 Противно на твърденията на жалбоподателите, съображение 57 от Регламент № 806/2014 не може да се тълкува в смисъл, че когато дадена банка има проблеми с ликвидността, тя трябва най-напред да получи извънредно ликвидно улеснение, преди да се констатира, че не изпълнява задълженията си.

153 Освен това в съображение 26, буква в) от схемата за преструктуриране ЕСП констатира, че на 5 юни 2017 г. Banco Popular е получила първо извънредно ликвидно улеснение, след като ЕЦБ не представя възражения, но че Централната банка на Испания не е била в състояние да ѝ предостави допълнително извънредно ликвидно улеснение.

154 В това отношение следва да се отбележи, че с писмо от 5 юни 2017 г. Централната банка на Испания иска съгласието на ЕЦБ да предостави извънредно ликвидно улеснение на Banco Popular, за да може последната да се справи с тежките ликвидни затруднения, пред които е изправена. Още същия ден обаче Централната банка на Испания изпраща ново писмо до ЕЦБ с искане за увеличаване на извънредното ликвидно улеснение в полза на Banco Popular, след като последната я е уведомила за изключително сериозни движения на парични средства. Тези две писма, изпратени до ЕЦБ в един и същ ден, свидетелстват за бързината, с която се влошава ликвидността на Banco Popular.

155 Както посочват самите жалбоподатели, масовото и непрекъснато теглене на депозити води до изчерпване на извънредното ликвидно улеснение, предоставено от Централната банка на Испания, в рамките само на един ден.

156 Следва също така да се припомни, че на 6 юни 2017 г. ЕЦБ и управителният съвет на Banco Popular стигат до извода, че предвид мащаба и бързината на тегленията на ликвидни средства банката няма да може да плати дълговете си или други задължения с падеж 7 юни. Така след констатацията, че Banco Popular е проблемна, предоставяне на допълнително извънредно ликвидно улеснение вече не може да се обмисля.

157 Също така в член 3.2, буква г) от схемата за преструктуриране ЕСП констатира, че извънредното ликвидно улеснение е нямало да бъде достатъчно поради бързото влошаване на ликвидността на Banco Popular.

158 В това отношение следва да се отбележи, че ЕСП изобщо не участва в предоставянето на извънредно ликвидно улеснение, което е от компетентността на националните централни банки, както признават жалбоподателите.

159 Съответно в схемата за преструктуриране ЕСП може само да констатира, от една страна, че в оценката си за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, ЕЦБ преценява, че одобреното от нея извънредно ликвидно улеснение не позволява да се разрешат ликвидните затруднения на Banco Popular, и от друга страна, че Централната банка на Испания не предоставя на Banco Popular допълнително извънредно ликвидно улеснение.

160 Ето защо първото оплакване следва да бъде отхвърлено.

2) По второто оплакване, свързано с нарушение на задълженията за поверителност

161 Жалбоподателите изтъкват, че до неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular се е стигнало, защото ЕСП е нарушил задълженията за поверителност, предвидени в член 339 ДФЕС и членове 88 и 89 от Регламент № 806/2014. Причината Banco Popular да загуби ликвидност били изявленията и изтичането на информация от страна на ЕСП на 23 и 31 май 2017 г., които предизвикали масови тегления на депозити и срив в курса на акциите на Banco Popular. Жалбоподателите поддържат, че ЕСП не е можел да направи извод, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, тъй като до това се е стигнало поради нарушение на задълженията на ЕСП за поверителност.

162 Комисията и ЕСП поддържат, че за да може дадена схема за преструктуриране и одобрението ѝ от Комисията да са валидни, е необходимо само към момента на приемане на преструктурирането субектът да е проблемен и останалите условия за преструктуриране да са изпълнени. Причините, довели до това състояние, били ирелевантни.

163 Следва да се отбележи, че дори жалбоподателите да докажат, че ЕСП е разгласил поверителна информация в печата, съгласно постоянната съдебна практика такава нередност може да доведе до отмяна на съответното решение само ако е установено, че без нея това решение би имало друго съдържание (вж. решения от 6 юли 2000 г., Volkswagen/Комисия, T-62/98, EU:T:2000:180, т. 283 и цитираната съдебна практика, от 5 април 2006 г., Degussa/Комисия, T-279/02, EU:T:2006:103, т. 416 и цитираната съдебна практика и от 3 март 2011 г., Siemens/Комисия, T-110/07, EU:T:2011:68, т. 402 и цитираната съдебна практика).

164 В това отношение, както поддържат Комисията и ЕСП, дадена схема за преструктуриране е валидно приета, когато условията по член 18 от Регламент № 806/2014 са изпълнени, независимо от обстоятелствата, довели до това съответният субект да е проблемен или да има вероятност да стане проблемен.

165 Съответно ЕСП приема схемата за преструктуриране, тъй като преценява, че условията по член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 са изпълнени, и Комисията одобрява схемата за преструктуриране, тъй като счита, че съответства на разпоредбите на Регламент

№ 806/201. Обстоятелствата, довели до това Banco Popular да изпълни условията, обосноваващи приемането на схемата за преструктуриране, и по-специално условието да е проблемна или да има вероятност да стане проблемна, са ирелевантни.

166 От това следва, че твърденията на жалбоподателите, че изявлението на председателката на ЕСП от 23 май 2017 г. и статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г., посочена в точка 42 по-горе, са в основата на ликвидните затруднения на Banco Popular, не са релевантни за преценката дали условието по член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014 е изпълнено и съответно за преценката на валидността на схемата за преструктуриране.

167 В това отношение твърдяната причинно-следствена връзка между тези изявления и ликвидните затруднения на Banco Popular, на която се позовават жалбоподателите, е без значение и не може да доведе до отмяна на схемата за преструктуриране. Доколкото обаче жалбоподателите изтъкват, че изявлението на председателката на ЕСП от 23 май 2017 г. и статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г. представляват нарушение на задължението за поверителност от страна на ЕСП, което довело до вреда за тях, съдържанието им ще бъде разгледано при анализа на второто искане за обезщетение.

168 Жалбоподателите оспорват довода, че причините, поради които банката е станала проблемна, не са релевантни. Изтъкват, че в такъв случай ЕСП, Комисията и FROB са щели да разполагат със свобода на преценка, която не е предвидена в Регламент № 806/2014, и че това е в противоречие с принципа nemo auditur propriam turpitudinem allegans.

169 Що се отнася до споменатия от жалбоподателите принцип, че никой не може да черпи права от собственото си противоправно поведение, които да противопоставя на друго лице, достатъчно е да се констатира, подобно на ЕСП, че този принцип не е приложим в случая. Както посочва ЕСП, този принцип се прилага, когато дадено лице се опитва неоснователно да черпи права от собственото си неправомерно поведение. Жалбоподателите обаче не посочват какви права би почерпил ЕСП или Комисията от приемането на схемата за преструктуриране.

170 Ето защо второто оплакване следва да бъде отхвърлено.

3) По третото оплакване, свързано с нарушение на принципа на добра администрация

171 Жалбоподателите поддържат, че тъй като ЕСП е в основата на ликвидните затруднения на Banco Popular, той и Комисията са били длъжни да сведат до минимум причинените вреди съгласно принципа на добра администрация, прогласен в член 41 от Хартата. Те считат, че ЕСП и Комисията са нарушили принципа на добра администрация, като не са разгледали безпристрастно и с дължимата грижа твърдяното неизпълнение на задължения от страна на Banco Popular, като са пренебрегнали факта, че то е било предизвикано от изявленията на ЕСП и от масовите тегления на депозитите на испанските органи, и като не са взели предвид, че състоянието е можело да се поправи с извънредно ликвидно улеснение. Твърдят също, че ЕСП и Комисията са нарушили принципа за полагане на дължимата грижа, тъй като са знаели, че причината за ликвидните затруднения на Banco Popular са изявленията на ЕСП, но не са предприели нищо, за да ги разрешат и да предотвратят преструктурирането, по-специално посредством предоставяне на извънредно ликвидно улеснение.

172 В репликата жалбоподателите обясняват, че с това оплакване искат да изтъкнат, че съгласно принципа на добра администрация ЕСП и Комисията е трябвало да възприемат различен подход към преструктурирането на Banco Popular, за да смекчат вредата, причинена от ситуацията, която самите те са предизвикали.

173 Следва да се констатира, че връзката, която жалбоподателите правят между твърдяното нарушение на принципа на добра администрация и нарушението на условието по член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014, не е ясна. Позоваването на вреда, която ЕСП и Комисията трябвало да смекчат, също е трудно разбираемо в контекста на анализа дали е изпълнено това условие.

174 Освен това следва да се припомни, че видно от анализа на второто оплакване, причините, поради които Banco Popular е била проблемна или е имало вероятност да стане проблемна, не са релевантни за преценката дали условието по член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014 е изпълнено и съответно за преценката дали обжалваните решения са законосъобразни. В това отношение, от една страна, жалбоподателите не обясняват доколко вземането предвид на тези обстоятелства от ЕСП и от Комисията е щяло да попречи да се констатира, че поради недостиг на ликвидност Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, нито съответно да се констатира, че условието по член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014 е изпълнено. От друга страна, доводите на жалбоподателите не отчитат и факта, че констатацията, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, се основава на оценката на ЕЦБ.

175 Що се отнася до довода, че ЕСП и Комисията не са взели предвид факта, че състоянието на Banco Popular е можело да се поправи с извънредно ликвидно улеснение от Централната банка на Испания, достатъчно е да се препрати към анализа на първото оплакване и да се припомни, че такава мярка е от компетентността на националните централни банки.

176 Колкото до довода, че за да предотвратят преструктурирането, ЕСП и Комисията е трябвало да поправят състоянието на Banco Popular посредством мерки за ранна намеса в съответствие с член 13 от Регламент № 806/2014, достатъчно е да се констатира, че жалбоподателите не обясняват какъв вид мерки от компетентността на ЕСП или на Комисията имат предвид. Приемането на мерките за ранна намеса, посочени в член 13 от Регламент № 806/2014, е от компетентността на ЕЦБ и на компетентните национални органи.

177 Ето защо следва да бъде отхвърлено третото оплакване, а оттам и твърденията по първата част.

б) По втората част: нарушение на член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014

178 Жалбоподателите изтъкват нарушение на член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014, тъй като ЕСП не оценил правилно алтернативите на преструктурирането. Твърдят, че съществували няколко алтернативни на преструктурирането осъществими мерки.

179 На първо място, жалбоподателите считат, че предоставянето на цялото извънредно ликвидно улеснение, първоначално одобрено от ЕЦБ, и усилията за набиране на средства, които Banco Popular е положила до 16 юни 2017 г., щели да ѝ позволят да продължи дейността си до 21 юни 2017 г. и да приведе в изпълнение процедура за частна продажба или увеличаване на капитала.

180 Следва да се припомни, че от анализа на първото оплакване в първата част става ясно, че в схемата за преструктуриране ЕСП констатира, че след като предоставя първо извънредно ликвидно улеснение на Banco Popular на 5 юни 2017 г., Централната банка на Испания не е била в състояние да ѝ отпусне допълнително извънредно ликвидно улеснение. Тъй като предоставянето на извънредно ликвидно улеснение е от компетентността на националните централни банки, ЕСП е можел само да установи, че допълнително извънредно ликвидно улеснение не е на разположение.

181 В това отношение жалбоподателите твърдят, че извънредното ликвидно улеснение в полза на Banco Popular е можело да бъде увеличено въпреки отказа на Централната банка на Испания да предостави ново извънредно ликвидно улеснение на Banco Popular. Те поддържат, че при по-реалистична оценка на гаранциите е можело да бъде предоставено поисканото от Banco Popular допълнително извънредно ликвидно улеснение и че дори при недостатъчни гаранции от страна на Banco Popular такива е можело да бъдат предоставени от испанската държава. Считат, че FROB също е можел да предостави ликвидни средства на Banco Popular.

182 Достатъчно е да се констатира, че тези доводи се основават на чисти спекулации относно помощ, която трети лица, и по-специално испанските органи, са могли да предоставят на Banco Popular.

183 Следва също така да се отбележи, че съгласно член 6, параграф 6 от Регламент № 806/2014 „[р]ешенията или действията на [ЕСП], Съвета или Комисията не налагат предоставянето от държавите членки на извънредна публична финансова подкрепа, нито накърняват бюджетната независимост и фискалните отговорности на държавите членки“. Следователно нито ЕСП, нито Комисията са можели да задължат испанските органи да предоставят финансова помощ на Banco Popular под формата на ликвидни средства или на гаранции.

184 Освен това следва да се отбележи, че в оценката си за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, ЕЦБ посочва, че дори с извънредното ликвидно улеснение, срещу което Управителният съвет на ЕЦБ не възразява на 5 юни 2017 г., ликвидността към тази дата не била достатъчна, за да се гарантира, че Banco Popular е способна да се справи със задълженията си най-късно до 7 юни 2017 г.

185 Съответно трябва да се приеме, че изходната постановка на доводите на жалбоподателите, а именно че Banco Popular е можела да получи цялото извънредно ликвидно улеснение, първоначално одобрено от ЕЦБ, не е налице. При това положение споменатите от жалбоподателите алтернативни разрешения, доколкото зависят от предоставянето на това допълнително извънредно ликвидно улеснение, стават невъзможни. Освен това твърдението на жалбоподателите, че предоставянето на цялото извънредно ликвидно улеснение е щяло да позволи на Banco Popular да продължи дейността си до 21 юни 2017 г., е просто предположение, което не отчита нито последиците от продължаването на тегленията на депозити, нито техния мащаб.

186 На второ място, жалбоподателите по същество твърдят, че в член 3 от схемата за преструктуриране ЕСП не е мотивирал в достатъчна степен причините, поради които други мерки не са били възможни.

187 В това отношение следва да се отбележи, че в член 3 от схемата за преструктуриране, като се основава на оценката на ЕЦБ, ЕСП стига до извода, че не съществува алтернативна мярка, която би могла да предотврати в разумен срок неизпълнението на задълженията на Banco Popular, и че условието по член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014 е изпълнено.

188 По-специално, в член 3.2 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор да могат да предотвратят неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular. Липсата на такива мерки може да се изведе по-специално от следните обстоятелства:

– самата банка признава, че има вероятност да стане проблемна, в писмо до ЕЦБ от 6 юни 2017 г.,

– процедурата за частна продажба не води до положителен резултат в такъв срок, че банката да успее да плати своите дългове или други задължения на техния падеж,

– малко вероятно е банката да успее да набере достатъчна допълнителна ликвидност чрез сделки на пазара, операции на централната банка или посредством мерки, предвидени в резервния ѝ фонд и в плановете ѝ за възстановяване, в необходимите срокове,

– извънредно ликвидно улеснение не би било достатъчно поради бързото влошаване на ликвидността.

189 В член 3.3 от схемата за преструктуриране ЕСП приема, че няма реална вероятност действия на надзорните органи, включително мерки за ранна намеса, да могат да предотвратят неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular. ЕСП отбелязва, че в оценката си за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, ЕЦБ потвърждава, че няма налични действия на надзорните органи или мерки за ранна намеса, които да позволят незабавно възстановяване на ликвидността на банката и да ѝ осигурят достатъчно време да осъществи прехвърляне на стопанска дейност или да намери друго разрешение. Мерките, които са на разположение на ЕЦБ в качеството ѝ на компетентен орган по силата на транспонирането в националното право на член 104 от Директива 2013/36 и на членове 27—29 от Директива 2014/59 или по силата на член 16 от Регламент № 1024/2013, не могат да гарантират, че банката ще е в състояние да плати своите дългове или други задължения на техния падеж, предвид мащаба и темпа на наблюдаваното влошаване на ликвидността.

190 В член 3.4 от схемата за преструктуриране ЕСП приема също, че няма реална вероятност упражняването на правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти съгласно член 21 от Регламент № 806/2014 да предотврати неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular в разумен срок. По-специално ЕСП приема, че тъй като Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна поради положението с ликвидността ѝ, обезценяването и преобразуването на капитала няма да са достатъчни, за да се възстанови ликвидността на банката.

191 Пълният текст на тези разпоредби се съдържа във варианта на схемата за преструктуриране, публикуван на уебсайта на ЕСП на 2 февруари 2018 г. и приложен към репликата. Следователно жалбоподателите не могат да твърдят, че в схемата за преструктуриране ЕСП не обосновава причините, поради които алтернативни действия на надзорните органи, включително мерки за ранна намеса, или такива от страна на частния сектор не са били възможни.

192 Освен това, както отбелязват Комисията и ЕСП, съгласно член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014 ЕСП може да се ограничи до това да оцени алтернативните мерки, които биха могли да предотвратят неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular в разумен срок, като вземе предвид наличното време и обстоятелствата.

193 На трето място, жалбоподателите твърдят, че Banco Popular е можела да увеличи капитала си. Те изтъкват, че ако се предположи, че недостигът на ликвидност на Banco Popular се дължи на декапитализация, то Banco Popular се е нуждаела от 2—5 милиарда евро. Отбелязват, че според печата инвестиционните банки са работели при увеличаване на капитала с 4 или 5 милиарда евро. Според анализаторите в сектора това увеличаване на капитала било осъществимо по две причини. От една страна, около 31,5 % от дружествения капитал на Banco Popular се държал от големи инвеститори, които били склонни да запишат увеличаване на капитала през 2017 г. От друга страна, през май 2017 г., преди изявленията на председателката на ЕСП, анализаторите считали, че акциите на Banco Popular са подценени, и следователно съществували оправдани очаквания, че те ще бъдат ревалоризирани. Те се позовават на писмо от Barclays Bank от 3 юни 2017 г. и на писмо от Deutsche Bank от 5 юни 2017 г. до Banco Popular, в които те посочвали, че са склонни да участват в увеличаване на капитала.

194 Следва да се отбележи, че както посочват самите жалбоподатели, това разрешение се основава на хипотезата, че недостигът на ликвидност на Banco Popular се дължи на декапитализация. Достатъчно е обаче да се припомни, че недостигът на ликвидност на Banco Popular се дължи на масов отлив на депозити, причинен от загуба на доверие от страна на вложителите, и че за осъществимо алтернативно разрешение трябва да се приеме само мярка, която може бързо да генерира достатъчно ликвидни средства, за да позволи на Banco Popular да изпълни задълженията си на 7 юни 2017 г. Жалбоподателите не доказват, че това е щяло да се постигне посредством изтъкнатото от тях увеличаване на капитала, което впрочем е чисто хипотетично и така или иначе е щяло да се осъществи след тази дата.

195 Що се отнася до писмото на Barclays Bank от 3 юни 2017 г. и до писмото на Deutsche Bank от 5 юни 2017 г., жалбоподателите предоставят откъси от тези писма в приложение към репликата. На 6 май 2019 г. жалбоподателите внасят в секретариата на Общия съд писмо с ново доказателствено искане на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник, чиято цел е да се предоставят пълните текстове на тези две писма след публикуването им на уебсайта Diario 16 на 9 април 2019 г. В статия под заглавие „Преструктурирането и продажбата на Banco Popular не са в съответствие с изискванията на закона“ уебсайтът Diario 16 разкрива известен брой документи, сред които пълния текст на писмото на Barclays Bank от 3 юни 2017 г. и на писмото на Deutsche Bank от 5 юни 2017 г.

196 В това отношение член 85, параграф 3 от Процедурния правилник предвижда, че по изключение главните страни могат да представят доказателства и да правят доказателствени искания преди приключване на устната фаза на производството или преди решението на Общия съд да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството, при условие че късното им представяне и поискване бъде мотивирано.

197 Жалбоподателите обосновават неприлагането на тези писма към предходните си писмени изявления с това, че нямали достъп до пълния им текст преди публикуването им в интернет на 9 април 2019 г. Поради това тези нови доказателства следва да се приемат за допустими.

198 Колкото до съдържанието на тези две писма следва да се констатира, че те не съдържат твърд ангажимент от страна на Barclays Bank или на Deutsche Bank да участват в увеличаване на капитала на Banco Popular, а просто отразяват дискусии относно евентуално бъдещо увеличаване на капитала. Тези писма показват, че към датата на изпращането им проектът за увеличаване на капитала на Banco Popular все още е бил на много ранен етап на изготвяне.

199 Така в писмото си до Banco Popular от 3 юни 2017 г. Barclays Bank просто споменава наскоро обсъждано увеличаване на капитала, чиято цел, що се отнася до Banco Popular, е да се покрият нуждите ѝ от допълнителни провизии и да се достигнат доста по-високи капиталови равнища, за да се смекчат предизвикателствата, произтичащи от конкретна експозиция към недвижими имоти и други необслужвани активи, с които е трябвало да се справи.

200 В това писмо Barclays Bank потвърждава подкрепата си за Banco Popular и посочва, че може да ѝ съдейства в тази важна сделка. Barclays Bank заявява интереса си да бъде записана като основен координатор или букрънър на 50 % от извършена при пазарни условия сделка. Излага правни резерви, като посочва, че „всеки ангажимент или всяка оферта за такъв вид записване ще бъде отразен(а) в едно или няколко отделни споразумения, които ще се сключат между Banco Popular и [самата нея], стига пазарните условия да са задоволителни, предварителната проверка да е дала добри резултати, страните да са се договорили относно условията и цените към тази дата […] и да са получени всички необходими вътрешни одобрения“. Накрая Barclays Bank подчертава, че това писмо не е оферта за участие в сделката или в каквото и да било финансиране и няма за цел да създаде правоотношение между нея и Banco Popular.

201 Съответно в това писмо, от една страна, по нищо не личи, че Barclays Bank е склонна да участва финансово в това увеличаване на капитала, и от друга страна, последната не споменава за ликвидните затруднения, с които се сблъсква Banco Popular, и не предлага разрешение за справяне с тях.

202 В писмото си до Banco Popular от 5 юни 2017 г. Deutsche Bank споменава единствено интереса си да осигури 50 % от възможно увеличение на капитала с 4 милиарда евро. Deutsche Bank посочва само че „очевидно има някои условия, но [че] писмото се основава на убеждението ни, че при известни обстоятелства, които според нас могат реално да бъдат изпълнени, може да се осъществи увеличаване [на капитала], което да стабилизира банката“. Deutsche Bank посочва, че се е свързала с различни инвеститори и че според нея увеличаване на капитала е възможно, „без разбира се да е абсолютно сигурно“.

203 Следователно това писмо не може да се тълкува в смисъл, че съдържа твърд ангажимент на Deutsche Bank да участва в увеличаване на капитала на Banco Popular, и не предлага разрешение за справяне с ликвидните затруднения на Banco Popular.

204 Освен това жалбоподателите посочват, че в плана за запазване на капитала от април 2017 г. Banco Popular предвижда увеличаването да се осъществи в рамките на един месец. Достатъчно е да се отбележи, че в този документ Banco Popular посочва срок за увеличаване на капитала между един и три месеца и че прогнозният срок от един месец се изчислява, считано от датата на подписване на договора за записване. Тъй като обаче не е подадена нито една твърда оферта за участие в увеличаване на капитала, този довод не може да се приеме.

205 Освен това перспективата с увеличаване на капитала да може да се събере достатъчна ликвидност, за да се избегне преструктурирането на Banco Popular, се опровергава от заключението на управителния съвет на Banco Popular от 6 юни 2017 г., че има вероятност банката да стане проблемна.

206 Съответно жалбоподателите не обясняват по какъв начин това увеличаване на капитала е можело да бъде осъществено в достатъчно кратък срок, за да се осигури ликвидно улеснение, годно да предотврати неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular, нито как то е щяло да ограничи тегленията на депозити и да възстанови ликвидността на Banco Popular в дългосрочен план. Следователно жалбоподателите не доказват, че увеличаването на капитала е осъществима алтернатива на преструктурирането на Banco Popular.

207 На четвърто място, жалбоподателите изтъкват, че активите на Banco Popular е можело да бъдат обособени. Те отбелязват, че Banco Popular се опитвала да продаде активите си в недвижими имоти за 6 милиарда евро и на 5 май 2017 г. е посочила, че е постигнала напредък в това отношение. Според тях някои последващи обстоятелства са потвърдили, че обособяването на всички или на част от непечелившите активи на Banco Popular е възможно. Banco Santander пуснала в продажба 51 % от запорираните активи и необслужваните задължения на Banco Popular след придобиването ѝ и международни фондове проявили интерес към придобиването на тези активи. Освен това през май 2017 г. Banco Popular обявила, че планира да продаде своите нестратегически активи и получила твърди оферти за много от тях. Жалбоподателите изтъкват, че дори да се приеме, че за необслужваните и нестратегическите активи на Banco Popular няма незабавен купувач, те е можело да бъдат прехвърлени на мостова институция. Продажбата на обособени активи щяла да позволи на Banco Popular да получи краткосрочна ликвидност, така че да продължи дейността си още няколко седмици, през които да осъществи частната продажба или увеличаването на капитала.

208 Следва да се отбележи, че доводите на жалбоподателите се основават само на предположения за възможна продажба на активите. Те изтъкват, че Banco Popular е можела да продаде необслужвани или нестратегически активи, без да уточняват нито кои точно са тези активи и за каква сума са можели да бъдат продадени, нито дали е имало купувачи, проявили интерес към тези придобивания, или дори сделки в ход. В това отношение следва да се отбележи, че самите жалбоподатели посочват хипотезата, при която за тези активи няма незабавен купувач. От това следва, че жалбоподателите не доказват, че продажбите на активи са можели действително да се осъществят в такъв срок,

че Banco Popular да успее да събере достатъчно ликвидност, за да се справи с масовите тегления на депозити и да не допусне неизпълнение или вероятно неизпълнение на задълженията на 6 юни 2017 г.

209 Що се отнася до изтъкнатата от жалбоподателите възможност при липса на незабавен купувач необслужваните и нестратегическите активи да бъдат прехвърлени на мостова институция с цел по-нататъшна продажба съгласно членове 25 и 26 от Регламент № 806/2014, достатъчно е да се отбележи, че това не са алтернативи на преструктурирането по смисъла на член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014, а други инструменти за преструктуриране, чието използване по дефиниция предполага субектът да е проблемен или да има вероятност да стане проблемен.

210 Що се отнася до твърдението на жалбоподателите, че на 5 май 2017 г. Banco Popular е съобщила за постигнат напредък в продажбата на активи в недвижими имоти, достатъчно е да се констатира, че жалбоподателите не доказват, че този проект е можело да приключи, преди да се установи неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular.

211 Относно твърдението на жалбоподателите, че Banco Popular е получила твърди оферти за много от активите си, следва да се отбележи, че то не е подкрепено с никакви доказателства. Жалбоподателите посочват продажбата на Targo Bank на Crédit mutuel на 2 юни 2017 г. и дискусиите относно продажбата на TotalBank за 500 милиона евро, като се позовават единствено на медийни публикации. Достатъчно е обаче да се отбележи, от една страна, че продажбата на Targo Bank не предотвратява неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular и от друга страна, че жалбоподателите не доказват, че продажбата на TotalBank е можела да се осъществи в разумен срок, за да може Banco Popular да събере достатъчна ликвидност, която да му позволи да изпълни задълженията си на 7 юни 2017 г.

212 Колкото до твърдението на жалбоподателите за реализирани от Banco Santander продажби на активи след продажбата на Banco Popular, достатъчно е да се констатира, че то не е релевантно за преценката на законосъобразността на схемата за преструктуриране.

213 Накрая, следва да се отбележи, подобно на ЕСП, че е чисто спекулативно твърдението, че тези сделки за продажба на активи е можело да бъдат реализирани успешно, дори и Banco Popular да е разполагала с повече време. Във всеки случай, дори да се приеме, че тези продажби на активи е можело да бъдат осъществени в достатъчно кратък срок, за да осигурят ново ликвидно улеснение, жалбоподателите не обясняват как такива мерки биха ограничили тегленията на депозити и биха възвърнали доверието на пазара и съответно как биха спрели отливите на ликвидни средства и възстановили жизнеспособността на Banco Popular в дългосрочен план.

214 Жалбоподателите твърдят също, че на 5 юни 2017 г. ЕЦБ е констатирала, че Banco Popular предвижда увеличаване на капитала с прехвърляне на нестратегически активи и план за продажба на активи, и че не е твърдяла, че тези разрешения не могат да бъдат осъществени.

215 С този довод жалбоподателите препращат към оценката на ЕЦБ от 5 юни 2017 г. относно искането на Banco Popular да получи извънредно ликвидно улеснение, в която ЕЦБ представя обективните обстоятелства около развитието на ликвидността на Banco Popular, като движенията в изискването за ликвидно покритие, в капацитета ѝ за ребалансиране (counterbalancing capacity) и в тегленията на депозити, както и приведените в изпълнение от банката и все още действащи мерки за генериране на допълнителни ликвидни средства.

В това отношение ЕЦБ посочва, че съгласно предоставената от Banco Popular информация в средата на юни се очаквало да се наберат допълнителни ликвидни средства посредством намаляване на задлъжнялостта, продажба на облигации и продажба на непечеливши активи.

216 Следва да се констатира, че ЕЦБ просто описва обстоятелствата около развитието на ликвидната позиция на Banco Popular, при което, както уточнява, се основава на предоставени от самата банка данни. ЕЦБ не се произнася по осъществимостта на планираните от банката мерки. Посочва се също, че тези мерки са щели да осигурят нови ликвидни средства на Banco Popular в средата на юни, тоест след преструктурирането.

217 За сметка на това следва да се отбележи, че на 6 юни 2017 г., в оценката си за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, ЕЦБ приема, че макар през предходните седмици Banco Popular да е разработила и да е започнала да привежда в изпълнение различни мерки за генериране на допълнителни ликвидни средства, към датата на оценката обемът на реализираните и все още очаквани входящи потоци не е бил достатъчен да спре влошаването на ликвидността на Banco Popular. Тя посочва също, че възможностите на Banco Popular да получи средства от редовни сделки на пазара или от операции на националната централна банка са много ограничени и че тя не е в състояние да набере достатъчно допълнителна ликвидност посредством мерките, предвидени в плановете ѝ за неотложно финансиране и за възстановяване. ЕЦБ отбелязва, че Banco Popular вече изпълнява различни мерки за възстановяване на ликвидността, но че тези мерки в крайна сметка не са достатъчни, за да обърнат тенденцията за влошаване на ликвидността.

218 На пето място, жалбоподателите изтъкват, че частната продажба на Banco Popular на трето лице е можела да бъде осъществена. ЕСП отхвърлил това разрешение поради проблем със срока, отчитайки недостига на ликвидност, а не липсата на жизнеспособност. Независимо че няколко предприятия подали оферти, с което демонстрирали интереса си да придобият Banco Popular, европейските органи поканили само двама потенциални купувачи да участват в процедурата за продажба в началото на юни 2017 г. Те добавят, че е погрешно да се твърди, че процедурата за частна продажба се е провалила през май 2017 г., след като заинтересованите от придобиването на Banco Popular субекти можели да подават оферти до края на юни 2017 г.

219 Следва да се отбележи, че този довод се основава на неправилно разбиране на фактите.

220 Както бе посочено в точка 59 по-горе, в оценката си за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна ЕЦБ констатира, че до момента преговорите в рамките на процедурата за частна продажба не са довели до положителен резултат и че тази продажба едва ли би могла да се осъществи в такъв срок, че Banco Popular да успее да плати своите дългове или други задължения на техния падеж.

221 Следва също да се вземе предвид, че като признава, на 6 юни 2017 г., че банката е проблемна или има вероятност да стане проблемна, управителният съвет на Banco Popular всъщност приема, че към тази дата осъществяването на частната продажба вече не е възможно разрешение.

222 Така в съображение 26 от схемата за преструктуриране ЕСП описва мерките, които Banco Popular е предприела в опит да разреши проблемите с ликвидността, сред които е и започнатата през април 2017 г. процедура за частна продажба. ЕСП посочва, че крайният срок за подаване на оферти от потенциални купувачи първоначално е определен за 10 юни 2017 г. и че в началото на юни е удължен до края на юни 2017 г. Той обаче отбелязва, че към датата на схемата за преструктуриране тази процедура не е довела до резултат.

223 В член 3.2 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор да могат да предотвратят неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular и че липсата на такива мерки може да се изведе по-специално от факта, че процедурата за частна продажба не довежда до положителен резултат в такъв срок, че банката да успее да плати своите дългове или други задължения на техния падеж. В член 6.6 от схемата за преструктуриране ЕСП отбелязва също, че непосредствено преди преструктурирането Banco Popular провежда процедура за частна продажба и че през седмицата, започнала на 29 май 2017 г., става ясно, че тази процедура ще се провали.

224 Съответно ЕСП констатира, че към датата на схемата за преструктуриране процедурата за частна продажба, инициирана от Banco Popular, се е провалила. Противно на твърденията на жалбоподателите, нито един потенциален купувач, участвал в тази процедура, не подава твърда оферта за придобиването на Banco Popular.

225 Тъй като процедурата за частна продажба, започната от банката през април 2017 г., не довежда до нито една твърда оферта и срокът за подаване на офертите е трябвало да бъде удължен, тя не е можела да приключи, преди за Banco Popular да се обяви, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна. Обстоятелството, че потенциалните клиенти са можели да подават оферти до края на юни, не оборва тази констатация. Следователно жалбоподателите не доказват, че процедурата за частна продажба е възможна алтернатива на преструктурирането.

226 На шесто място, жалбоподателите твърдят, че дори нито една от посочените по-горе алтернативни мерки да не е осъществима, сривът на Banco Popular можел да се предотврати чрез предоставяне на държавна помощ или на финансиране от ЕФП. Те считат, че нищо не е пречело на испанската държава да инвестира временно в капитала на Banco Popular.

227 В това отношение е достатъчно да се констатира, от една страна, че съгласно член 76, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014 в рамките на схемата за преструктуриране, когато прилага инструментите за преструктуриране, ЕСП може да използва ЕФП само до степента, необходима за гарантиране на ефективното прилагане на инструментите за преструктуриране, по-специално с цел да отпуска заеми на институцията в режим на преструктуриране. От това ясно личи, че тази възможност може да се използва само в рамките на действие по преструктуриране и в никакъв случай не е алтернатива на тази мярка.

228 От друга страна, от точка 183 по-горе става ясно, че единствено компетентните национални органи могат да решават дали да предоставят помощ или не и че нито ЕСП, нито Комисията могат да задължават държава членка да предостави помощ на даден субект.

229 Освен това, както отбелязва Комисията, подобно разрешение би било в противоречие с целите на преструктурирането, а именно да се намалят разходите за данъкоплатците. Следва да се припомни, че съгласно член 14, параграф 2, буква в) от Регламент № 806/2014 една от целите на преструктурирането е да се защитят публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа.

230 От изложеното по-горе следва, че жалбоподателите не доказват наличието на осъществими алтернативни разрешения, които ЕСП е трябвало да вземе предвид.

231 Следователно ЕСП и Комисията не са допуснали явна грешка в преценката, като са приели, че условието по член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014 е изпълнено, поради което твърденията по втората част трябва да бъдат отхвърлени.

в) По третата част: нарушение на член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014

232 Жалбоподателите изтъкват, че ЕСП е нарушил член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014, доколкото общественият интерес не можел да нарушава основните принципи на правото на Съюза и ЕСП трябвало да претегли различни интереси. Съответно ЕСП трябвало да констатира, че общественият интерес не оправдава нарушаване на принципа на пропорционалност и не обосновава дискриминационна и произволна намеса.

233 Член 18, параграф 5 от Регламент № 806/2014 предвижда, че за целите на параграф 1, буква в) от този член дадено действие по преструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако то е необходимо за постигането и съответства на една или повече от посочените в член 14 от този регламент цели на преструктурирането и ако ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели на преструктурирането в същата степен.

234 Целите на преструктурирането, изброени в член 14, параграф 2, първа алинея от Регламент № 806/2014, са следните: осигуряване на непрекъснатост на критичните функции; избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите; защита на публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа; защита на вложителите и инвеститорите; защита на средствата и активите на клиентите.

235 Спазването на предвиденото в член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014 условие предполага да се провери дали целите, посочени в член 14 от този регламент, и по-специално осигуряването на непрекъснатост на критичните функции и запазването на финансовата стабилност, ще бъдат постигнати по-добре посредством действие по преструктуриране, отколкото посредством ликвидация на субекта.

236 В случая в член 4 от схемата за преструктуриране, като претегля целите на преструктурирането, уточнени в член 14, параграф 2 от Регламент № 806/2014, и естеството на и обстоятелствата по настоящия случай, ЕСП стига до извода, че преструктурирането под формата на инструмент за продажба на стопанска дейност е необходимо в обществен интерес по смисъла на член 18, параграф 1, буква в) и параграф 5 от Регламент № 806/2014.

237 В член 4.2 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че преструктурирането е необходимо и пропорционално на целите, предвидени в член 14, параграф 2, първа алинея от Регламент № 806/2014, а именно осигуряване на непрекъснатост на критичните функции и избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите, включително в пазарната инфраструктура, и чрез поддържане на пазарната дисциплина. Той посочва, че ликвидацията на Banco Popular чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели в същата степен. След това в член 4.4 от схемата за преструктурирането ЕСП извършва анализ в светлината на целите на преструктурирането и въз основа на обстоятелствата към тази дата.

238 Освен това следва да се припомни, че в съображение 4 от Решение 2017/1246 за одобряване на схемата за преструктуриране Комисията изрично заявява, че е съгласна със схемата за преструктуриране, и по-специално с представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес в съответствие с член 5 от Регламент № 806/2014.

239 Доводите на жалбоподателите не могат да оборят констатациите на ЕСП и на Комисията, че условието по член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014 е изпълнено.

240 От една страна, жалбоподателите не твърдят, че схемата за преструктуриране не изпълнява целите от обществен интерес по член 14, параграф 2, първа алинея от Регламент № 806/2014, а именно защита на критичните функции на Banco Popular и запазване на финансовата стабилност. От друга страна, жалбоподателите не изтъкват нито един довод, въз основа на който да се установи, че тези цели са щели да бъдат постигнати при ликвидация на Banco Popular чрез обичайно производство по несъстоятелност.

241 На първо място, жалбоподателите поддържат, че схемата за преструктуриране противоречи на принципа на пропорционалност. Предвидените в член 17 от Хартата ограничения на правото на собственост, каквито има в случай на преструктуриране, трябвало да бъдат необходими и пропорционални на преследваната цел. Изискванията за пропорционалност били предвидени в член 18, параграф 5 от Регламент № 806/2014. Те изтъкват член 14, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014, съгласно който с действието по преструктуриране трябва да се избягва излишната загуба на стойност.

242 Жалбоподателите поддържат по същество, че действието по преструктуриране не изпълнява критерия за обществен интерес по член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014, доколкото води до непропорционално засягане на правото им на собственост и до излишна загуба на стойност.

243 Следва обаче да се отбележи, че противно на поддържаното от жалбоподателите, спазването на условието по член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014 не задължава ЕСП да претегля различните изтъкнати от тях интереси, а именно, от една страна, обществения интерес от преструктуриране на банката и от друга страна, частните интереси на акционерите.

244 Трябва да се констатира, че жалбоподателите тълкуват неправилно член 14, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014, който предвижда, че „[п]ри постигането на посочените в първа алинея цели [ЕСП], Съветът, Комисията и, когато е приложимо,

националните органи за преструктуриране[…] се стремят да сведат до минимум разходите за преструктурирането и да избегнат излишната загуба на стойност, освен ако това е необходимо за постигане на целите на преструктурирането“.

245 Всъщност от тази разпоредба следва, че целите на преструктурирането, посочени в член 14, параграф 2, първа алинея от Регламент № 806/2014, трябва да бъдат постигнати, доколкото е възможно, с инструмент за преструктуриране, който води до минимална загуба на стойност. При все това, както се посочва в тази разпоредба, когато излишната загуба на стойност, предизвикана от избрания инструмент за преструктуриране, е необходима за постигането на тези цели и следователно за обществения интерес, преструктурирането не може да се счита за непропорционално.

246 Освен това, както подчертава Комисията, излишната загуба на стойност по смисъла на член 14, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014 не се отнася само до имуществените интереси на акционерите и на притежателите на капиталови инструменти на субекта, а и до тези на неговите вложители, служители и други кредитори.

247 Следва да се отбележи също, че в член 4.5 от схемата за преструктуриране ЕСП стига до извода, че преструктурирането свежда до минимум и излишната загуба на стойност, като отчита, че ликвидацията на Banco Popular би довела до по-големи загуби за кредиторите от преструктурирането. В член 4.6 от схемата за преструктуриране ЕСП приема също, че неудобствата и разходите, свързани с предприемането на действието по преструктуриране, и най-вече загубите за акционерите и непривилегированите кредитори, ще бъдат компенсирани с произтичащите от него предимства, а именно запазването на критичните функции, ограничаването на неблагоприятните последици за икономиката и финансовата стабилност, както и избягването на евентуалните загуби за други кредитори.

248 Освен това жалбоподателите поддържат също, че съгласно член 6, параграф 3 и член 15, параграф 2 от Регламент № 806/2014 инструментите за преструктуриране се прилагат по начин, който оказва минимално въздействие върху групата като цяло.

249 В това отношение е достатъчно да се констатира, че в съответствие с член 6, параграфи 3 и 5 от Регламент № 806/2014 и като взема предвид, че Banco Popular има дъщерно дружество в Португалия, ЕСП приема в член 4.7 от схемата за преструктуриране, че прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност няма да повлияе на португалското дъщерно дружество, докато ликвидацията на Banco Popular би имала отрицателни последици за него.

250 Жалбоподателите поддържат още, че дори да се приеме, че преструктурирането на Banco Popular е необходимо, обезценяването на капиталовите инструменти и продажбата на Banco Popular можели да се заменят с една или няколко от алтернативните мерки, посочени във втората част на настоящото основание, с което щели да се избегнат излишната загуба на стойност за инвеститорите и засягането на правото им на собственост.

251 Достатъчно е да се констатира, че съгласно анализа на втората част посочените от жалбоподателите алтернативни мерки не са били възможни. Във всеки случай тези доводи, с които жалбоподателите всъщност оспорват пропорционалността на действието по преструктуриране в сравнение с посочените от тях алтернативни мерки, що се отнася до засягането на правото им на собственост, не могат да оборят извода на ЕСП и на Комисията относно спазването на условието по член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014.

252 На второ място, жалбоподателите изтъкват, че схемата за преструктуриране е дискриминационна и произволна. Забраната за дискриминация била предвидена в съображение 46 и в член 6, параграф 1 от Регламент № 806/2014 и прогласена в член 21, параграф 1 от Хартата и в член 18 ДФЕС. Те поддържат, че действията на ЕСП и испанските органи били дискриминационни по отношение на Banco Popular и произволни, доколкото същите изоставили банката, понеже дружественият ѝ капитал се държал от частни лица, голям процент от които са чуждестранни инвеститори.

253 Следва да се отбележи, че тези твърдения на жалбоподателите не могат да се тълкуват в смисъл, че с тях се цели да се установи нарушение на условието по член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014. Те са чисто спекулативни и нямат никаква връзка със спазването на критерия за обществения интерес.

254 При всички положения, що се отнася до доводите, с които испанските органи са упрекнати, че не са предоставили помощ на Banco Popular, въпреки че го правили в други случаи, достатъчно е да се констатира, че те са неотносими, доколкото не се отнасят нито до ЕСП, нито до Комисията. Колкото до довода, че Комисията одобрила отпускането на държавни помощи на италиански банки и че ЕСП не приложил Регламент № 806/2014 в тези случаи, следва да се констатира, от една страна, че обстоятелствата, при които държава членка използва публични средства, за да оздрави институция в затруднено положение, са строго специфични и не могат да се сравняват с тези в настоящия случай, и от друга страна, че както посочват самите жалбоподатели, ЕСП приема, че преструктурирането на тези италиански банки не е обосновано от обществен интерес, доколкото те не изпълняват критични функции и ликвидацията им няма да има значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност. Освен това, както подчертава Комисията, тъй като настоящото дело е първото, в което се разглежда случай на преструктуриране на субект, няма как да е налице дискриминация спрямо други случаи, що се отнася до прилагането на Регламент № 806/2014.

255 От изложеното по-горе следва, че ЕСП и Комисията не са допуснали явна грешка в преценката, като са приели, че условието по член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014 е изпълнено; поради това твърденията по третата част трябва да бъдат отхвърлени.

256 От всичко изложено по-горе следва, че твърденията по първото основание трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

257 Освен това, от една страна, в рамките на третата част от първото основание жалбоподателите изтъкват — за първи път в точки 47 и 48 от репликата — доводи, с които оспорват процедурата за продажба на Banco Popular поради несъответствието ѝ с разпоредбите на член 24, параграф 2 от Регламент № 806/2014 и на членове 38 и 39 от Директива 2014/59. От друга страна, в становището си по изявленията при встъпване жалбоподателите въвеждат ново основание, а именно нарушение на член 24 от Регламент № 806/2014, като изрично посочват, че повтарят изложените в точки 47 и 48 от репликата доводи.

258 В това становище по изявленията при встъпване жалбоподателите посочват, че в предходните си писмени изявления изтъкват незаконосъобразността на процедурата за продажба като допълнително доказателство за нарушение на принципа на пропорционалност. Налага се обаче изводът, че в частта от жалбата, в която се твърди, че

действието по преструктуриране противоречи на принципа на пропорционалност, и по-общо в частта относно нарушението на член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014, жалбоподателите не изтъкват нито един довод, с който да оспорват процедурата за продажба. В това отношение жалбоподателите изрично препращат към дадени точки от репликата, но не посочват точката от жалбата, в която излагат този довод.

259 Освен това следва да се отбележи, че не става ясна връзката, която жалбоподателите правят между тези доводи, с които се оспорва процедурата за продажба, и нарушението на принципа на пропорционалност при прилагането на член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014. Следователно тези доводи трябва да се разглеждат като ново основание, а именно нарушение на член 24 от Регламент № 806/2014.

260 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 84 от Процедурния правилник в хода на производството не могат да се въвеждат нови основания, освен ако те не почиват на правни или фактически обстоятелства, установени в производството.

261 Това основание обаче е представено за първи път в репликата и повторено в становището по изявленията при встъпване, без жалбоподателите да обосновават защо не са оспорили редовността на процедурата за продажба при подаването на жалбата. Това ново основание не почива на фактически и правни обстоятелства, с които жалбоподателите не са били запознати към момента на подаване на жалбата, и желанието им да отговорят на доводи, изложени в изявление при встъпване, не може да се разглежда като оправдание за късното представяне на това основание.

262 Поради това съдържащите се в репликата доводи на жалбоподателите относно редовността на процедурата за продажба и новото основание, а именно нарушение на член 24 от Регламент № 806/2014, представено за първи път в становището по изявленията при встъпване, следва да бъдат отхвърлени като недопустими.

2. По второто основание: нарушение на член 20 от Регламент № 806/2014

263 Жалбоподателите изтъкват, че ЕСП е нарушил член 20 от Регламент № 806/2014. Това основание се подразделя на пет части, а именно, първо, нарушение на член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014, второ, нарушение на член 20, параграф 5, букви а)—в) и е) от този регламент, трето, липса на независимост на Deloitte, четвърто, нарушение на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014, тъй като оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“, и пето, нарушение на член 20, параграфи 7 и 9 от този регламент.

264 Член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 предвижда:

„Преди да вземе решение за предприемане на действие по преструктуриране или за упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, [ЕСП] гарантира, че активите и задълженията на субекта по член 2 се оценяват справедливо, консервативно и реалистично от лице, което е независимо от публични органи, включително [ЕСП] и националния орган за преструктуриране, и от съответния субект“.

265 В случая следва да се припомни, че оценката на Banco Popular, осъществена преди приемането на схемата за преструктуриране, включва два доклада, които са приложени към схемата за преструктуриране.

266 Оценка 1 от 5 юни 2017 г. е изготвена от ЕСП съгласно член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014 и има за цел да предостави данни, въз основа на които да се установи дали са изпълнени условията за преструктуриране, определени в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014.

267 Оценка 2 от 6 юни 2017 г. е изготвена от Deloitte, в качеството му на независим експерт, съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014.

268 В схемата за преструктуриране се посочва, че поради неотложния характер на обстоятелствата целта на оценка 2, извършена съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014, е да се оцени стойността на активите и пасивите на Banco Popular, да се направи прогноза за третирането на акционерите и кредиторите, в случай че за Banco Popular се провежда обичайно производство по несъстоятелност, както и да се предоставят данни за вземане на решението относно акциите и инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, и за формиране на преценката на ЕСП за определяне на търговските условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност.

269 В оценка 2 Deloitte посочва, че се е основало на изискванията по член 36 от Директива 2014/59 (който съответства на член 20 от Регламент № 806/2014) и на глава 3 от окончателния проект на регулаторни технически стандарти на ЕБО № 2017/05 и № 2017/06 от 23 май 2017 година относно оценката за целите на преструктурирането и относно оценката за определянето на разликата в третирането вследствие на преструктурирането, която е предвидена в Директива 2014/59 (наричани по-нататък „техническите стандарти на ЕБО“).

270 Член 36, параграф 15 от Директива 2014/59 оправомощава ЕБО да разработва проекти на регулаторни технически стандарти за конкретизиране на критериите, въз основа на които да се извършват оценките в рамките на процедура за преструктуриране.

271 Глава 3 от техническите стандарти на ЕБО се отнася до проект на регулаторни технически стандарти № 2017/05 относно оценката за целите на преструктурирането (наричани по-нататък „регулаторните технически стандарти“) и съдържа по-специално, съгласно член 36, параграф 15 от Директива 2014/59, проект на делегиран регламент на Комисията за допълнение на Директива 2014/59 по отношение на регулаторните технически стандарти, с които се уточняват критериите във връзка с методологията за оценяване на стойността на активите и задълженията на институциите или дружествата.

272 Освен това следва да се отбележи, че към датата на приемане на схемата за преструктуриране тези регулаторни технически стандарти не са били обвързващи, доколкото съгласно член 5, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014 ЕСП, Съветът и Комисията се съобразяват с обвързващите регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, разработени от ЕБО, когато същите са приети от Комисията. Тези регулаторни технически стандарти са включени в Делегиран регламент (ЕС) 2018/345 на Комисията от 14 ноември 2017 година за допълнение на Директива 2014/59 по отношение на регулаторните технически стандарти, с които се уточняват критериите във връзка с методологията за оценяване на стойността на активите и задълженията на [институциите] или дружествата (ОВ L 67, 2018 г., стр. 8).

273 В член 6.3 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че при вземането на решението за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти на Banco Popular се е основал на оценка 2, допълнена и потвърдена от резултатите от проведената от FROB процедура за продажба.

274 Доколкото оценка 2 съдържа сложни технически и икономически преценки, следва да се признае, че ЕСП разполага с широко право на преценка, когато приема, че оценка 2 е валидно основание за вземане на решение за предприемане на действия по преструктуриране.

275 Следователно съгласно цитираната в точки 110—115 по-горе съдебна практика контролът, упражняван от Общия съд, е ограничен и се свежда до проверка дали ЕСП не е допуснал явна грешка в преценката, като е приел, че оценка 2 е в съответствие с изискванията по член 20 от Регламент № 806/2014. Жалбоподателите трябва да представят достатъчно доказателства, за да оборят правдоподобността на оценка 2.

а) По първата част: нарушение на член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014

276 Жалбоподателите изтъкват нарушение на член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014, доколкото ЕСП е отказал да предостави окончателните варианти на оценки 1 и 2. ЕСП изтъкнал, в отговора си от 30 юли 2018 г. на въпрос, поставен в рамките на процесуално-организационното действие на Общия съд от 6 юли 2018 г., че няма да публикува окончателни варианти на тези оценки. Deloitte признало, че окончателните варианти на оценките били необходими и че то било натоварено да ги изготви. Жалбоподателите препращат към становището си от 2 септември 2018 г. по отговора на ЕСП в рамките на това процесуално-организационно действие и изтъкват, че съгласно съображение 64 и член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014 ЕСП е длъжен да представи окончателни варианти на оценки 1 и 2.

277 Що се отнася до оценка 1, предвид нейната цел, определена в точка 266 по-горе, и факта, че е предназначена да допринесе за това да се определи дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна по смисъла на член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014, жалбоподателите не обясняват каква би била ползата от извършването ѝ след приемането на схемата за преструктуриране. Освен това следва да се отбележи, че оценка 1, с която се цели да се определи дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, престава да е актуална след оценката на ЕЦБ от 6 юни 2017 г. за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна.

278 Във връзка с оценка 2 ЕСП посочва на 30 юли 2018 г., в отговор на въпроси, поставени от Общия съд в рамките на процесуално-организационно действие, че тя няма да бъде допълвана от последваща окончателна оценка. Той стига до извода, че предвид спецификите на настоящия случай няма практически смисъл да се прави последваща окончателна оценка в рамките на член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014 и че това няма да доведе до решение за обезщетяване съгласно член 20, параграф 12 от същия регламент.

279 Следва да се отбележи, че последващата окончателна оценка, предвидена в член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014, по дефиниция се извършва след приемането на схемата за преструктуриране и на решението на Комисията.

280 Освен това съгласно член 20, параграф 13 от Регламент № 806/2014 временна оценка, каквато е оценка 2, е валидно основание за приемане на схемата за преструктуриране. В това отношение жалбоподателите не оспорват, че поради неотложния характер на обстоятелствата прибягването до временна оценка по смисъла на член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014 е обосновано.

281 Достатъчно е да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика законосъобразността на акт на Съюза се преценява въз основа на фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемане на акта (вж. решение от 3 септември 2015 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Комисия, C-398/13 P, EU:C:2015:535, т. 22 и цитираната съдебна практика). От това следва, че при преценката на законосъобразността на този акт е изключено вземането предвид на обстоятелства, настъпили след датата, на която актът на Съюза е бил приет (вж. решение от 17 декември 2014 г., Si.mobil/Комисия, T-201/11, EU:T:2014:1096, т. 64 и цитираната съдебна практика).

282 От това следва, че дали ще се извърши или не последваща окончателна оценка след приемането на схемата за преструктуриране, е без значение за валидността на обжалваните решения и че доводите на жалбоподателите са неотносими.

283 Освен това, що се отнася до твърдението на жалбоподателите, че отказът на ЕСП да предостави окончателните варианти на оценки 1 и 2 доказва, че неокончателните варианти са неточни и че не е трябвало да се извърши преструктуриране на Banco Popular, достатъчно е да се констатира, че то е чисто спекулативно и лишено от всякакво основание.

284 Накрая, противно на твърденията на жалбоподателите, член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014, съгласно който „[о]ценката е неразделна част от решението на [ЕСП] за прилагане на инструмент за преструктуриране или за упражняването на правомощие за преструктуриране или от решението за упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти“, не може да се тълкува в смисъл, че последващата окончателна оценка е неразделна част от решението за преструктуриране. Оценката, за която става дума в тази разпоредба, е оценката, на която ЕСП се основава, за да приеме схемата за преструктуриране, а именно в случая оценка 2.

285 Ето защо твърденията по първата част следва да бъдат отхвърлени.

б) По втората част: нарушение на член 20, параграф 5, букви а)—в) и е) от Регламент № 806/2014

286 Жалбоподателите изтъкват нарушение на член 20, параграф 5 от Регламент № 806/2014, доколкото в оценка 2 независимият експерт не е анализирал целите, предвидени в букви а)—в) и е) от тази разпоредба. Да се приеме схемата за преструктуриране, без да се вземат предвид насоките на член 20, параграф 5 от Регламент № 806/2014, било в противоречие с принципа на правна сигурност. Те поддържат, че не ЕСП, а независимият експерт е трябвало да прецени дали са изпълнени условията по член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014, и да предостави данни за вземане на решението за най-подходящото действие по преструктуриране и за неговия обхват. Това, както и че оценки 1 и 2 трябвало да се извършат от независимия експерт, било предвидено в плана за преструктуриране от 2016 г.

287 Според жалбоподателите в съображения 42 и 43 от схемата за преструктуриране ЕСП не посочва, че в оценка 2 Deloitte изпълнява целите, установени в член 20, параграф 5, букви а)—в) и е) от Регламент № 806/2014. Deloitte потвърдило, че не е извършило предвидения в тези разпоредби анализ. Предвиденият в тези разпоредби анализ не бил направен и в оценка 1. ЕСП определил минималната продажна цена на Banco Popular, без да се основе на оценка. В оценка 1 само бил направен извод за платежоспособност на Banco Popular, но не била анализирана нейната ликвидност. ЕСП се позовавал на анализа на ЕЦБ за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна. Анализът по член 20, параграф 5 от Регламент № 806/2014 обаче не можел да се делегира на трето лице, каквото е ЕЦБ.

288 Най-напред, следва да се отбележи, че противно на поддържаното от жалбоподателите, от член 18, параграф 1, първа алинея от Регламент № 806/2014 изрично следва, че ЕСП, а не независимият оценител трябва да прецени на своя изпълнителна сесия дали са изпълнени предвидените в тази разпоредба условия.

289 Освен това фактът, че в плана за преструктуриране от 2016 г. се посочвало, че оценки 1 и 2 трябва да се извършат от независимия оценител, не е релевантен, доколкото този план не се прилага в случая.

290 Жалбоподателите изтъкват, че в оценка 2 независимият експерт не е анализирал целите, предвидени в член 20, параграф 5, букви а)—в) и е) от Регламент № 806/2014.

291 Първо, член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014 предвижда, че оценката е предназначена „да предостави данни с цел да се определи дали са изпълнени условията за преструктуриране или условията за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти“.

292 Следва да се припомни, че на 5 юни 2017 г. ЕСП приема оценка 1, с която се цели да се определи дали Banco Popular изпълнява условията за преструктуриране или за обезценяване или преобразуване на капиталовите ѝ инструменти, съгласно член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014. По-специално, ЕСП посочва, че целта на оценка 1 е да допринесе за това да се определи дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна по смисъла на член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014.

293 От това следва, че в оценка 1 ЕСП анализира целта, предвидена в член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014. Жалбоподателите неправилно изтъкват, че този анализ трябва да бъде осъществен от независимия експерт, при положение че член 20, параграф 3 от Регламент № 806/2014 оправомощава ЕСП да извърши оценка 1. Освен това, доколкото този анализ е извършен от ЕСП, Deloitte е можело да посочи в доклада си, че няма да го включва в оценка 2.

294 Във всеки случай следва да се уточни, че оценка 1, с която се цели да се определи дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, престава да е актуална след оценката на ЕЦБ от 6 юни 2017 г. Всъщност в оценка 1 ЕСП посочва, към референтната за оценката му дата, а именно 31 март 2017 г., Banco Popular е платежоспособна. ЕЦБ обаче се основава на значителните тегления на депозити от Banco Popular през април и май 2017 г. и

на неспособността на последната да генерира нови ликвидни средства, за да стигне до извода, че към 6 юни 2017 г. Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна. Следователно доводите, с които се цели да се оспори оценка 1, са неотносими.

295 Освен това в член 18, параграф 1, втора алинея от Регламент № 806/2014 се посочва, че оценката за изпълнението на условието, посочено в първа алинея, буква а), а именно преценката дали субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен, се извършва от ЕЦБ, след консултация с ЕСП.

296 В това отношение Съдът е постановил, че член 18, параграф 1, втора алинея от Регламент № 806/2014 отрежда приоритетна роля, макар и не изключителна, на ЕЦБ, тъй като тя по правило следва да извърши оценка за това дали даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен. ЕСП също може да извърши такава оценка, но само след като уведоми ЕЦБ за това си намерение и само ако ЕЦБ не извърши такава оценка в рамките на три календарни дни след получаването на тази информация. Следователно на ЕЦБ се признава приоритетна компетентност да извършва такава оценка, въз основа на експертизата, с която разполага като надзорен орган, тъй като, имайки достъп в това си качество до цялата информация на надзорните органи за съответния субект, тя най-добре може да определи — с оглед на определението за наличие на проблеми или вероятност от възникването на проблеми, съдържащо се в член 18, параграф 4 от този регламент, което се позовава по-специално на елементи, свързани с пруденциалното положение, като например условията по лиценза, размера на актива спрямо този на пасива или настоящата или бъдеща задлъжнялост — дали това условие е изпълнено (решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 62).

297 Следователно жалбоподателите неправилно твърдят, че анализът на целта, предвидена в член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014, трябва да се съдържа в оценка 2 и че не може да се извършва от ЕЦБ.

298 Освен това следва да се отбележи, че в жалбата и в репликата жалбоподателите посочват целта по член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014 като съответстваща на целите, предвидени в член 20, параграф 5, букви а) и в), без да изтъкват конкретен довод във връзка с целта по буква в).

299 Второ, в член 20, параграф 5, буква е) от Регламент № 806/2014 се предвижда, че целта на оценката е, „когато се прилага инструментът за продажба на стопанска дейност, да предостави данни за вземане на решението относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, и да спомогне за формиране на преценката на [ЕСП] за определяне на търговските условия за целите на член 24, параграф 2, буква б)“.

300 Противно на твърденията на жалбоподателите, в съображение 42, буква в) от схемата за преструктуриране изрично се посочва, че временната оценка е извършена с цел да се съберат данни за вземане на решението относно акциите или инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, и да се спомогне за формиране на преценката на ЕСП за определяне на търговските условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност.

301 Освен това Deloitte уточнява, че докладът му е изготвен с цел да се направи независима оценка в съответствие с целите, предвидени в член 36, параграф 4, букви б), е) и ж) от Директива 2014/59. Тези разпоредби на Директива 2014/59 обаче съответстват на разпоредбите на член 20, параграф 5, букви б), е) и ж) от Регламент № 806/2014.

302 При всички положения следва да се отбележи, че съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014, когато поради неотложния характер на обстоятелствата не е възможно да се спазят изискванията, предвидени в параграфи 7 и 9, се извършва временна оценка. В тази разпоредба изрично се посочва, че временната оценка отговаря на изискванията, предвидени в параграф 4, и доколкото е практически осъществимо в съответните обстоятелства — на изискванията, предвидени в параграфи 1, 7 и 9. Освен това съгласно член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014 оценка, която не отговаря на всички изисквания, установени в параграф 1 и параграфи 4—9, се счита за временна.

303 От това следва, че в случаи като настоящия, в които оценката трябва да се извърши спешно, тя представлява временна оценка, от която не се изисква да изпълнява всички предвидени в член 20, параграф 5 от Регламент № 806/2014 цели.

304 Ето защо твърденията по втората част следва да бъдат отхвърлени.

в) По третата част: липса на независимост на Deloitte

305 Жалбоподателите изтъкват, че ЕСП е нарушил член 20, параграф 1 и член 44 от Регламент № 806/2014 във връзка с членове 38—41 от Делегиран регламент 2016/1075 поради липсата на независимост на Deloitte.

306 Съгласно член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 оценката трябва да се извърши от лице, което е независимо от публични органи, включително от ЕСП и националния орган за преструктуриране, и от съответния субект.

307 Изискванията за независимост на оценителите са уточнени в членове 37—41 от Делегиран регламент 2016/1075. Член 38 от Делегиран регламент 2016/1075 предвижда три кумулативни условия, за да се приеме, че оценителят е независим от съответния публичен орган и съответния субект. Първо, оценителят притежава необходимите квалификация, опит, способност, познания и ресурси и може да извърши оценката ефективно, без да разчита прекомерно на съответен публичен орган или на съответния субект. Второ, оценителят е правно независим от съответните публични органи и съответния субект. Трето, оценителят няма съществен съвпадащ или противоречащ интерес по смисъла на член 41 от същия делегиран регламент.

308 Следва да се отбележи обаче, че жалбоподателите не твърдят, че Deloitte не притежава необходимите квалификация, опит, способност, познания и ресурси, за да извърши оценката ефективно по смисъла на първото условие, предвидено в член 38 от Делегиран регламент 2016/1075. Те не твърдят и че Deloitte не е правно независимо от съответните публични органи, а именно от ЕСП и FROB, както и от Banco Popular, по смисъла на второто условие, предвидено в член 38 от Делегиран регламент 2016/1075.

309 На първо място, жалбоподателите изтъкват, че ЕСП е злоупотребил с влияние в нарушение на член 39, параграф 3, буква а) от Делегиран регламент 2016/1075, като е поискал от Deloitte да не дава становище по член 20, параграф 5, букви а)—в) и е) от Регламент

№ 806/2014 и така да не изпълни задълженията, които има в качеството си на независим експерт. По указание на ЕСП Deloitte изходило от предпоставката, че ще се прилага инструментът за продажба на стопанска дейност, вместо да предостави данни за вземане на решението относно инструмента за преструктуриране. ЕСП дал указание на Deloitte да не изготвя окончателна оценка. Органът за преструктуриране можел да консултира експерта, но не можел да му дава указания.

310 Член 39, параграф 3, буква а) от Делегиран регламент 2016/1075 предвижда, че във връзка с извършването на оценката независимият оценител нито търси, нито приема указания или напътствия от съответен публичен орган или от съответния субект.

311 Следва също да се отбележи, че съгласно член 39, параграф 4, буква а) от Делегиран регламент 2016/1075 „[с] параграф 3 не се възпрепятства: предоставянето на инструкции, указания, помещения, техническо оборудване или други форми на подпомагане, които назначаващият орган или друг оправомощен за това орган в съответната държава членка прецени за необходими за целите на оценката“.

312 Уточнения в това отношение се съдържат в съображение 35 от Делегиран регламент 2016/1075:

„Освен това следва да се гарантира, че независимият оценител може да извърши оценяването ефективно, без да зависи неоправдано от съдействието на някой от съответните публични органи, в т.ч. органа за преструктуриране, и институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от Директива 2014/59/ЕС. Все пак използването на указания или насоки, необходими за подпомагане на оценяването, например във връзка с методиката, предвидена съгласно законодателството на Съюза за оценяването във връзка с преструктуриране, следва да не се смята за неоправдана зависимост, когато такива указания или насоки се считат за необходими за подпомагане на оценяването […]“.

313 От това следва, че противно на твърдяното от жалбоподателите, член 39 от Делегиран регламент 2016/1075 не може да се тълкува в смисъл, че забранява на органа за преструктуриране да дава всякакъв вид указания на независимия оценител.

314 Освен това следва да се отбележи, че член 20, параграф 5 от Регламент № 806/2014 определя целите на оценката в зависимост от прилагания инструмент за преструктуриране. По-специално член 20, параграф 5, буква е) от Регламент № 806/2014 определя целите на оценката при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност, които са различни от целите, предвидени в член 20, параграф 5, букви г) и д) от същия регламент за случаите, когато се прилага инструментът за споделяне на загуби или инструментът „мостова институция“ или пък инструментът за обособяване на активи.

315 Член 20, параграф 5, буква б) от Регламент № 806/2014, който предвижда, че ако са изпълнени условията за преструктуриране, оценката е предназначена да предостави данни за вземане на решението за подходящото действие по преструктуриране, което да се предприеме по отношение на даден субект, трябва да се тълкува в смисъл, че оценката трябва да предостави на ЕСП техническите и икономическите данни за привеждане в изпълнение на избрания от него инструмент за преструктуриране.

316 От тази разпоредба не следва, че оценителят трябва сам да определя кой е най-подходящият инструмент за преструктуриране. Решението за това кой инструмент за преструктуриране трябва да се приложи се взема от органа за преструктуриране, а не от независимия оценител.

317 Обстоятелството, че от независимия оценител е поискано да извърши оценка във връзка с прилагането на конкретен инструмент, когато това е необходимо за постигане на целите на оценката, не може да се разглежда като неоправдана зависимост на последния от органа за преструктуриране. Съответно обстоятелството, че ЕСП е преценил, че най-подходящ за постигането на целите на преструктурирането е инструментът за продажба на стопанска дейност, и е възложил на Deloitte да извърши оценка, отговаряща на целите на този инструмент, следва да се счита за форма на указание, която е в съответствие с член 39, параграф 4, буква а) от Делегиран регламент 2016/1075 и не засяга независимостта на оценителя.

318 Относно довода, че ЕСП е поискал от Deloitte да не дава становище по член 20, параграф 5, букви а)—в) и е) от Регламент № 806/2014, се препраща към анализа на втората част на настоящото основание.

319 Колкото до довода, че ЕСП е дал указание на Deloitte да не изготвя окончателна оценка, достатъчно е да се припомни, че това обстоятелство, настъпващо след приемането на схемата за преструктуриране, не може в никакъв случай да постави под въпрос нейната законосъобразност.

320 От изложеното по-горе следва, че жалбоподателите не доказват, че ЕСП е дал указания на Deloitte в нарушение на член 39, параграф 3, буква а) от Делегиран регламент 2016/1075.

321 На второ място, жалбоподателите твърдят, че поради това влияние на ЕСП върху Deloitte оценителят е имал съществен съвпадащ или противоречащ интерес с публичен орган по смисъла на член 41, параграф 1 от Делегиран регламент 2016/1075 в нарушение на член 38 от същия делегиран регламент. Жалбоподателите поддържат също, че Deloitte нарушило член 39, параграф 3, буква б) от Делегиран регламент 2016/1075, доколкото след преструктурирането организирало интегрирането на Banco Popular в Banco Santander.

322 Най-напред, както е посочено в точки 310—320 по-горе, този довод следва да се отхвърли, доколкото извежда наличието на съществен съвпадащ или противоречащ интерес от факта, че ЕСП злоупотребил с влиянието си спрямо Deloitte в нарушение на член 39, параграф 3, буква а) от Делегиран регламент 2016/1075.

323 Освен това, що се отнася до нарушението на третото условие по член 38 от Делегиран регламент 2016/1075, съгласно член 41, параграф 1 от този делегиран регламент независимият оценител не трябва да има съществен действителен или потенциален интерес, който да съвпада или да противоречи на интереса на съответните публични органи или на съответния субект.

324 Съгласно член 41, параграф 2 от Делегиран регламент 2016/1075 за целите на параграф 1 даден действителен или потенциален интерес се приема за съществен, когато назначаващият орган или друг оправомощен за това орган в съответната държава членка прецени, че той би могъл — или може основателно да се очаква, че може — да повлияе на

преценката на независимия оценител при извършването на оценката. В параграф 3 от този член се уточнява, че е от значение съвпадащият или противоречащ интерес с членовете на субекта или неговите кредитори.

325 Достатъчно е да се отбележи, че жалбоподателите не посочват какъв в случая е този съществен действителен или потенциален интерес на Deloitte, който съвпада със или противоречи на интереса на ЕСП или на интереса на Banco Popular.

326 Накрая, член 39, параграф 3, буква б) от Делегиран регламент 2016/1075 предвижда, че във връзка с извършването на оценката, независимият оценител нито търси, нито приема финансови или други облаги от съответен публичен орган или от съответния субект.

327 Следва да се констатира, подобно на Комисията и на ЕСП, че евентуалните търговски ангажименти, които Deloitte и Banco Santander поемат едно спрямо друго след преструктурирането, не са релевантни и не доказват, че Deloitte е било в конфликт на интереси към момента на изготвяне на оценка 2.

328 От това следва, че нито един от доводите на жалбоподателите не доказва липсата на независимост на Deloitte.

329 Ето защо твърденията по третата част следва да бъдат отхвърлени.

г) По четвъртата част: нарушение на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014, тъй като оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“

330 Жалбоподателите изтъкват, че ЕСП е нарушил член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014, съгласно който той трябва да гарантира, че активите и задълженията на субекта се оценяват справедливо, консервативно и реалистично. Тази разпоредба не предоставяла голяма свобода на преценка на ЕСП и същият трябвало да докаже, че оценките са в съответствие с приложимите разпоредби. Тази част по същество се подразделя на три оплаквания.

1) По първото оплакване, съгласно което оценка 2 се основава на неправилни критерии

331 Жалбоподателите поддържат, че оценка 2 препраща само към Директива 2014/59 и към Закон 11/2015 и следователно не е в съответствие с Регламент № 806/2014. Deloitte признавало, че оценка 2 не се основава на хипотезата за действащо предприятие и че е извършена за случай на ликвидация. Следователно Deloitte не взело предвид стойността на активите, която би обмислил купувач, възнамеряващ да продължи стопанската дейност на Banco Popular, което в действителност се случило. Неправилно било загубата им да се приравнява на това, което биха получили при обичайно производство по несъстоятелност. Deloitte трябвало да изчисли стойността при действащо предприятие. Като използвало стойността при ликвидация, Deloitte подценило стойността на активите на Banco Popular.

332 Следва да се уточни, че цитираната в оценка 2 Директива 2014/59 съдържа разпоредби, съответстващи на разпоредбите на Регламент № 806/2014.

333 Освен това следва да се отбележи, че тези доводи се основават на неправилно разбиране на използваната в оценка 2 методика. Всъщност оценка 2 се състои от две части, като в първата се съдържа временната оценка на Banco Popular, а във втората се симулира сценарий с

ликвидация. Целта на първата част е да се определи икономическата стойност на Banco Popular при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност. Предметът на втората е да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на Banco Popular бе образувано обичайно производство по несъстоятелност съгласно испанското законодателство.

334 ЕСП приема схемата за преструктуриране, като взема предвид първата част на оценка 2, съдържаща същинската оценка на активите и задълженията на Banco Popular. За сметка на това Deloitte уточнява, че не разполага с цялата необходима информация, нито с достатъчно време, за да може да направи нещо повече от чисто прогнозна оценка на този етап, поради което втората част на оценка 2 съответства на първоначална симулация съгласно член 20, параграф 9 от Регламент № 806/2014. Оценка 3, или окончателната оценка, с която се цели да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако Banco Popular бе ликвидирана в рамките на обичайно производство по несъстоятелност, на основание член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014, се извършва след преструктурирането.

335 Стойността при ликвидация, чието използване от Deloitte се оспорва от жалбоподателите, съответства на втората част на оценка 2.

336 Доколкото с довода си жалбоподателите оспорват втората част на оценка 2, достатъчно е да се констатира, че същият е неотносим. Всъщност определянето на разликата между третирането на акционерите на Banco Popular в контекста на преструктурирането и третирането, което те биха получили в рамките на обичайно производство по несъстоятелност, е предмет на оценка 3, а окончателната преценка на понесената от акционерите загуба е направена в решението на ЕСП от 17 март 2020 г., което е прието въз основа на оценка 3.

337 Доколкото с довода си жалбоподателите оспорват това, че за да оцени активите на Banco Popular в първата част на оценка 2, Deloitte използва стойността при ликвидация, достатъчно е да се отбележи, че в тази първа част Deloitte взема предвид стойността при продажба, а не стойността при ликвидация на Banco Popular.

338 Що се отнася до използваната методика, в оценка 2 Deloitte посочва, че сценарият, използван за определянето на икономическата стойност, е продажбата на банката при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност. Съгласно член 20, параграф 5, буква е) от Регламент № 806/2014 оценката е предназначена да предостави данни за вземане на решението относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, и да спомогне за формиране на преценката на ЕСП за определяне на търговските условия за целите на член 24, параграф 2, буква б) от същия регламент.

339 Deloitte обяснява, че „икономическата [му] оценка е предназначена да изготви прогноза за стойността, която може да бъде предложена от потенциален купувач за цялата банка след открита, справедлива и конкурентна тръжна процедура („стойност при продажба“ в съответствие с член 11 от регулаторните технически стандарти […])“.

340 Съгласно съображение 6 от регулаторните технически стандарти следва да се избере най-подходящата база за оценяване (стойността при задържане или стойността при продажба) за конкретните действия по преструктуриране, предвиждани от органа за преструктуриране.

341 Колкото до избора на база за оценяване, член 11, параграф 4 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 11, параграф 4 от Делегиран регламент 2018/345, предвижда:

„Когато действията по преструктуриране, посочени в член 10, параграф 1, изискват активите и задълженията да бъдат задържани от дружеството, което продължава да бъде действащо предприятие, оценителят използва стойността при задържане като подходяща база за оценяване. Стойността при задържане може, ако се счита за справедлива, разумна и реалистична, да служи за прогнозиране на нормализирането на пазарните условия.

Стойността при задържане не трябва да се използва като база за оценяване, когато активите са прехвърлени на дружество за управление на активи в съответствие с член 42 от Директива 2014/59/ЕС, или на мостова институция в съответствие с член 40 от посочената директива, или когато се използва инструмент за продажба на стопанска дейност в съответствие с член 38 от Директива 2014/59/ЕС“.

342 Съгласно член 12, параграф 4 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 12, параграф 4 от Делегиран регламент 2018/345, „[к]огато състоянието на дружеството не му позволява да задържи даден актив или да продължи дадена стопанска дейност, или когато продажбата се счита за необходима от органа за преструктуриране за постигане на целите по преструктурирането, очакваните парични потоци се посочват спрямо стойностите при продажба в рамките на даден период за продажба“.

343 Факторите, които трябва да се вземат предвид, за да се определи стойността при продажба за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност, са определени в член 12, параграфи 5—7 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 12, параграфи 5—7 от Делегиран регламент 2018/345.

344 От това следва, че жалбоподателите не могат да твърдят, че стойността при продажба не е правилната методика за преценка на стойността на Banco Popular в контекста на оценка 2.

345 Ето защо първото оплакване трябва да бъде отхвърлено.

2) По второто оплакване, съгласно което оценки 1 и 2 са изключително спекулативни

346 На първо място, жалбоподателите изтъкват, че ЕСП е посочил, че оценка 1 не дава гаранции за точността на резултатите в доклада и че в оценка 2 Deloitte изразява редица резерви относно нейната надеждност и относно пълнотата на проверената информация.

347 Следва да се припомни, че доводите, с които се оспорва оценка 1, са неотносими по същото съображение като изложеното в точка 294 по-горе.

348 Колкото до оценка 2, в писмото, придружаващо изпращането на тази оценка на ЕСП, Deloitte посочва, че предвид трудната ликвидна позиция на Banco Popular е било приканено да извърши оценка в изключително кратък срок. Основната работа трябвало да

приключи за дванадесет дни, считано от момента на получаване на достъп до документацията, при положение че такъв проект обикновено отнемал шест седмици. Deloitte отбелязва, че има известни празноти и несъответствия в наличните данни. Посочва, че оценката трябва да се счита за изключително несигурна и временна по силата на член 36 от Директива 2014/59 и че включва буфер за допълнителни загуби съгласно член 36, параграф 9 от Директива 2014/59, който съответства на член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014.

349 Както отбелязват жалбоподателите, Deloitte споменава ограниченията от гледна точка на време и налична информация и в частта от приложението към оценка 2, озаглавена „Обхват, основания за работа и ограничения“ (scope, basis of work and limitations), в която са припомнени условията за извършване на оценка 2.

350 Член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014 изрично предвижда хипотезата, при която поради неотложния характер на обстоятелствата не е възможно да се спазят изискванията, предвидени в параграфи 7 и 9 от този член, а именно когато оценката не може да се допълни с някои вписани в счетоводните книги и записи данни. Освен това тази разпоредба признава, че за всяка временна оценка е присъща известна несигурност, като във втора алинея предвижда оценката да включва буфер за допълнителни загуби.

351 Така в съответствие с тази разпоредба Deloitte само посочва, че предвид малкото време, с което е разполагало, за да извърши оценката, е трябвало да се основе на непълна информация, и уточнява, че извършената от него оценка трябва да се счита за временна по смисъла на член 36, параграф 9 от Директива 2014/59.

352 Освен това от член 20, параграф 13 от Регламент № 806/2014 следва, че поради неотложния характер на обстоятелствата ЕСП е можел да се основе на извършената съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014 оценка 2, за да приеме схемата за преструктуриране.

353 Освен това несигурността, присъща за оценка 2, е изтъкната в регулаторните технически стандарти, от които следва, че при прогнозна оценка и дисконтиране на паричните потоци, които субектът може да очаква въз основа на съществуващите активи и задължения, оценителят трябва да се основава на справедливи, разумни и реалистични допускания и да отчита различни фактори и обстоятелства.

354 По-специално, що се отнася до прогнозните оценки на стойността при продажба, член 12, параграф 5 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 12, параграф 5 от Делегиран регламент 2018/345, предвижда:

„Стойността при продажба се определя от оценителя въз основа на паричните потоци, нетните разходи при продажба и нетната очаквана стойност на предоставените гаранции, които дружеството може основателно да очаква при преобладаващите в момента пазарни условия чрез организирана продажба или прехвърляне на активи или задължения. Когато е целесъобразно и като се вземат предвид действията, които трябва да бъдат предприети в рамките на схемата за преструктуриране, оценителят може да определи стойността при продажба, като приложи намаление при ускорена продажба, отразяващо евентуалната отстъпка спрямо наблюдаваната пазарна цена за конкретната продажба или за прехвърлянето. С цел да определи стойността при продажба на активите, за които няма ликвиден пазар, оценителят взема под внимание наблюдаваните цени на пазари, на които се търгуват подобни активи или използва модели за изчисления чрез наблюдаваните пазарни параметри, със съответното дисконтиране за неликвидност“.

355 В член 12, параграф 6 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 12, параграф 6 от Делегиран регламент 2018/345, са посочени различни фактори, които оценителят взема предвид и които могат да повлияят на стойностите при продажба и на периодите за продажба.

356 От това следва, че оценка 2 се основава на допускания и зависи от множество фактори. Така съгласно регулаторните технически стандарти, за да определи стойността при продажба на Banco Popular към датата на преструктурирането, в оценка 2 Deloitte се основава на прогнозни оценки и изчисления и представя резултата си под формата на стойностен диапазон.

357 Ето защо следва да се приеме, че предвид времевите ограничения и наличната информация известна несигурност и приблизителност са присъщи на всяка временна оценка, извършена съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014, и че изразените от Deloitte резерви не означават, че оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“ по смисъла на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014.

358 На второ място, жалбоподателите изтъкват, че съгласно член 20, параграфи 1, 4 и 12 от Регламент № 806/2014 оценката трябва да обхваща всички активи и задължения на съответния субект. Deloitte обаче посочвало, че се е съсредоточило върху определени категории активи, чиято оценка е изключително несигурна.

359 Жалбоподателите се позовават на твърдението на Deloitte в придружителното писмо към доклада за оценка 2, че предвид краткото време за изготвянето на оценка 2 е трябвало да разгледа с предимство наличната информация, като се съсредоточи единствено върху ключовите активи и пасиви, чиято оценка е изключително несигурна.

360 Достатъчно е да се отбележи, че този подход е в съответствие с разпоредбите на член 8 от регулаторните технически стандарти, съгласно които:

„Оценителят се съсредоточава по-специално върху областите, свързани със значителна несигурност при оценката, което оказва значително въздействие върху цялостната оценка. За тези области оценителят предоставя резултатите от оценката под формата на най-добрите прогнозни стойности и, когато е приложимо, диапазона на стойностите […]“.

361 На трето място, жалбоподателите твърдят, че оценяването на категориите активи в оценка 2 не отговаря на минималните изисквания по член 20, параграфи 4 и 6 от Регламент № 806/2014. Те оспорват оценяването на различни категории активи, което Deloitte прави в оценка 2.

362 За някои категории активи жалбоподателите изтъкват, че Deloitte не е разполагало с достатъчно информация и че резултатът от неговата оценка се различава от този на оценка 1.

363 В това отношение, от една страна, от изложеното по-горе следва, че несигурността по дефиниция е присъща на всяка временна оценка и че предвид много краткия срок, който му е даден, Deloitte не е можело да разполага с някои данни. Тази несигурност намира израз по-специално в уговорката, направена от Deloitte в оценка 2 в съответствие с регулаторните технически стандарти, че резултатите от оценяването са представени под формата на стойностни диапазони в най-добрия, в най-лошия сценарий и при най-добрата прогноза.

364 От друга страна, обстоятелството, че оценяването на тези активи в оценка 2 е различно от оценяването в оценка 1, не е релевантно, тъй като тези две оценки имат различни цели и се основават на различни методологии за изчисляване. Целта на оценка 2 е да се определи стойността на активите при продажба на потенциален купувач, което предполага корекции спрямо счетоводната им стойност. В това отношение следва да се уточни, че в оценка 2 Deloitte коригира стойността на всяка категория активи въз основа на консолидирания баланс на Banco Popular към 31 март 2017 г.

365 Съответно направените от жалбоподателите сравнения между стойността на корекциите в оценка 2, що се отнася до кредитите и вземанията, активите в недвижими имоти и активите в данъци, и стойността на същите категории активи в оценка 1, не са релевантни.

366 Следва да се разгледат другите доводи на жалбоподателите, които се отнасят до всяка отделна категория активи.

367 Що се отнася до оценката на кредитите и вземанията, жалбоподателите изтъкват, че тъй като Deloitte не могло да анализира дисконтираните парични потоци (Discounting Cash Flows), оценките му били изключително спекулативни, което довело до подценяване на този вид активи с корекция от 3,5 милиарда евро в базовия сценарий спрямо корекция между 501 и 774 милиона евро в оценка 1.

368 В оценка 2 Deloitte посочва, че методиката му за изчисляване на икономическата стойност на кредитите и вземанията се състои в изготвяне на прогнозна оценка за очакваната кредитна загуба. Така стига до диапазон на корекции между 2,7 милиарда евро в най-добрия и 6,9 милиарда евро в най-лошия сценарий и 3,5 милиарда евро при най-добра прогноза.

369 Следва да се отбележи, че тази методика е в съответствие с регулаторните технически стандарти.

370 В това отношение следва да се отбележи, че кредитите и вземанията са сред областите, свързани със значителна несигурност и върху които оценителят се съсредоточава по-специално съгласно член 8, буква а) от регулаторните технически стандарти, който гласи:

„[К]редитите или кредитните портфейли, очакваните парични потоци[от] които зависят от способността, готовността и мотивацията на контрагента да изпълнява задължението си, когато тези очаквания са основани на допускания, свързани с дела на просрочените задължения, вероятността от неизпълнение, загубата при неизпълнение, или характеристиките на инструмента, особено когато за това свидетелстват наблюдаваните закономерности при загубите от кредитни портфейли“.

371 Нещо повече, на страници 4—11 от приложението към оценка 2 Deloitte обяснява корекциите, които е направило при оценката на кредитите и вземанията, по-специално с оглед на рисковете от неизпълнение. Жалбоподателите не изтъкват нито един довод, за да оспорят тези корекции. Като се изключи препратката им към оценка 1, жалбоподателите не обясняват защо според тях извършената от Deloitte оценка на корекциите при най-добрата прогноза представлява подценяване.

372 Що се отнася до оценката на активите в недвижими имоти, жалбоподателите твърдят, че Deloitte е разгледало само извадка от 112 доклада за оценка, не е взело предвид ликвидността на портфейла и други активи в недвижими имоти на стойност 1,043 милиарда евро, което е довело до значително подценяване.

373 Следва да се отбележи, че тези доводи се основават на неправилно тълкуване на оценка 2.

374 В това отношение на страница 5 от доклада за оценка 2 Deloitte посочва, че оценката му се основава на данни за 93 % от портфейла от недвижими имоти на Banco Popular, екстраполиран по такъв начин, че да покрие всички активи. Споменава, че е използвало собствена методика за оценяване и че за да провери получените резултати, е приложило втора методика, като за най-големите недвижими активи е извършило кръстосана проверка, основана на извадка от 112 доклада за оценка, изготвени от трети лица, за да коригира своите допускания и да представи по-точна оценка в ниските диапазони. Следователно жалбоподателите не могат да твърдят, че оценката на активите в недвижими имоти в оценка 2 се основава само на тези 112 доклада.

375 Това, че Deloitte посочва, че ликвидността на анализирания портфейл от акции в недвижими имоти е ограничена, впрочем не означава, както твърдят жалбоподателите, че не я е разгледало. Например, когато на страници 15 и 16 от приложението към оценка 2 преценява портфейла от недвижими имоти на Banco Popular по вид активи, Deloitte на няколко пъти споменава тяхната ограничена ликвидност.

376 Освен това таблицата на страница 26 от приложението към оценка 2, озаглавена „Резултат от оценката (балансова структура)“, показва че Deloitte е взело предвид активи в недвижими имоти на стойност 1,043 милиарда евро, които в баланса на Banco Popular са включени в графа „други“. Когато на страница 12 от приложението към оценка 2 посочва, че тези отбелязани в графа „други“ активи в недвижими имоти не са оценени, Deloitte има предвид само че не ги е подложило на корекция. Следователно, противно на твърдяното от жалбоподателите, това не може да доведе до подценяване.

377 Колкото до оценката на активите в данъци, жалбоподателите се основават на изчислението, което Banco Santander извършва след преструктурирането, за да изтъкнат, че Deloitte ги е подценило.

378 В това отношение е достатъчно да се припомни, че целта на извършения от Deloitte анализ е да се определи стойността на различните категории активи за всеки потенциален купувач. Стойността, която Banco Santander дава на тези активи след придобиването на Banco Popular, зависи от взаимодействията между тези два субекта и следователно не е релевантна за преценката на валидността на оценка 2.

379 Освен това в доклада за оценка 2 Deloitte посочва, че оценката на незащитените активи в отсрочени данъци зависи от предсрочните облагаеми печалби на купувача (бизнес план) и от нивата на съществуващите данъчни кредити. На страница 32 от приложението към оценка 2 то посочва по-специално, че оценката на незащитените активи в отсрочени данъци зависи от купувача, и по-точно от това дали субектът е испански, или чуждестранен, и че ако купувачът е испанска банка, това дали подлежат на възстановяване и дали ще бъдат записани в счетоводния баланс ще зависи от бизнес плана на Banco Popular и от този на купувача. В доклада за оценката се споменава, че при извършеното от Deloitte оценяване са взети предвид тези различни хипотези.

380 Що се отнася до оценката на провизиите за правни рискове, жалбоподателите твърдят, че Deloitte не е разгледало правно становище относно основателността на претенциите, довели до тези провизии.

381 В оценка 2 Deloitte посочва, че се е основало на изчисленията, направени от ръководството на Banco Popular, като е внесло корекции, основани на собствения му опит и на тенденциите в сектора. Следва да се приеме, че тази методика позволява да се направи „справедлива, консервативна и реалистична“ оценка по смисъла на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014.

382 Относно оценката на съвместните предприятия, дъщерните и свързаните дружества жалбоподателите изтъкват, че Deloitte е приложило методика, основана на пазарната стойност, и че не е потвърдило резултата си с оценяване, основано на други методики. Освен това резултатът от оценка 2 бил опроверган от оценка 3, от оценките на други пазарни анализатори, както и от последващата продажба на части от тези активи.

383 От една страна, следва да се припомни, че Deloitte правилно е използвало методика, основана на стойността при продажба на Banco Popular, която съгласно регулаторните техническите стандарти съответства на цената, която би могла да бъде получена на пазара за конкретен актив или група от активи, като се вземе предвид подходящо дисконтиране. Това, че Deloitte посочва, че не е могло да извърши съпоставка с други методики, не може да постави под съмнение резултата от оценка 2, която е основана на подходящата методика за анализ.

384 От друга страна, оценките, направени след преструктурирането, са ирелевантни. Освен това жалбоподателите неправилно сравняват стойността от 1,9 милиарда евро, която е взета предвид в оценка 2, със стойността от 7,496 милиарда евро, съдържаща се в оценка 3. В оценка 2 Deloitte уточнява, че анализът му е направен на консолидирана основа и че тази част от оценяването обхваща само съвместните и свързаните предприятия, докато в оценка 3 са включени и дъщерните дружества.

385 Колкото до оценката на нематериалните активи, жалбоподателите твърдят, че Deloitte е дало нулева стойност на търговското предприятие Banco Popular и ограничена такава на марката „Banco Pastor“, което не отговаря на действителността. Deloitte твърдяло, че не разполага с тестовете за обезценка, поради което не могло да потвърди реалната стойност на нематериалните активи.

386 Следва да се отбележи, че що се отнася до търговското предприятие, в доклада за оценка 2 Deloitte обяснява, че потенциален купувач не би остойностил вече съществуващо предприятие, доколкото то не е разграничим актив в контекста на обединяване на търговска дейност. То посочва, че поради силното си присъствие в Галисия марката „Banco Pastor“ би имала стойност за трето лице и че диапазонът на стойностите е изчислен по роялти методиката, която е най-използваната методика за оценка на марките. Жалбоподателите не изтъкват никакъв конкретен довод, с който да оборят тези обяснения.

387 В доклада за оценка 2 Deloitte посочва, че тестовете за обезценка не са му били предоставени, така че не е могло да анализира подкрепата, която Banco Popular е използвала за тези активи, но че слабите резултати на банката през последните години са индикация за потенциална обезценка на нематериалните активи. Оттук следва, че ако

Banco Popular бе предоставила тази информация, това неизбежно е щяло да доведе до понижаване на стойността спрямо тази в консолидирания баланс от март 2017 г., който Deloitte е взело предвид.

388 Що се отнася до дълговите активи и облигации, жалбоподателите изтъкват, че Deloitte е извършило собствени оценки поради липсата на достатъчно информация относно характеристиките на активите от трети ред.

389 И с този довод жалбоподателите само препращат към онези изречения в доклада за оценка 2, в които Deloitte излага източниците на несигурност в своята оценка — впрочем присъщи на всяка временна такава. Те обаче не изтъкват нито един довод, поставящ под въпрос тези оценки.

390 Накрая, що се отнася до взаимодействията и другите ключови фактори, жалбоподателите изтъкват, че тъй като извършеното от Deloitte изчисление е заличено, не може да се провери дали оценката му съответства на рентабилността, декларирана от Banco Santander след придобиването на Banco Popular.

391 В това отношение в доклада за оценка 2 Deloitte посочва, че е извършило оценката си, като е взело предвид наличната публична информация относно сливанията и придобиванията в банковия сектор в Испания, че „взаимодействията могат да са различни в зависимост от купувача, и зависят по-специално от припокриването на дъщерните дружества“, както и че „колкото по-голямо е припокриването на дъщерните дружества, толкова по-значителни могат да са взаимодействията“. То посочва, че взаимодействията до голяма степен зависят от купувача. Deloitte обаче е трябвало да извърши оценката си, вземайки предвид всеки потенциален купувач. Резултатът от тази оценка не може да се сравнява с взаимодействията, които Banco Santander реализира след придобиването на Banco Popular.

392 От изложеното по-горе следва, че жалбоподателите не изтъкват нито един довод, който да постави под въпрос оценката на активите на Banco Popular, която Deloitte извършва в оценка 2.

393 Следователно второто оплакване трябва да бъде отхвърлено.

3) По третото оплакване, съгласно което оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“

394 Първо, жалбоподателите изтъкват, че изчисленият от Deloitte прогнозен диапазон на стойността на Banco Popular не може да бъде приет поради голямото отклонение между различните сценарии.

395 В оценка 2 Deloitte посочва, че резултатите от оценяването му се нареждат в диапазон между 1,3 милиарда и минус 8,2 милиарда евро, при най-добра прогнозна оценка в рамките на този диапазон минус 2 милиарда евро.

396 От една страна, трябва да се отбележи, че жалбоподателите просто оспорват достоверността на този диапазон, без да изтъкват нито един конкретен довод. От друга страна, следва да се отбележи, че обхватът на диапазона се обосновава с използваната в оценка 2 методика.

397 В това отношение, колкото до използваната в оценка 2 методика, Deloitte посочва, че е възприело подход категория по категория, като при преценката на загубите или печалбите е внесло корекции в счетоводните стойности на всеки клас активи и задължения и други корекции на стойността, каквито всеки купувач би направил. То изготвя оценъчен диапазон за всеки отделен клас активи и задължения.

398 Тази методика е в съответствие с член 2, параграф 3 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 2, параграф 3 от Делегиран регламент 2018/345, съгласно който:

„Оценителят предоставя най-добрата прогнозна оценка на стойността на даден актив, задължение, или комбинации от тях. Когато е уместно, резултатите от оценката също се предоставят под формата на диапазон на стойностите“.

399 Така сборът от най-ниските стойности за всеки клас активи и задължения дава консервативната прогноза на диапазона, а сборът от най-високите стойности — оптимистичната прогноза на диапазона. Следователно тази методика обяснява обхвата на диапазона в оценка 2.

400 Освен това, както посочва ЕСП, предвид размера на счетоводния баланс на Banco Popular, чиято стойност надхвърля 130 милиарда евро, разликата между двете стойности на диапазона възлиза на едва около 7 % от него. Съответно тази разлика отразява степента на несигурност, присъща на процеса на оценяване.

401 Второ, жалбоподателите твърдят, че отрицателната оценка на Banco Popular в оценка 2 е несъвместима с прогнозите на ЕЦБ, ЕСП и испанските органи, които считали, че банката е платежоспособна. Оценка 2 била несъвместима с оценка 1, в която ЕСП счел, че Banco Popular остава платежоспособна дори след внесените корекции. Мотивите на оценки 1 и 2 относно това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна си противоречали.

402 В уводната част на техническите стандарти на ЕБО е подчертана необходимостта да се направи разграничение между два вида оценки, предшестващи преструктурирането, а именно, от една страна, оценка 1, която се извършва съгласно член 36, параграф 4, буква а) от Директива 2014/59, съответстващ на член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014, и от друга страна, оценка 2, която се извършва съгласно член 36, параграф 4, букви б)—ж) от Директива 2014/59, съответстващ на член 20, параграф 5, букви б)—ж от Регламент № 806/2014.

403 В съображение 1 от регулаторните технически стандарти, възпроизведено в съображение 1 от Делегиран регламент 2018/345, се припомня това разграничение между, от една страна, първоначалната оценка, в която се установява дали са изпълнени условията за преструктуриране или условията за обезценяване и преобразуване на капиталови инструменти, и от друга страна, последващата оценка, послужила за основа на решението за прилагане на един или повече инструменти за преструктуриране. Регулаторните технически стандарти установяват различни критерии за извършването на оценка 1 и на оценка 2.

404 Що се отнася до оценка 1, в регулаторните технически стандарти се посочва, че релевантният критерий е да се определи дали субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен.

405 Противно на твърденията на жалбоподателите, целта на оценка 2 не е да се установи дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, поради което те не могат да изтъкват противоречие с оценка 1 в това отношение.

406 Освен това следва да се отбележи, че различните заключения на оценка 1 и оценка 2 се обясняват с това, че тъй като имат различни цели, те се основават на различни критерии за оценяване, определени в техническите стандарти на ЕБО. Така съгласно техническите стандарти на ЕБО с оценка 1 се цели главно да се определи дали общата стойност на активите на субекта надхвърля тази на пасивите му, с други думи, дали субектът е счетоводно платежоспособен, докато оценка 2 трябва да се основе на икономическата, а не на счетоводната стойност на субекта.

407 Във всеки случай, що се отнася до довода на жалбоподателите, че заключенията на оценки 1 и 2 си противоречат, достатъчно е да се констатира, че той е неотносим, тъй като след оценката на ЕЦБ от 6 юни 2017 г. заключенията на оценка 1 вече не са релевантни по съображението, изложено в точка 294 по-горе.

408 Освен това следва да се припомни, че в оценката си ЕЦБ не изхожда от неплатежоспособността на Banco Popular, за да стигне до заключението, че последната е проблемна или има вероятност да стане проблемна. Заключението на ЕЦБ, че поради ситуацията с ликвидността ѝ и неспособността ѝ да генерира нови ликвидни средства в близко бъдеще Banco Popular няма да може да плаща дълговете или другите си задължени на техния падеж, не е в противоречие с факта, че Banco Popular е платежоспособна от счетоводна гледна точка.

409 Доколкото оценка 2 трябва да вземе предвид икономическата, а не счетоводната стойност на Banco Popular, жалбоподателите не могат да изтъкват наличието на противоречие между констатацията в оценка 1, в оценката на ЕЦБ или на Централната банка на Испания, че Banco Popular е платежоспособна, и заключението на оценка 2.

410 При това положение доводите им относно изчисляването на стойността на нетните активи на Banco Popular, отчитащо предвидени от ЕЦБ и от Banco Popular корекции в стойността на непечелившите активи, също не са релевантни за преценката на валидността на оценка 2, доколкото се отнасят само до счетоводната стойност на Banco Popular.

411 От изложеното по-горе следва, че третото оплакване, а оттам и твърденията по четвъртата част трябва да бъдат отхвърлени.

д) По петата част: нарушение на член 20, параграфи 7 и 9 от Регламент № 806/2014

412 Жалбоподателите изтъкват нарушение на член 20, параграф 7 от Регламент № 806/2014, който гласи, че оценката се допълва по-специално от актуализиран баланс и доклад за финансовото състояние на субекта. Deloitte признало, че не е анализирало структурата на предприятието и балансите на отделните субекти. Тъй като не разполагало с балансите на всеки отделен субект в групата Banco Popular, Deloitte извършило оценката си на консолидирана основа. Изтъквало обаче ключовото значение на анализа субект по субект.

413 Жалбоподателите изтъкват и нарушение на член 20, параграф 9 от Регламент № 806/2014, доколкото Deloitte е признало, че не е могло да отрази разделянето на кредиторите в класове според реда на вземанията. В оценка 3 обаче Deloitte подредило кредиторите в йерархичен ред въз основа на наличната към 6 юни 2017 г. информация.

414 Следва да се припомни, че тъй като в случая оценка 2 е временна оценка, извършена на основание член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014, от тази посочена в точка 302 по-горе разпоредба изрично следва, че тази оценка трябва да отговаря на изискванията по член 20, параграфи 7 и 9 от този регламент, само доколкото е практически осъществимо в съответните обстоятелства.

415 Освен това, противно на твърденията на жалбоподателите, член 20, параграф 7 от Регламент № 806/2014 не изисква оценката да се допълва от актуализиран баланс и доклад за финансовото състояние на всеки отделен субект, съставляващ групата, за която се отнася преструктурирането. Понятието „субект“, използвано в този член, съвпада с понятието, определено в член 2 от Регламент № 806/2014. Оценка 2 се основава на консолидирания баланс на групата Banco Popular.

416 В допълнение жалбоподателите се позовават на откъси от оценка 2, които не са релевантни.

417 В представен от тях откъс от приложението към оценка 2 Deloitte посочва, че тъй като не е разполагало с дружествената структура на субекта и с балансите на отделните субекти, е изготвило ликвидационния си сценарий с илюстративна цел на консолидирана основа и че това е в противоречие с испанското право. В друг също споменат от жалбоподателите откъс от това приложение Deloitte поддържа, че анализът субект по субект е от ключово значение при симулацията на сценарий с ликвидация. Жалбоподателите се позовават и на откъсите, в които Deloitte посочва, че не е разполагало с достатъчно данни или време, за да раздели кредиторите в класове според реда им, и че доколкото са направени за групата Banco Popular, тези изчисления е можело да имат съществени стойностни последици за кредиторите на някои субекти със 100 % събираемост в ущърб на кредиторите на други субекти.

418 Тези откъси обаче, които са от втората част на приложението към оценка 2, отнасяща се до симулацията на сценарий с ликвидация, а не от първата част на това приложение, отнасяща до временната оценка на Banco Popular, са ирелевантни. Всъщност следва да се припомни, че при приемането на схемата за преструктуриране е взета предвид първата част на приложението към оценка 2, в която се съдържа временната оценка на Banco Popular, изготвена във връзка с прилагането на инструмента за продажба на стопанската дейност.

419 Както е посочено в точка 3 от доклада за оценка 2, целта на симулацията на сценарий с ликвидация е да се оцени дали акционерите и кредиторите на Banco Popular биха получили по-добро третиране, ако Banco Popular беше ликвидирана чрез обичайно производство по несъстоятелност съгласно испанското законодателство.

420 От една страна обаче, във втората част на приложението към оценка 2, в която е включена тази симулация, Deloitte обяснява, че ако беше разполагало с повече данни относно баланса на всеки отделен субект и с повече време, е щяло да може да прецизира хипотезите си при ликвидация и да изготви стратегия за сценарий с ликвидация. То уточнява съответно, че симулацията на сценарий с ликвидация, приложена към оценка 2, е дадена като пример.

421 Така в съответствие с член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014 Deloitte извършва оценката по член 20, параграф 9 от този регламент само доколкото това е било практически осъществимо в съответните обстоятелства.

422 От друга страна, въпросът за третирането на акционерите и кредиторите в рамките на сценарий с ликвидация попада в обхвата на оценка 3, с която съгласно член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014 се цели да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в режим на преструктуриране беше образувано обичайно производство по несъстоятелност. В това отношение следва да се припомни, че Deloitte изпраща оценка 3 на ЕСП на 14 юни 2018 г., или след приемането на схемата за преструктуриране.

423 Освен това твърдението на жалбоподателите, че в оценка 3 Deloitte е подредило кредиторите в йерархичен ред само въз основа на информацията, налична към 6 юни 2017 г., не е релевантно за преценката на законосъобразността на схемата за преструктуриране. Във всеки случай това твърдение е невярно, доколкото в оценка 3 се посочва, че същата се основава на наличната към 6 юни 2017 г. финансова информация, като същевременно се уточнява, че се основава и на много данни, получени след приемането на схемата за преструктуриране и съответно неналични към момента на изготвянето на оценка 2.

424 Ето защо твърденията по петата част следва да бъдат отхвърлени.

425 От всичко изложено по-горе следва, че ЕСП не е допуснал явна грешка в преценката, като е приел, че оценка 2 е в съответствие с член 20 от Регламент № 806/2014. Следователно трябва да се приеме, че второто основание не е налице в своята цялост.

3. По третото основание: нарушение на правото на изслушване и на правото на достъп до преписката, закрепени в член 41, параграф 2 от Хартата

426 Жалбоподателите изтъкват, че ЕСП е нарушил правото на изслушване, закрепено в член 41, параграф 2, буква а) от Хартата, доколкото те не са били изслушани и не са получили достъп до преписката преди приемането на схемата за преструктуриране. По същество това основание се подразделя на две части.

а) По първата част: нарушение на правото на изслушване

427 Жалбоподателите изтъкват, че правото на изслушване, закрепено в член 41, параграф 2, буква а) от Хартата, се прилага за всяка мярка, която би могла да засегне дадено лице, и по-специално в случай на преструктуриране на институция, в която това лице притежава акции. Обжалваните решения се отнасяли до преструктурирането на една-единствена банка и засегнатите лица били нейните акционери и кредитори. Притежателите на капиталови инструменти в дадена банка трябвало да бъдат изслушани, преди да бъдат лишени от собствеността си.

428 Комисията изтъква, че решението за преструктуриране не е индивидуална мярка по отношение на жалбоподателите, а мярка с общо приложение, и че член 41 от Хартата не е приложим. Тя счита, че дори да се приеме, че жалбоподателите са имали право да бъдат изслушани преди приемането на схемата за преструктуриране, това право е можело да бъде предмет на ограничения.

429 ЕСП поддържа, че ограничаването на правото на изслушване, доколкото е приложимо, било обосновано с необходимостта да се осигури ефикасността на решенията за преструктуриране и стабилността на финансовите пазари.

430 Следва да се припомни, че съгласно член 41, параграф 2, буква а) от Хартата правото на добра администрация включва правото на всяко лице да бъде изслушвано, преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него.

431 Правото на изслушване гарантира на всяко лице възможността да изрази надлежно и ефективно становището си в хода на административното производство и преди приемането на всяко решение, което може да засегне неблагоприятно интересите му. Освен това следва да се уточни, че правото на изслушване преследва двойна цел. От една страна, то служи за разглеждането на преписката и за възможно най-точното и конкретно установяване на фактите и от друга страна, позволява да се гарантира ефективна защита на заинтересованото лице. Правото на изслушване цели в частност да гарантира, че всяко решение с неблагоприятни последици се взема при пълно познаване на фактите и има по-конкретно за цел да позволи на компетентния орган да поправи грешка или на засегнатото лице да изтъкне свързани с личното му положение обстоятелства, които налагат решението да бъде прието, да не бъде прието или да има едно или друго съдържание (вж. решение от 4 юни 2020 г., ECBД/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, т. 68 и 69 и цитираната съдебна практика).

432 Следва да се отбележи, че Съдът потвърждава важността на правото на изслушване и широкия му обхват в правния ред на Съюза, приемайки, че това право трябва да се прилага във всяко производство, което може да доведе до приемането на увреждащ акт. В съответствие с практиката на Съда зачитането на правото на изслушване е задължително, дори когато приложимата правна уредба не предвижда изрично такова формално изискване (вж. решения от 22 ноември 2012 г., M., C-277/11, EU:C:2012:744, т. 85 и 86 и цитираната съдебна практика, от 18 юни 2020 г., Комисия/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, т. 67 и цитираната съдебна практика, и от 7 ноември 2019 г., ADDE/Парламент, T-48/17, EU:T:2019:780, т. 89 и цитираната съдебна практика).

433 Ето защо предвид характера му на основен и общ принцип на правото на Съюза упражняването на правото на защита, което включва правото на изслушване, не може да бъде нито изключено, нито ограничено от дадена нормативна уредба и затова спазването му трябва да бъде осигурено както при пълна липса на специфична правна уредба, така и при наличие на уредба, която не отчита този принцип (вж. решение от 18 юни 2014 г., Испания/Комисия, T-260/11, EU:T:2014:555, т. 62 и цитираната съдебна практика).

434 Най-напред, следва да се отбележи, че приетата от ЕСП схема за преструктуриране се отнася до преструктурирането на Banco Popular, която съответно трябва да се разглежда като лицето, спрямо което е предприета индивидуална мярка и чието право на изслушване е гарантирано с член 41, параграф 2, буква а) от Хартата.

435 Съответно трябва да се вземе предвид, че жалбоподателите не са адресати нито на схемата за преструктуриране, която не е взето по отношение на тях индивидуално решение, нито на Решение 2017/1246, с което се одобрява тази схема за преструктуриране.

436 Следва обаче да се отбележи, че съгласно член 21, параграф 1 от Регламент № 806/2014 ЕСП упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталовите инструменти на Banco Popular.

437 Следователно, макар да не е индивидуална и да не е започната по отношение на жалбоподателите, процедурата, която ЕСП следва при приемането на схемата за преструктуриране, може да доведе до приемането на мярка, която да засегне неблагоприятно техните интереси в качеството им на акционери или притежатели на капиталови инструменти на Banco Popular.

438 Впрочем в цитираната в точка 432 по-горе съдебна практика Съдът възприема широко тълкуване на правото на изслушване в смисъл, че то е гарантирано на всяко лице в хода на производство, което може да доведе до приемането на увреждащ го акт.

439 Освен това, от една страна, съгласно съображение 121 от Регламент № 806/2014 той зачита основните права и спазва правата, свободите и принципите, признати по-конкретно в Хартата, сред които се нарежда правото на защита, и следва да се прилага в съответствие с тези права и тези принципи. От друга страна, макар член 18 от Регламент № 806/2014 да не предвижда изслушване от ЕСП на акционерите или на притежателите на капиталови инструменти на съответния субект в хода на процедурата за преструктуриране, нито една разпоредба на Регламент № 806/2014 не забранява такова изслушване.

440 В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателите не повдигат възражение за незаконосъобразност на Регламент № 806/2014, поради това че същият не предвижда предварително изслушване на акционерите или на притежателите на капиталови инструменти преди приемането на схема за преструктуриране. Те изтъкват, че правото на изслушване е трябвало да им бъде признато в рамките на процедурата за преструктуриране на Banco Popular по силата на член 41, параграф 2, буква а) от Хартата, макар и да не е предвидено в приложимата правна уредба.

441 Дори обаче да се приеме, че в рамките на процедурата за преструктуриране акционерите и кредиторите на субекта, за който се отнася действието по преструктуриране, могат да се позоват на правото на изслушване, това право подлежи на ограничения съгласно член 52, параграф 1 от Хартата.

442 Член 52, параграф 1 от Хартата предвижда:

„Всяко ограничаване на упражняването на правата и свободите, признати от настоящата Харта, трябва да бъде предвидено в закон и да зачита основното съдържание на същите права и свободи. При спазване на принципа на пропорционалност ограничения могат да бъдат налагани, само ако са необходими и ако действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора“.

443 Съдът е приел, че основните права, като зачитането на правото на защита, не представляват безусловни прерогативи и могат да бъдат предмет на ограничения, при условие че последните действително отговарят на преследвани от въпросните мерки цели от общ интерес и не съставляват с оглед на преследваната цел прекомерно и недопустимо засягане

на така гарантираните права (вж. решения от 10 септември 2013 г., G. и R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, т. 33 и цитираната съдебна практика, и от 20 декември 2017 г., Prequ'Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, т. 50 и цитираната съдебна практика).

444 Оттук следва, че има обосновка за това, че в рамките на процедурата за преструктуриране ЕСП или Комисията не е изслушал(а) жалбоподателите в качеството им на акционери или на притежатели на капиталови инструменти на Banco Popular.

445 Следва да се припомни, че в член 4.2 от схемата за преструктуриране ЕСП приема, че преструктурирането на Banco Popular е в съответствие с обществения интерес, доколкото е необходимо за и пропорционално на постигането на две цели, посочени в член 14, параграф 2 от Регламент № 806/2014, а именно избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност и осигуряване на непрекъснатост на критичните функции на Banco Popular. В Решение 2017/1246 Комисията изрично одобрява представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес.

446 В случая ограничаването на правото на изслушване на жалбоподателите може да бъде обосновано, от една страна, с постигането на целите по член 14 от Регламент № 806/2014 и от друга страна, с необходимостта да се гарантира ефикасността на преструктурирането на Banco Popular, което е трябвало да се осъществи бързо.

447 На първо място, следва да се отбележи, че в няколко съображения от Регламент № 806/2014, и по-специално в съображения 12, 58 и 61 от него се посочва, че стабилността на финансовите пазари е една от целите, преследвани с въведените от този регламент механизми за преструктуриране.

448 Освен това съгласно член 18, параграф 5 от Регламент № 806/2014 дадено действие по преструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако то е необходимо за постигането и съответства на една или повече от посочените в член 14 от същия регламент цели на преструктурирането и ако ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели на преструктурирането в същата степен. Сред целите на преструктурирането, посочени в член 14 от Регламент № 806/2014, се нареждат по-специално тази за „избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите, включително в пазарната инфраструктура, и чрез поддържане на пазарната дисциплина“, както и тази за „защита на публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа“.

449 В това отношение Съдът отбелязва, че финансовите услуги играят централна роля в икономиката на Съюза. Банките и другите кредитни институции са основен източник на финансови средства за предприятията, упражняващи дейност на различните пазари. Освен това банките често са тясно взаимосвързани и много от тях упражняват дейност на международно равнище. По тази причина има опасност неплатежоспособността на една или повече банки да се разпространи бързо към други банки в съответната държава членка или в други държави членки. Това на свой ред създава опасност от съпътстващо отрицателно въздействие върху други сектори на икономиката (решения от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 50, от 20 септември 2016 т., Ledra Advertising и др./Комисия и ЕЦБ, C-8/15 P—C-10/15 P, EU:C:2016:701, т. 72, и от 25 март 2021 г., Българска народна банка, C-501/18, EU:C:2021:249, т. 108).

450 Съдът постановява, че целта за гарантиране на стабилността на финансовата система, като същевременно се избягват прекомерни публични разходи и се свеждат до минимум нарушенията на конкуренцията, представлява по-висш обществен интерес (решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 69).

451 Освен това Европейският съд по правата на човека (наричан по-нататък „ЕСПЧ“) приема в решение от 1 април 2004 г., „Камберов ММ5“ АД с/у България (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, т. 6), че в чувствителна икономическа област, каквато е стабилността на банковата система, държавите разполагат с широка свобода на преценка и следователно че невъзможността на акционер да участва в процедурата, водеща до продажбата на банката, не е непропорционална на легитимните цели за защита на правата на кредиторите и за запазване на правилното управление на масата на несъстоятелността на банката.

452 Следва да се спомене и решение от 8 ноември 2016 г., Dowling и др. (C-41/15, EU:C:2016:836), постановено по преюдициално запитване относно тълкуването на членове 8, 25 и 29 от Втора директива 77/91/ЕИО на Съвета от 13 декември 1976 година за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член [54, втора алинея ДФЕС], за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение на учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 26, 1977 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 8). Това дело се отнася до извънредна мярка на националните органи, която цели да се избегне, чрез увеличаване на капитала, фалитът на едно дружество, който според запитващата юрисдикция би заплашил финансовата стабилност на Съюза. Съдът приема, че защитата, която Втора директива 77/91 предоставя на акционерите и кредиторите на акционерно дружество, що се отнася до неговия дружествен капитал, не обхваща такава национална мярка, приета в ситуация на тежко сътресение на икономиката и финансовата система на държава членка, която цели да се преодолее системна заплаха за финансовата стабилност на Съюза, дължаща се на капиталовия недостиг на съответното дружество (решение от 8 ноември 2016 г., Dowling и др., C-41/15, EU:C:2016:836, т. 50). Съдът добавя, че разпоредбите на Втора директива 77/91 следователно допускат извънредна мярка във връзка с капитала на акционерно дружество, която националните органи са приели в ситуация на тежко сътресение на икономиката и на финансовата система на държава членка, без одобрението на общото събрание на това дружество и с цел да се избегне системен риск и да се гарантира финансовата стабилност на Съюза (вж. решение от 8 ноември 2016 г., Dowling и др., C-41/15, EU:C:2016:836, т. 51 и цитираната съдебна практика).

453 Тези съображения се прилагат по аналогия към положението на бивши акционери или притежатели на капиталови инструменти на банка, поставена в режим на преструктуриране съгласно Регламент № 806/2014, каквито са жалбоподателите.

454 От изложеното по-горе следва, че процедурата за преструктуриране, въведена с Регламент № 806/2014 и описана в член 18 от него, преследва цел от общ интерес по смисъла на член 52, параграф 1 от Хартата, а именно целта да се гарантира стабилността на финансовите пазари, която може да обоснове ограничаване на правото на изслушване.

455 В случая следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват, че процедурата за преструктуриране на Banco Popular е в съответствие с целта за гарантиране на финансовата стабилност, посочена в член 14 от Регламент № 806/2014.

456 В това отношение в член 4.4.2 от схемата за преструктуриране ЕСП изтъква, че за да стигне до извода, че състоянието на Banco Popular засилва риска от значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност в Испания, се основава на различни обстоятелства. Сред тези обстоятелства са, първо, размерът и значението на Banco Popular, която е дружеството майка на шестата по големина банкова група в Испания с активи на обща стойност 147 милиарда евро и която през 2017 г. е посочена от Централната банка на Испания като институция от системно значение. ЕСП отбелязва по-специално, че Banco Popular е един от основните участници на испанския пазар със значителен пазарен дял в сегмента на малките и средните предприятия (МСП) и че държи относително висок дял от пазара на депозити (почти 6 %) и има голям брой непрофесионални клиенти (приблизително 1,4 милиона) в цяла Испания. Второ, ЕСП взема предвид естеството на дейността на Banco Popular, която се свежда до тази на търговска банка и се фокусира основно върху предлагането на финансиране, управлението на спестявания и обслужването на физически лица, семейства и предприятия (по-специално МСП). Според ЕСП сходството между бизнес модела на Banco Popular и този на други испански търговски банки може да доведе до потенциално непряко разпространение на проблемите към тези банки, за които би могло да се приеме, че са изправени пред същите трудности.

457 Освен това следва да се отбележи, че втората цел на схемата за преструктуриране, а именно да се осигури непрекъснатост на критичните функции на Banco Popular, също е свързана с целта от общ интерес да се защити стабилността на финансовите пазари.

458 Съгласно член 2, параграф 1, точка 35 от Директива 2014/59 критичните функции на институция са „дейности, услуги или операции, чието прекъсване може да доведе в една или повече държави членки до срив в предоставянето на услуги от важно значение за реалната икономика или да наруши финансовата стабилност поради размера, пазарния дял, външната и вътрешната взаимосвързаност, сложността или трансграничните дейности на институцията или групата, от гледна точка по-специално на заменяемостта на тези дейности, услуги или операции“.

459 В това отношение член 6, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/778 на Комисията от 2 февруари 2016 година за допълване на Директива 2014/59 по отношение на обстоятелствата и условията, при които плащането на извънредните последващи вноски може да бъде частично или напълно отложено, както и по отношение на критериите за определяне на дейностите, услугите и операциите — във връзка с критичните функции, и за определяне на стопанските дейности и свързаните с тях услуги — във връзка с основните стопански дейности (ОВ L 131, 2016 г., стр. 41) установява критериите във връзка с определянето на критичните функции. Това е функция, която се изпълнява от дадена институция за трети несвързани с нея или с групата лица и чието внезапно прекъсване, поради системното ѝ значение за третите лица и системното значение на изпълняващата я институция или група, би имало съществено неблагоприятно въздействие върху третите лица, би оказало верижен ефект или би подкопало общото доверие на пазарните участници.

460 В този смисъл целта да се осигури непрекъснатост на критичните функции на засегнатия от действие по преструктуриране субект, предвидена в член 14, параграф 2, буква а) от Регламент № 806/2014, се състои в това да се предотврати прекъсване на тези функции, което може да доведе до сътресения не само на съответния пазар, но и за цялата финансова стабилност на Съюза.

461 При това положение, след като действието по преструктуриране има за цел да запази или възстанови финансовото състояние на кредитна институция, и по-специално представлява алтернатива на ликвидацията ѝ, трябва да се приеме, че то действително отговаря на призната от Съюза цел от общ интерес (вж. по аналогия решение от 25 март 2021 г., Българска народна банка, C-501/18, EU:C:2021:249, т. 108).

462 В това отношение в член 4.2 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че преструктурирането на Banco Popular е необходимо за и пропорционално на постигането по-специално на целта, посочена в член 14, параграф 2 от Регламент № 806/2014, а именно осигуряване на непрекъснатост на критичните функции на Banco Popular.

463 В член 4.4 от схемата за преструктуриране ЕСП установява три критични функции на Banco Popular по смисъла на член 6 от Делегиран регламент 2016/778, а именно приемане на депозити от домакинствата и нефинансовите дружества, отпускане на заеми за МСП и плащания в брой.

464 Жалбоподателите не изтъкват нито един довод, за да оспорят тези изводи.

465 От изложеното по-горе следва, че процедурата за преструктуриране на Banco Popular преследва цел от общ интерес по смисъла на член 52, параграф 1 от Хартата, а именно целта да се гарантира стабилността на финансовите пазари, което може да обоснове ограничаване на правото на изслушване.

466 На второ място, общият интерес на Съюза, и по-специално постигането на целите за запазване на стабилността на финансовите пазари и за осигуряване на непрекъснатост на критичните функции на Banco Popular, изисква, след като са изпълнени условията по член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014, да бъде предприето действие по преструктуриране в най-кратки срокове.

467 Следва да се отбележи, че съгласно няколко съображения от Регламент № 806/2014, когато дадено действие по преструктуриране е необходимо, то следва да се предприеме бързо. Става дума по-конкретно за съображения 26, 31 и 53, и най-вече съображение 56 от този регламент, съгласно което процесът на преструктуриране следва да бъде кратък с цел ограничаване на сътресенията на финансовите пазари и в икономиката до минимум.

468 В това отношение Съдът приема, че Регламент № 806/2014 има за цел да установи, в съответствие със съображение 8 от него, по-ефикасни механизми за преструктуриране, които трябва да бъдат важен инструмент за избягването на вреди, произтекли от неизпълнение на задължения на банките в миналото, и че подобна цел предполага бързо вземане на решение, както показват кратките срокове, предвидени в член 18 от посочения регламент, за да не бъде застрашена финансовата стабилност (решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 55).

469 Така в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 се посочва по-специално, че когато ЕЦБ прецени, че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен, тя незабавно съобщава оценката си на Комисията и на ЕСП. Съгласно параграф 2 от същия член, когато оценката се извършва от самия ЕСП, тя се съобщава незабавно на ЕЦБ. Ако са изпълнени условията, предвидени в параграф 1, ЕСП приема схема за преструктуриране, която

съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014 се изпраща на Комисията непосредствено след нейното приемане. След това Комисията разполага със срок от 24 часа, за да одобри схема за преструктуриране или да представи възражения.

470 От това следва, че когато даден субект изпълнява условията за предприемане на действие по преструктуриране, а именно, първо, той е проблемен или има вероятност да стане проблемен, второ, няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна и трето, преструктурирането му е необходимо за постигане на една или повече от целите, посочени в член 14 от Регламент № 806/2014, съгласно член 18 от същия регламент решението трябва да бъде прието в много кратък срок.

471 Така в случая от момента, в който ЕЦБ констатира, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, и ЕСП преценява, че условията по член 18 от Регламент № 806/2014 са изпълнени, схемата за преструктуриране трябва да се приеме възможно най-бързо.

472 Това бързо вземане на решение е обосновано от необходимостта да се осигури непрекъснатост на критичните функции на Banco Popular и да се избегнат значителните неблагоприятни последици, които последната може да има за финансовите пазари, като се предотвратят по-специално рисковете от разпространение на проблемите. Тъй като в случая Banco Popular спира да изпълнява задълженията си в работен ден, процедурата е трябвало да бъде приключена и решението — прието, преди борсите да отворят на 7 юни 2017 г. сутринта.

473 Както подчертава генерален адвокат Campos Sánchez-Bordona в точка 80 от заключението си по съединени дела ABLV Bank и др./ЕЦБ (C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:16), бързината, с която посочените институции и агенции на Съюза трябва да вземат своите решения, е необходима, за да се избегнат отрицателните последици за финансовите пазари от преструктурирането на съответната банка, като тази бързина ги задължава решението им на практика да бъде „подготвено“ преди даване ход на процедурата, за да се използва затварянето на фондовите борси.

474 Следователно бързината, с която се взема дадено решение, е условие за неговата ефикасност.

475 Съответно Съдът вече е постановил, че неотложността, изискваща незабавни действия от страна на компетентния орган, обосновава ограничаване на правото на изслушване на лица, засегнати от мерки в областта на екологичната отговорност (вж. в този смисъл решение от 9 март 2010 г., ERG и др., C-379/08 и C-380/08, EU:C:2010:127, т. 67) и в областта на селското стопанство (вж. в този смисъл решение от 15 юни 2006 г., Dokter и др., C-28/05, EU:C:2006:408, т. 76).

476 Освен това Съдът постановява, в областта на мерките за замразяване на средства, че съобщаването на мотивите за първоначалното включване на името на лице или образувание в списъка на лицата, спрямо които се прилагат ограничителни мерки, преди това включване, би могло да застраши ефикасността на мерките за замразяване на средства и икономически ресурси, наложени от правото на Съюза. За постигане на преследваната с приложимия регламент цел такива мерки по естеството си трябва да

бъдат изненадващи и да се прилагат незабавно (вж. в този смисъл решения от 3 септември 2008 г., Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, EU:C:2008:461, т. 338—340, от 21 декември 2011 г., Франция/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, т. 61, и от 12 февруари 2020 г., Amisi Kumba/Съвет, T-163/18, EU:T:2020:57, т. 51).

477 По причини, които също са свързани с преследваната от правото на Съюза цел и с ефикасността на предвидените в него мерки, органите на Съюза не са длъжни и да изслушат жалбоподателите преди първоначалното включване на имената им в списъка на лицата, спрямо които се прилагат ограничителни мерки (вж. в този смисъл решения от 3 септември 2008 г., Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, EU:C:2008:461, т. 341, и от 25 април 2013 г., Gbagbo/Съвет, T-119/11, непубликувано, EU:T:2013:216, т. 103).

478 Това важи в още по-голяма степен в случаи като настоящия, в които ограничаването на правото на изслушване засяга не субекта, за който се отнася процедурата за преструктуриране, тоест Banco Popular, а жалбоподателите в качеството им на акционери или на притежатели на капиталови инструменти на тази банка.

479 Следва също да се отбележи, че в решението си от 1 април 2004 г., „Камберов ММ5“ АД с/у България (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799), ЕСПЧ констатира, че банката в несъстоятелност се продава като действащо предприятие с цел бързо и по-сигурно удовлетворяване на нейните кредитори, които от години чакат да получат дължимите им суми, и бързо приключване на производството по несъстоятелност. Следователно необходимостта от опростяване и бързина на процедурата, водеща до продажбата на банката, е от първостепенно значение. Ако законът задължаваше съда по несъстоятелността да изслуша всички акционери и кредитори на банката, това щеше да доведе до значително забавяне на процедурата и съответно до допълнително закъснение при плащането на дължимите на кредиторите суми и при приключването на производството по несъстоятелност.

480 В решение от 24 ноември 2005 г., „Капитал банк“ АД с/у България (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, т. 136), ЕСПЧ постановява, че в чувствителна икономическа област, каквато е стабилността на банковата система, и в определени ситуации може да е крайно наложително да се действа незабавно и без предварително уведомление с цел избягване на непоправими вреди за банката, нейните вложители и други кредитори или банковата и финансовата система като цяло.

481 Освен това обстоятелството, че действието по преструктуриране може да доведе до накърняване на правото на собственост на жалбоподателите, не обосновава задължение да им се предостави право на изслушване преди предприемането на това действие.

482 В това отношение Общият съд вече е подчертал в точка 282 от решение от 13 юли 2018 г., K. Chrysostomides & Co. и др./Съвет и др. (T-680/13, EU:T:2018:486), че приложимите процедури трябва да предоставят на съответното лице подходяща възможност да изложи своята позиция пред компетентните органи. За да се увери Съдът в спазването на това изискване, което представлява изискване, присъщо за член 1 от протокол № 1 към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., приложимите процедури трябва да се разгледат общо (вж. в този смисъл решения от 3 септември 2008 г., Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и

Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, EU:C:2008:461, т. 368 и цитираната съдебна практика, от 25 април 2013 г., Gbagbo/Съвет, T-119/11, непубликувано, EU:T:2013:216, т. 119, и решение на ЕСПЧ от 20 юли 2004 г., Bäck с/у Финландия, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, т. 56). Така посоченото изискване не може да се тълкува в смисъл, че заинтересованото лице трябва при всякакви обстоятелства да може да изложи гледната си точка пред компетентните органи преди приемането на мерките, нарушаващи правото му на собственост (вж. в този смисъл ЕСПЧ, 19 септември 2006 г., Maupas и др. с/у Франция, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, т. 20 и 21).

483 Общият съд приема, че това е по-специално така, когато, както в случая, спорните мерки не са санкция и се вписват в особено неотложен контекст. В това отношение Общият съд отбелязва, че става въпрос за предотвратяване на непосредствен риск от срив на засегнатите банки, за да се запази стабилността на финансовата система на държава членка и по този начин да се избегне разпространението в други държави членки от еврозоната. Прилагането на процедура за предварително допитване, в рамките на която хилядите вложители и акционери на засегнатите банки биха могли ефективно да изложат гледната си точка преди приемането на вредоносните разпоредби, неизбежно би забавило прилагането на мерките, целящи предотвратяването на такъв срив. Това би изложило на голяма опасност постигането на целта да се опази стабилността на финансовата система на тази държава членка и така да се избегне разпространението в други държави членки от еврозоната (вж. решение от 13 юли 2018 г., K. Chrysostomides & Co. и др./Съвет и др., T-680/13, EU:T:2018:486, т. 282 и цитираната съдебна практика).

484 Тази преценка е потвърдена от Съда, който приема, че Общият съд правилно е основал съображенията си с решението на ЕСПЧ от 21 юли 2016 г., Mamatas и др. с/у Гърция (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), от което следва, че изискването всяко ограничаване на правото на собственост да е предвидено в закон не може да се тълкува в смисъл, че засегнатите лица е трябвало да бъдат изслушани преди приемането на този закон, по-специално когато такова предварително допитване неминуемо би забавило прилагането на мерките за предотвратяване на срив на засегнатите банки (решение от 16 декември 2020 г., Съвет и др./K. Chrysostomides & Co. и др., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P и C-604/18 P, EU:C:2020:1028, т. 159).

485 Освен това следва да се приеме, че с необходимостта да се действа бързо, без да се уведомяват акционерите и кредиторите на даден субект за засягаща го предстояща процедура за преструктуриране, се цели да се избегне влошаване на състоянието на този субект, което би намалило ефективността на действието по преструктуриране. Всъщност уведомяването на акционерите или на притежателите на облигации на банката, че тя може да бъде поставена в режим на преструктуриране и следователно че за нея се счита, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна, би могло да ги накара да продадат ценните си книжа на борсите и също да доведе до масово теглене на депозити, което би влошило финансовото състояние на банката и би направило по-трудно, и дори невъзможно, приемането на разрешение, годно да предотврати ликвидацията ѝ.

486 В това отношение, както следва от съображение 116 от Регламент № 806/2014, всяка информация, предоставена по отношение на решение, преди то да бъде взето, независимо дали се отнася до въпроса изпълнени ли са условията за преструктуриране, до използването на конкретен инструмент или до действие в хода на процедурата, има последици за обществените и частните интереси, засегнати от действието.

487 Следователно трябва да се приеме, че изслушването на жалбоподателите в качеството им на акционери и на притежатели на облигации на Banco Popular преди приемането на схемата за преструктуриране или преди приемането на Решение 2017/1246 е щяло да доведе до съществено забавяне на процедурата и следователно е щяло да засегне както постигането на целите на действието, така и неговата ефикасност.

488 От изложеното по-горе следва, от една страна, че ако при предварително изслушване жалбоподателите са били уведомени за евентуално действие по преструктуриране, това е можело да доведе до риск те да възприемат поведение на пазара, което да влоши финансовото състояние на Banco Popular. Съответно подобно изслушване е можело да намали ефикасността на предвиденото действие по преструктуриране.

489 От друга страна, поради неотложността да се приеме схемата за преструктуриране, предварителното допитване до жалбоподателите, както и до другите акционери или притежатели на капиталови инструменти на Banco Popular не е било възможно не само заради трудностите, свързани с идентифицирането им, а и заради невъзможността за ефективно разглеждане на становищата им преди приемането на схемата за преструктуриране.

490 Жалбоподателите твърдят, че ако бяха изслушани преди приемането на схемата за преструктуриране, Banco Popular е нямало да бъде поставена в режим на преструктуриране, тъй като те са щели да обяснят, че условията не са изпълнени, или преструктурирането е щяло да се извърши при различни условия, доколкото е можело да се позоват на необходимостта да се изчака предоставянето на извънредно ликвидно улеснение, да предложат прилагането на алтернативна мярка или на друг инструмент за преструктуриране.

491 В това отношение е достатъчно да се припомни, че от анализа на първото основание следва, от една страна, че жалбоподателите не доказват, че условията по член 18 от Регламент № 806/2014 не са били изпълнени. От друга страна, бе констатирано, че тъй като Централната банка на Испания отказва да предостави допълнително извънредно ликвидно улеснение, ЕСП не е имал никакво основание да изчаква предоставянето му, и че алтернативните разрешения, на които се позовават жалбоподателите, не са били възможни в краткосрочен план. Следователно жалбоподателите не доказват, че изслушването им в рамките на процедурата за преструктуриране е щяло да измени съдържанието на схемата за преструктуриране.

492 От всичко изложено по-горе следва, че изслушването на жалбоподателите преди приемането на схемата за преструктуриране е щяло да застраши изпълнението на целите за защита на стабилността на финансовите пазари и за непрекъснатост на критичните функции на субекта, както и на изискванията за бързина и ефикасност на процедурата за преструктуриране.

493 При това положение неизслушването на жалбоподателите в рамките на процедурата за преструктуриране на Banco Popular представлява ограничение на правото на изслушване, което е обосновано и необходимо, за да се отговори на цел от общ интерес, и спазва принципа на пропорционалност съгласно член 52, параграф 1 от Хартата.

494 Ето защо твърденията по първата част следва да бъдат отхвърлени.

б) По втората част: нарушение на правото на достъп до преписката

495 Жалбоподателите изтъкват, че в качеството си на лица, засегнати от решението на ЕСП, са имали право на достъп до преписката съгласно член 90, параграф 4 от Регламент № 806/2014 и член 41, параграф 2 от Хартата.

496 На първо място, те поддържат, че преди приемането на увреждащ акт институцията не може да вземе предвид информация или документи, без преди това да е дала възможност на адресата на акта да изрази становището си, което предполага достъп до административната преписка. Схемата за преструктуриране трябвало да бъде отменена, доколкото се основавала на временна оценка, която не била предоставена на жалбоподателите.

497 Правото на достъп до преписката е предвидено в член 90, параграф 4 от Регламент № 806/2014, съгласно който:

„Лицата, по отношение на които се прилага дадено решение на [ЕСП], имат право на достъп до съответната преписка на [ЕСП], като се зачита законният интерес на други лица за опазване на техните търговски тайни. Правото на достъп до преписката не включва достъп до поверителна информация или вътрешни подготвителни документи на [ЕСП]“.

498 В това отношение, на първо място, следва да се припомни, че достъпът до преписката по дела, свързани с конкуренцията, има за цел по-конкретно да се позволи на адресатите на изложението на възраженията да се запознаят с доказателствата, съдържащи се в преписката на Комисията, за да могат надлежно да се произнесат по изводите, до които е достигнала Комисията в своето изложение на възраженията въз основа на тези доказателства. Това право на достъп до преписката предполага Комисията да предостави възможност на засегнатото предприятие да проучи всички документи, съдържащи се в преписката по разследването, които могат да бъдат релевантни за защитата на това предприятие. Същите обхващат както уличаващите, така и оневиняващите доказателства, с изключение на търговските тайни на други предприятия, вътрешните документи на Комисията и други поверителни сведения (вж. решение от 14 май 2020 г., NKT Verwaltung и NKT/Комисия, C-607/18 P, непубликувано, EU:C:2020:385, т. 261 и 262 и цитираната съдебна практика).

499 Второ, съгласно постоянната практика на Съда зачитането на правото на защита в провеждано пред Комисията производство с предмет налагане на глоба на дадено предприятие за нарушение на правилата за конкуренция изисква на заинтересованото предприятие да е била предоставена възможност да изложи надлежно своето становище по действителното настъпване и релевантността на твърдените факти и обстоятелства, както и по документите, на които Комисията основава твърдението си за наличие на нарушение. Това право е закрепено в член 41, параграф 2, букви а) и б) от Хартата (вж. решение от 28 ноември 2019 г., Brugg Kabel и Kabelwerke Brugg/Комисия, C-591/18 P, непубликувано, EU:C:2019:1026, т. 26 и цитираната съдебна практика).

500 Трето, що се отнася по-общо до зачитането на правото на защита, закрепено в член 41, параграф 2 от Хартата, то включва правото на изслушване и правото на достъп до документите при зачитане на легитимните интереси, свързани с поверителността (вж. решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 99 и цитираната съдебна практика; решение от 2 декември 2020 г., Kalai/Съвет, T-178/19, непубликувано, EU:T:2020:580, т. 73).

501 Четвърто, следва да се припомни, че нарушението на правото на достъп до преписката, допуснато в производството, предхождащо приемането на решението, може по принцип да доведе до отмяна на това решение, когато е накърнено правото на защита (вж. решения от 25 октомври 2011 г., Solvay/Комисия, C-109/10 P, EU:C:2011:686, т. 55 и цитираната съдебна практика, и от 15 юли 2015 г., Akzo Nobel и др./Комисия, T-47/10, EU:T:2015:506, т. 349 (непубликувано) и цитираната съдебна практика).

502 От цитираната в точки 498—501 съдебна практика следва, че както правото на достъп до преписката, закрепено в член 41, параграф 2, буква б) от Хартата, така и по-конкретно достъпът до преписката по дела в областта на конкуренцията се отнасят до лица или предприятия, по отношение на които са образувани производства или са издадени решения.

503 В случая от член 90, параграф 4 от Регламент № 806/2014 следва, че носител на правото на достъп до преписката е субектът, по отношение на който се прилага схемата за преструктуриране, а именно Banco Popular, а не нейните акционери или кредитори.

504 Следователно жалбоподателите не могат да се позовават на право на достъп до преписката.

505 Освен това и член 41, параграф 2, буква б) от Хартата, и член 90, параграф 4 от Регламент № 806/2014 предвиждат, че някои данни могат да бъдат защитени, ако са поверителни.

506 От това следва, че жалбоподателите не могат да изтъкват, че ЕСП е нарушил правото на достъп до преписката, като не е предоставил оценка 2 в хода на административното производство, в което е приета схемата за преструктуриране.

507 На второ място, в репликата жалбоподателите изтъкват, че няма задължение за поверителност по отношение на акционерите и кредиторите след преструктурирането, тъй като действието по преструктуриране засяга тяхното имущество и те трябва да могат да се запознаят с мотивите за преструктурирането. Освен това член 88 от Регламент № 806/2014 предвиждал изключение от изискванията за професионална тайна в случаите, в които разкриването е необходимо за целите на съдебно производство. Съгласно съображение 116 от Регламент № 806/2014 предоставянето на информация преди приемането на схемата за преструктуриране можело да има последици за процедурата по преструктуриране, докато след приемането на решението за преструктуриране това предоставяне вече не застрашавало целта на преструктурирането.

508 Следва да се вземе предвид, че тези доводи не се отнасят до правото на достъп до преписката в хода на административното производство по смисъла на член 90, параграф 4 от Регламент № 806/2014, а до правото на достъп до документите, на които ЕСП се основава, за да приеме схемата за преструктуриране, след приемането на тази схема.

509 Освен това следва да се отбележи, че ЕСП има задължение да защитава поверителните данни на всички субекти, включително търговските тайни, съгласно член 339 ДФЕС, член 41, параграф 2, буква б) от Хартата и член 88, параграф 5 от Регламент № 806/2014.

510 В това отношение от член 34, параграф 1 от Регламент № 806/2014 следва, че за целите на изпълнението на своите задачи съгласно този регламент ЕСП може, пряко или чрез националните органи за преструктуриране, след като ги информира и като използва пълноценно цялата информация, която е на разположение на ЕЦБ или на националните компетентни органи, да изиска по-специално от субектите, засегнати от действие по

преструктуриране, да предоставят цялата информация, която е необходима за изпълнението на възложените му с този регламент задачи. В параграф 2 от този член се уточнява, че изискванията за професионална тайна не освобождават тези субекти от задължението да предоставят информация. Член 34, параграф 4 от Регламент № 806/2014 предвижда, че на ЕСП се дава възможност да получава, включително редовно, всякаква информация, необходима за упражняването на неговите функции по този регламент, по-специално относно капитала, ликвидността, активите и задълженията на всяка институция, попадаща в обхвата на неговите правомощия за преструктуриране.

511 Член 88, параграф 5 от Регламент № 806/2014 предвижда:

„Преди да бъде разкрита каквато и да било информация, [ЕСП] гарантира, че тя не съдържа поверителна информация, по-специално като оценява последиците, които разкриването ѝ би могло да има за обществения интерес по отношение на финансовата, паричната или икономическата политика, за търговските интереси на физически и юридически лица, както и за целите на инспекциите, разследванията и одитите. Процедурата за проверка на последиците от разкриване на информация включва извършването на конкретна оценка на последиците от всяко разкриване на съдържанието и данните на плановете за преструктуриране, посочени в членове 8 и 9, на резултатите от оценките, извършени съгласно член 10, или на схемата за преструктуриране, посочена в член 18“.

512 Тази разпоредба изрично предвижда, че преди да публикува или да съобщи схемата за преструктуриране на трето лице, ЕСП е длъжен да гарантира, че същата не съдържа поверителна информация, която той е могъл да получи по-специално съгласно член 34 от Регламент № 806/2014. Това задължение важи и за оценка 2, която представлява приложение към схемата за преструктуриране и е неразделна част от нея съгласно член 12.2 от посочената схема.

513 Жалбоподателите поддържат, че съгласно съображение 116 от Регламент № 806/2014 изискването за професионална тайна се прилага само по време на процеса на преструктуриране, преди решението за преструктуриране да бъде публично оповестено.

514 Съображение 116 от Регламент № 806/2014 предвижда:

„Действията по преструктуриране следва да бъдат надлежно съобщени и — освен в ограничения брой изключения, предвидени в настоящия регламент — публично оповестени. Въпреки това, предвид възможността информацията, получена от [ЕСП], националните органи за преструктуриране и техните професионални съветници по време на процеса на преструктуриране, да е с чувствителен характер, за тази информация следва да се прилагат изискванията за професионална тайна, преди решението за преструктуриране да бъде публично оповестено. Трябва да се вземе предвид фактът, че информацията относно съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка на тези планове може да има сериозни последици, по-специално за съответните предприятия. Трябва да се приеме, че всяка информация, предоставена по отношение на решение, преди то да бъде взето, независимо дали се отнася до това дали са изпълнени условията за преструктуриране, до използването на конкретен инструмент или до действие в хода на процедурата, има последици за обществените и частните интереси, засегнати от действието. Освен това информацията, че [ЕСП] и националните органи за преструктуриране проверяват конкретен субект, би могла да е достатъчна за настъпването на отрицателни последици за този субект. Поради това е необходимо да се гарантира, че са налице подходящи механизми за запазване на

поверителността на такава информация, като например съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка, извършена в този контекст“.

515 От една страна, от това съображение следва, че някои данни, с които разполага ЕСП и които се съдържат в схемата за преструктуриране, в оценка 2, както и в документите, на които той се е основал, попадат в обхвата на професионалната тайна и са поверителни.

516 В това отношение Съдът е постановил във връзка с Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, точка 8, стр. 247), че ефективното функциониране на системата за контрол върху дейността на инвестиционните посредници, основана на надзор в рамките на държавата членка и на обмена на информация между компетентните органи на няколко държави членки, изисква и наблюдаваните посредници, и компетентните органи да могат да разчитат на това, че предоставената поверителна информация по принцип ще бъде запазена в тайна (вж. решение от 19 юни 2018 г., Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, т. 31 и цитираната съдебна практика).

517 Съдът приема, че липсата на такова доверие може да застраши безпрепятственото предоставяне на поверителната информация, необходима за осъществяването на дейността по надзор. Следователно член 54, параграф 1 от Директива 2004/39 предвижда задължението за запазване на професионална тайна като общо правило, за да бъдат защитени не само специфичните интереси на пряко засегнатите предприятия, но и общият интерес, свързан с нормалното функциониране на пазарите на финансови инструменти в Съюза (вж. решение от 19 юни 2018 г., Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, т. 32 и 33 и цитираната съдебна практика).

518 Следва впрочем да се отбележи, че член 88, параграф 1 от Регламент № 806/2014, който се отнася до изискванията за професионална тайна, прилагани по отношение на членовете на ЕСП, съдържа разпоредба, еквивалентна на член 54, параграф 1 от Директива 2004/39.

519 От друга страна, съображение 116 от Регламент № 806/2014 несъмнено изтъква задълженията на ЕСП за професионална тайна преди приемането на решение за преструктуриране. В него се посочва, че доколкото някои данни, с които разполага ЕСП, са с чувствителен характер и попадат в обхвата на търговската тайна, те не следва да бъдат публично оповестявани преди предприемането на действие по преструктуриране. Всъщност предоставянето на информация за това, че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен и че спрямо него може да се предприеме действие по преструктуриране, би могло по-специално да накара акционерите да продадат ценните си книжа на борсите и да доведе до масово теглене на депозити, което би влошило финансовото състояние на банката и съответно би намалило ефикасността на дадено действие на ЕСП и би засегнало функционирането на пазара.

520 В това съображение обаче изрично се посочва и че действията по преструктуриране „следва да бъдат надлежно съобщени и — освен в ограничения брой изключения, предвидени в настоящия регламент — публично оповестени“. Следва да се припомни, че член 88,

параграф 5 от Регламент № 806/2014, цитиран в точка 511 по-горе, изрично предвижда, че преди да разкрие схемата за преструктуриране, ЕСП е длъжен да гарантира, че тя не съдържа поверителна информация.

521 Следователно съображение 116 от Регламент № 806/2014 не може да се тълкува, както предлагат жалбоподателите, в смисъл, че правилата за поверителност и за професионална тайна важат само до приемането на решението за преструктуриране.

522 Жалбоподателите се позовават и на член 88, параграф 1, втора алинея от Регламент № 806/2014, съгласно който „[и]нформацията, за която се прилагат изискванията за професионална тайна, не може да се разкрива на друг частен или публичен субект, освен ако разкриването ѝ е необходимо за целите на съдебно производство“.

523 Тази разпоредба обаче не означава, че ЕСП е длъжен да разкрие пълния текст на решение за преструктуриране от момента на образуване на съдебно производство. Тази разпоредба предвижда възможността даден съд да разпореди представянето на документи, включително такива, съдържащи поверителна информация.

524 В това отношение Общият съд може да разпореди на ЕСП да представи всеки документ, за който счита, че има значение за решаването на спора, посредством действие по събиране на доказателства съгласно член 91, буква б) и член 92, параграф 3 от Процедурния правилник. Съгласно член 103, параграф 1 от същия правилник обаче Общият съд може да приеме, че някои данни, съдържащи се в тези документи, са поверителни, и поради това да реши да не бъдат предоставяни на другите страни, и по-специално на жалбоподателите/ищците.

525 От това следва, че решение на Общия съд да разпореди представянето на документи не гарантира на жалбоподателите достъпа до всички тези документи, ако Общият съд прецени, че те съдържат поверителни данни.

526 Освен това в рамките на настоящото производство на 12 май 2021 г. с определение за извършване на действие по събиране на доказателства Общият съд иска от ЕСП да предостави някои документи, и по-специално поверителните варианти на схемата за преструктуриране, на оценка 2 и на оценката на ЕЦБ за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна. Съгласно член 103 от Процедурния правилник, след като разглежда съдържанието на тези документи, Общият съд приема, че заличените данни във вариантите на тези документи, публикувани на уебсайта на ЕСП и на ЕЦБ, нямат значение за решаването на настоящия спор. Поради това с определение от 9 юни 2021 г. Общият съд изважда поверителните варианти на тези документи от преписката по делото.

527 От изложеното по-горе следва, че жалбоподателите не могат да твърдят, че след приемането на схемата за преструктуриране не съществува задължение за поверителност по отношение на тях, нито че имат право да им бъде предоставена цялата преписка, на която се е основал ЕСП.

528 Поради това следва да бъдат отхвърлени твърденията по втората част, а оттам и твърденията по третото основание в неговата цялост.

4. По четвъртото основание: нарушение на задължението за мотивиране

529 Жалбоподателите твърдят, че в обжалваните решения не са изложени пълни мотиви.

530 Съгласно постоянната практика на Съда изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и да излагат ясно и недвусмислено съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, трябва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решения от 8 май 2019 г., Landeskreditbank Baden-Württemberg/ЕЦБ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, т. 85 и 87 и цитираната съдебна практика, и от 21 октомври 2020 г., ЕЦБ/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, непубликувано, EU:C:2020:845, т. 41 и цитираната съдебна практика).

531 Освен това степента на точност на мотивите на един акт трябва да бъде съразмерна с действителните възможности, техническите условия и сроковете, при които той трябва да бъде приет (вж. решения от 6 ноември 2012 г., Éditions Odile Jacob/Комисия, C-551/10 P, EU:C:2012:681, т. 48 и цитираната съдебна практика, от 23 май 2019 г., KPN/Комисия, T-370/17, EU:T:2019:354, т. 139 и цитираната съдебна практика, и от 27 януари 2021 г., KPN/Комисия, T-691/18, непубликувано, EU:T:2021:43, т. 162).

532 На първо място, жалбоподателите изтъкват редица непълноти в мотивите на схемата за преструктуриране.

533 Най-напред следва да се припомни, че в случая на 7 юни 2017 г. ЕСП публикува, съгласно член 29, параграф 5 от Регламент № 806/2014, на уебсайта си съобщение за приемането на схемата за преструктуриране с приложен към него документ, обобщаващ последиците от преструктурирането. На 11 юли 2017 г. ЕСП публикува неповерителен вариант на схемата за преструктуриране. На 2 февруари 2018 г., а след това на 31 октомври 2018 г., т.е. преди подаването на репликата, ЕСП публикува на уебсайта си и неповерителни варианти на схемата за преструктуриране и на оценка 2, съдържащи по-малко заличени пасажи.

534 Първо, някои доводи на жалбоподателите се отнасят до процедурата за продажба на Banco Popular. Жалбоподателите изтъкват, че причините, поради които едва двама потенциални купувачи са поканени да подпишат споразумения за неоповестяване и поради които само единият от тях е подал оферта, не са посочени в схемата за преструктуриране. Това обстоятелство било важно, за да се разбере дали Banco Popular е продадена в съответствие с разпоредбите на Регламент № 806/2014.

535 Следва да се припомни, че процедурата за продажба на Banco Popular се провежда от FROB. В писмото относно процедурата, което изготвя на 6 юни 2017 г., в контекста на евентуално преструктуриране на Banco Popular FROB кани потенциалните купувачи да се включат в процедурата за продажба и да подадат оферта за придобиването на 100 % от капитала на Banco Popular съгласно реда и условията, описани в това писмо.

536 В член 6.6 от схемата за преструктуриране ЕСП счита, че при опитите си да предложи Banco Popular на пазара преди приемането на тази схема FROB изпълнява изискванията по член 24 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 39 от Директива 2014/59. ЕСП отбелязва, че непосредствено преди преструктурирането Banco Popular провежда процедура за частна продажба и че през седмицата, започнала на 29 май 2017 г., става ясно, че тази процедура ще се провали. Той посочва, че решението да се ограничат опитите за предлагане на пазара до банките, вече изразили принципен интерес към придобиването на Banco Popular в рамките на процедурата за частна продажба, е в съответствие с изискванията по член 39 от Директива 2014/59. ЕСП посочва, че след като FROB започва процедурата за продажба, за участие в продажбата в крайна сметка са поканени две банки. Изтъква, че всички потенциални купувачи са били потърсени на една и съща дата, имали са достъп до една и съща виртуална зала за данни и офертите им са били подадени при едни и същи условия и в един и същ срок. ЕСП отбелязва също, че при двама потенциални купувачи е получена само една валидна оферта и че доколкото единственият, който е подал оферта, е купувачът, е счел за разумно да се приемат неговите условия и така да се предотврати изпадането на Banco Popular в състояние на неконтролирана неплатежоспособност, което би могло да засегне по-специално нейните критични функции.

537 Тези различни сведения, съдържащи се в приложения към репликата вариант на схемата за преструктуриране, са достатъчни, за да се разбере как е проведена процедурата за продажба на Banco Popular. Тъй като процедурата за продажба е проведена от FROB, ЕСП е можел само да констатира, че е подадена една-единствена оферта, и да вземе предвид резултата от тази продажба. Освен това причините, поради които другите потенциални купувачи не са подали оферта, са ирелевантни.

538 Жалбоподателите изтъкват също, че не е било обяснено защо продажната цена на Banco Popular е определена на 1 евро, нито дали тази цена отразява пазарната стойност на Banco Popular и че не знаели защо на BBVA не е даден допълнителен срок за подаване на оферта.

539 Доколкото тези доводи се отнасят до процедурата за продажба, проведена от FROB, жалбоподателите не обясняват защо тези данни е трябвало да фигурират в схемата за преструктуриране, нито какво ги прави значими за нейното разбиране.

540 Освен това тези доводи се основават на неправилно разбиране на фактите. От една страна, следва да се припомни, че продажната цена от 1 евро не е определена от ЕСП. Всъщност в писмото относно процедурата FROB посочва, че предлаганата в офертите цена трябва да е равна или по-висока от 1 евро. Посочената в схемата за преструктуриране продажна цена от 1 евро е резултатът от състезателната процедура за продажба, проведена от FROB, и от цената, предложена от Banco Santander. Следователно тази цена по дефиниция отразява пазарната стойност на Banco Popular. От друга страна, доколкото на 6 юни 2017 г. BBVA уведомява FROB, че е решила да не подава оферта, в схемата за преструктуриране не е било необходимо да се посочва конкретна причина, поради която FROB не ѝ е дал нов срок.

541 Второ, някои доводи на жалбоподателите се отнасят до мотивите относно спазването на условията за преструктурирането. Жалбоподателите твърдят, че не са били изложени мотивите, по които в член 2.1 от схемата за преструктуриране се констатира, че в близко бъдеще Banco Popular няма да може да плати своите дългове или други задължения на техния падеж. По-конкретно, не било уточнено дали причината за това не били изявленията и изтичането на информация или тегленията на депозити от испанските органи, или пък липсата на извънредно ликвидно улеснение. В член 3.1 от схемата за

преструктуриране ЕСП стигнал до извода, че няма алтернативни мерки, годни да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular, без да е разгледал алтернативните разрешения, посочени във втората част на първото основание. Мотивите инструментът за продажба на стопанска дейност да бъде предпочетен пред тези други мерки не били обяснени.

542 От една страна, следва да се отбележи, че съгласно посоченото от ЕСП в член 2 от схемата за преструктуриране ЕЦБ преценила, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна в съответствие с разпоредбите на член 18, параграф 1, буква а) и параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014. Той изтъква, че видно от различни обстоятелства, в близко бъдеще Banco Popular нямало да може да плаща своите дългове или други задължения на техния падеж.

543 В съображение 23 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че както описва ЕЦБ в своята оценка, ликвидността на Banco Popular се е влошила значително, а в съображение 24 изброява обстоятелствата, довели до това състояние. Освен това следва да се припомни, че основанията ЕЦБ да счете, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, са изложени ясно в нейната оценка, съставляваща част от контекста, в който е приета схемата за преструктуриране. Неповерителен вариант на оценката на ЕЦБ е публикуван на уебсайта на ЕЦБ на 14 август 2017 г.

544 Следователно жалбоподателите не могат да твърдят, че ЕСП не е мотивирал в достатъчна степен причините, поради които Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна.

545 От друга страна, от анализа на втората част на първото основание (вж. т. 188—192 по-горе) следва, че в член 3 от схемата за преструктуриране ЕСП мотивира в достатъчна степен липсата на алтернативни разрешения от страна на частния сектор или на надзорните органи, годни да предотвратят неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular. Освен това в член 5 от схемата за преструктуриране, и по-специално в член 5.3 от нея, ЕСП обосновава избора на инструмента за продажба на стопанска дейност като инструмент за преструктуриране и обяснява защо другите инструменти, изброени в член 22, параграф 2 от Регламент № 806/2014, не биха постигнали целите на преструктурирането в същата степен.

546 Жалбоподателите не поддържат, че тези разпоредби на схемата за преструктуриране не са достатъчни, за да се разбере нейният обхват, а само упрекват ЕСП, че не е разгледал алтернативните разрешения, посочени от тях в първото основание.

547 В това отношение е достатъчно да се припомни, че ЕСП не е бил длъжен да разглежда посочените от жалбоподателите разрешения, които са неосъществими, както става ясно в точки 193—230 по-горе.

548 Трето, в репликата жалбоподателите изтъкват доводи, свързани с мотивите на оценка 2. Те твърдят, че не разбират защо е използвана оценка 2, след като в нея се посочва, че е чисто илюстративна и не следва да се използва за вземане на решения, защо в докладите за оценка не е извършен анализът съгласно член 20, параграф 5, букви а)—в) и е) от Регламент № 806/2014, защо оценки 1 и 2 си противоречат, що се отнася до платежоспособността на

Banco Popular, и защо не е използвана направената от ЕЦБ оценка на непечелившите активи на Banco Popular, при положение че ЕСП обявил за нея, че била най-добрата прогноза.

549 Следва да се констатира, че тези доводи повтарят доводи, изтъкнати от жалбоподателите в рамките на второто основание, а именно нарушение на член 20 от Регламент № 806/2014. Жалбоподателите обаче не посочват нито защо в схемата за преструктуриране трябва да се дават обяснения по въпроси, съответстващи само и единствено на собствените им основания, нито доколко те биха били необходими за разбирането на тази схема.

550 Четвърто, жалбоподателите упрекват ЕСП, че в схемата за преструктуриране не е обяснил дали Deloitte изпълнява условията за независимост, установени в членове 37—41 от Делегиран регламент 2016/1075.

551 В това отношение в съображение 41 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че е ангажирал независим оценител, за да извърши оценка 2. Достатъчно е да се констатира, че схемата за преструктуриране няма за предмет да обяснява защо този оценител изпълнява изискванията на Делегиран регламент 2016/1075 и че жалбоподателите не посочват доколко тези обяснения биха били необходими за разбирането на предприетото от ЕСП действие по преструктуриране.

552 Пето, жалбоподателите твърдят, че ЕСП не е установил стратегията за преструктуриране, нито инструмента за преструктуриране, включен в плана за преструктуриране от 2016 г., и не е посочил мотивите за неосъществяването на този план.

553 Достатъчно е да се констатира, че в съображения 44—46 от схемата за преструктуриране, чийто пълен текст се съдържа във варианта на схемата за преструктуриране, публикуван на уебсайта на ЕСП на 2 февруари 2018 г. и приложен към репликата, ЕСП обяснява защо инструментът за преструктуриране, предвиден в плана за преструктуриране от 2016 г., не е подходящ при обстоятелствата към момента на преструктурирането. Съответно той отбелязва, че планът за преструктуриране от 2016 г. се основава на допускането, че неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular е свързано с влошаване на ситуацията с нейния капитал. Доколкото обаче неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular произтича от влошаването на ситуацията с ликвидността ѝ, ЕСП посочва, че няма гаранции, че предвиденият в този план инструмент за споделяне на загубите би позволил незабавно и ефективно справяне с ликвидните затруднения на тази банка.

554 Тези обяснения са достатъчни да обосноват причините, поради които планът за преструктуриране от 2016 г. не е приложен в схемата за преструктуриране.

555 Шесто, жалбоподателите изтъкват, че не разбират защо ЕСП не е изчакал да бъде предоставено цялото вече одобрено от ЕЦБ извънредно ликвидно улеснение, преди да постави Banco Popular в режим на преструктуриране.

556 Достатъчно е да се припомни, че от анализа на първото оплакване в първата част от първото основание става ясно, че в схемата за преструктуриране ЕСП констатира, че след като на 5 юни 2017 г. предоставя първо извънредно ликвидно улеснение на Banco Popular, Централната банка на Испания не е била в състояние да ѝ отпусне допълнително извънредно ликвидно улеснение. Тъй като предоставянето на извънредно ликвидно улеснение е от компетентността на националните централни банки, ЕСП е можел само да констатира, че допълнително извънредно ликвидно улеснение не е на разположение.

557 Следователно, доколкото не е имало основание ЕСП да изчаква предоставянето на това извънредно ликвидно улеснение, той не е трябвало да го обосновава в схемата за преструктуриране.

558 Що се отнася до довода, че много пасажи в схемата за преструктуриране и в оценките са заличени, което пречело на жалбоподателите да ги разберат, достатъчно е да се констатира, че става дума за констатация от общ характер, която не позволява да се установи неизпълнение на задължението за мотивиране, доколкото жалбоподателите не посочват частите от схемата за преструктуриране или от оценка 2, които не са могли да разберат.

559 От изложеното по-горе следва, че нито един от доводите на жалбоподателите не доказва нарушение от страна на ЕСП на задължението му за мотивиране.

560 На второ място, жалбоподателите поддържат, че са получили само частично „неповерително“ копие на схемата за преструктуриране и че са нямали достъп до приложенията към нея, нито до административната преписка. Изтъкват, че поради това не са се запознали с мотивите на обжалваните решения. В репликата добавят, че задължението за мотивиране защитава всяко засегнато от акта лице, а не само неговия адресат, и че следователно те имали право да получат пълните мотиви на обжалваните решения. Освен това в репликата жалбоподателите посочват, че не искат публикуването на всички документи, тъй като член 88, параграф 5 от Регламент № 806/2014, изглежда, не допуска това, а предоставянето на мотивирано решение и разрешение да получат достъп при условията на поверителност до преписката в хода на настоящото производство.

561 Следва да се приеме, че с този довод жалбоподателите по същество упрекват ЕСП, че не им е предоставил пълния текст на схемата за преструктуриране и на оценка 2.

562 В това отношение от анализа на втората част от третото основание следва, че след приемането на схемата за преструктуриране жалбоподателите нямат право да получат цялата преписка, на която се е основал ЕСП, доколкото последният е длъжен да опази съдържащата се в нея поверителна информация. Тази логика се прилага и към схемата за преструктуриране и оценка 2, които също съдържат поверителни данни.

563 Освен това следва да се припомни, че жалбоподателите не са адресати на схемата за преструктуриране и че тя е адресирана до FROB. Жалбоподателите трябва да се считат за трети лица и следователно не разполагат с право да получат пълния текст на схемата за преструктуриране.

564 Следва да се отбележи, че Съдът вече е постановил, че решение на Комисията, в което се приема, че няма държавна помощ, за каквато е съобщило оплакващо се лице, може с оглед на задължението за спазване на търговската тайна да е достатъчно мотивирано и без да съдържа всички цифрови данни, на които се основава логиката на тази институция (вж. в този смисъл решение от 1 юли 2008 г., Chronopost и La Poste/UFEX и др., C-341/06 P и C-342/06 P, EU:C:2008:375, т. 108—111). При това положение неповерителен вариант на такова решение, в който по ясен и недвусмислен начин са изложени съображенията на посочената институция и приложената от нея методология, поради което заинтересованите лица са имали възможност да се запознаят с основанията за взетото

решение, а Общият съд — да упражни контрол върху тези основания, е достатъчен, за да се изпълни задължението на същата институция за мотивиране (вж. в този смисъл решение от 21 декември 2016 г., Club Hotel Loutraki и др./Комисия, C-131/15 P, EU:C:2016:989, т. 55).

565 Освен това, що се отнася до икономическите данни, използвани от Deloitte в оценка 2 и взети предвид от ЕСП в схемата за преструктуриране, не би могло да се оспорва, че те спадат към сложни технически преценки. При положение че схемата за преструктуриране показва ясно следваната от ЕСП логика, за да даде възможност основателността ѝ да бъде оспорена впоследствие пред компетентната юрисдикция, би било прекомерно да се изискват специфични мотиви за всеки технически избор или всички цифрови данни, на които се основава тази логика (вж. по аналогия решение от 1 юли 2008 г., Chronopost и La Poste/UFEX и др., C-341/06 P и C-342/06 P, EU:C:2008:375, т. 108 и цитираната съдебна практика).

566 Впрочем, от една страна, жалбоподателите признават, че член 88, параграф 5 от Регламент № 806/2014 не допуска публикуването на пълния текст на схемата за преструктуриране. Тази разпоредба, цитирана в точка 511 по-горе, съгласно която преди да разкрие каквато и да било информация, ЕСП трябва да гарантира, че тя не съдържа поверителни данни, не се отнася само до евентуалното ѝ публикуване, а и до евентуалното ѝ предоставяне на трети лица.

567 От друга страна, жалбоподателите не уточняват доколко заличените данни в неповерителните варианти на схемата за преструктуриране и на оценка 2 са необходими за разбирането на схемата за преструктуриране.

568 Следователно жалбоподателите не доказват, че ЕСП е нарушил задължението си за мотивиране, като е заличил икономическите данни в неповерителните варианти на схемата за преструктуриране и на оценка 2.

569 Ето защо следва да се приеме, че жалбоподателите не могат да изтъкват, че имат право да получат пълния текст на схемата за преструктуриране и на оценка 2.

570 На трето място, жалбоподателите изтъкват, че съгласно решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7), единствено Комисията може да извършва контрол на аспектите на схемата за преструктуриране, във връзка с които има свобода на преценка. Решение 2017/1246 обаче не казвало нищо по въпроса и не съдържало каквито и да било мотиви.

571 Следва да се припомни, че съгласно съображение 4 от Решение 2017/1246:

„Комисията е съгласна със схемата за преструктуриране. По-специално тя е съгласна с представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес в съответствие с член 5 от Регламент (ЕС) № 806/2014“.

572 Освен това, от една страна, в съображение 2 от Решение 2017/1246 Комисията изтъква факта, че ЕСП посочва в схемата за преструктуриране, че всички условия за преструктуриране, изложени в член 18, параграф 1, първа алинея от Регламент № 806/2014, са спазени по отношение на Banco Popular и анализира основанията действието по преструктуриране да се счита за необходимо в защита на обществения интерес. От друга страна, в съображение 3 от Решение 2017/1246, като одобрява схемата за

преструктуриране, Комисията отбелязва, че в съответствие с член 18, параграф 6 от Регламент № 806/2014 схемата за преструктуриране поставя Banco Popular в режим на преструктуриране и определя прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност, както и че в нея се посочват и основанията всички тези елементи да се считат за подходящи.

573 От това следва, че в Решение 2017/1246 Комисията изрично се позовава на основанията ЕСП да счита, че условията за приемане на схемата за преструктуриране са спазени и че следва да се приложи инструментът за продажба на стопанска дейност. Съответно одобряването на схемата за преструктуриране в съображение 4 от Решение 2017/1246 трябва да се тълкува в светлината на останалите съображения и се отнася до всички тези основания. В това съображение Комисията изрично посочва, че е съгласна с основанията в схемата за преструктуриране за предприемане на действие по преструктуриране по отношение на Banco Popular, по-специално що се отнася до критерия за обществения интерес.

574 Ето защо следва да се приеме, че схемата за преструктуриране и нейните мотиви са част от контекста, в който е прието Решение 2017/1246, по смисъла на цитираната в точка 530 по-горе съдебна практика.

575 Освен това следва да се припомни, че съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014 Комисията или одобрява схемата за преструктуриране, или представя възражения по отношение на аспектите на тази схема, във връзка с които има свобода на преценка.

576 От това следва, че когато Комисията, както в случая, одобрява схемата за преструктуриране, мотивите за нейното решение могат да се ограничат до това да посочи, че е съгласна със съдържащите се в тази схема основания. Всяка допълнителна обосновка на одобрението ѝ може да е само повторение на вече посоченото в схемата за преструктуриране. Съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014 обаче в решението си Комисията не трябва да повтаря анализа на ЕСП, а само да го одобри.

577 Освен това съгласно цитираната в точка 531 по-горе съдебна практика следва да се вземе предвид много краткият срок от момента на изпращането на схемата за преструктуриране от ЕСП, с който разполага Комисията, за да приеме решението, съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014.

578 От това следва, че за достатъчни да обосноват одобрение трябва да се считат мотиви, в които Комисията посочва, че е съгласна със съдържанието на схемата за преструктуриране и с основанията, които ЕСП излага в схемата за преструктуриране, за да обоснове нейното приемане.

579 В репликата жалбоподателите поддържат, че нито един от документите, за които Комисията твърди, че са включени в административната преписка, не потвърждава участието ѝ в процедурата по друг начин, освен чрез приетото от нея решение. Жалбоподателите посочват, че с този довод целят да се установи неизпълнение от страна на Комисията на задълженията ѝ по силата на член 291 ДФЕС и решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7).

580 С този довод жалбоподателите не изтъкват, че Комисията е нарушила задължението си за мотивиране, а се позовават на нарушение на принципите относно делегирането на правомощия, закрепени с решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7). В репликата жалбоподателите посочват, че този довод препраща към точка 153 от жалбата. В тази точка от жалбата обаче жалбоподателите само посочват, че Комисията не е мотивирала контрола, упражнен от нея по отношение на аспектите на схемата за преструктуриране, във връзка с които има свобода на преценка, и че се е задоволила с това да я одобри.

581 Следователно трябва да се приеме, че този довод е повдигнат за първи път в репликата и трябва да се тълкува като ново основание.

582 Съгласно член 84 от Процедурния правилник в хода на производството не могат да се въвеждат нови основания, освен ако те не почиват на правни или фактически обстоятелства, установени в производството.

583 Жалбоподателите обаче не твърдят, че този нов довод се основава на фактически обстоятелства, които са им били неизвестни към момента на подаване на жалбата, и следователно той трябва да се отхвърли като недопустим.

584 От всичко изложено по-горе следва, че трябва да бъдат отхвърлени твърденията по четвъртото основание.

585 След като са отхвърлени твърденията по всички основания, следва да бъде отхвърлено искането за отмяна на обжалваните решения.

586 Поради това следва да се отхвърли и тази част от първото искане на жалбоподателите, в която те молят Общия съд вследствие на отмяната на обжалваните решения „да осъди Комисията и ЕСП да възстановят инвестициите им в Banco Popular“, без да е необходимо произнасяне по допустимостта на това искане. Що се отнася до частта от първото искане, изложена при условията на евентуалност, а именно Общият съд да осъди ЕСП и Комисията „да им платят обезщетение на основание извъндоговорната им отговорност“, следва да се приеме, че то се припокрива с разгледаното по-долу първо искане за обезщетение.

Б. По исканията за обезщетение

587 Второто искане на жалбоподателите е ЕСП и Комисията да бъдат осъдени да им платят обезщетение на основание извъндоговорната им отговорност. Жалбоподателите отправят две отделни искания за обезщетение, като първото е основано на отмяната на обжалваните решения, а второто е независимо от тази отмяна.

1. По първото искане за обезщетение

588 Що се отнася до първото искане за обезщетение, жалбоподателите изтъкват, че в случай че Общият съд отмени обжалваните решения, те молят да получат обезщетение на основание извъндоговорната отговорност, както и да се потвърдят правните последици от тези решения на основание член 264 ДФЕС.

589 Поддържат, че съгласно член 264 ДФЕС Общият съд може да посочи, че правни последици от обявеното за недействително спорно решение трябва да се считат за окончателни и в този случай искат от Общия съд, при условията на евентуалност спрямо искането им за отмяна, да осъди ЕСП и Комисията да им платят обезщетение на основание извъндоговорната им отговорност. Що се отнася до обезщетението за претърпените вреди в случай на отмяна на обжалваните решения, член 266, втора алинея ДФЕС предвиждал, че задължението да се вземат всички необходими мерки, за да бъде възстановено предишното положение на жалбоподателите, не засяга задължението, което може да произтече от прилагането на член 340, втора алинея ДФЕС.

590 Съгласно постоянната съдебна практика исканията за поправяне на имуществени или неимуществени вреди трябва да се отхвърлят, когато са тясно свързани с исканията за отмяна, ако последните са били отхвърлени като недопустими или неоснователни (вж. решение от 29 април 2020 г., Tilly-Sabco/Съвет и Комисия, T-707/18, непубликувано, EU:T:2020:160, т. 115 и цитираната съдебна практика).

591 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че първото искане на жалбоподателите за обезщетение е обусловено от констатацията, че обжалваните решения са незаконосъобразни. Тъй като обаче искането за отмяна на обжалваните решения е отхвърлено, първото искане на жалбоподателите за обезщетение също следва да бъде отхвърлено.

2. По второто искане за обезщетение

592 Жалбоподателите искат обезщетение на основание извъндоговорната отговорност на ЕСП и на Комисията съгласно член 87 от Регламент № 806/2014, който предвижда, че ЕСП носи отговорност при изпълнението на неговите функции за преструктуриране, както и съгласно членове 266, 268 и 340 ДФЕС, които се прилагат както по отношение на ЕСП, така и по отношение на Комисията.

593 Жалбоподателите изтъкват, че независимо дали обжалваните решения ще бъдат отменени или не, ЕСП и Комисията следва да бъдат осъдени да платят обезщетение на основание извъндоговорната им отговорност, поради описаното в основанията за отмяна тяхно противоправно поведение, а именно изявленията на ЕСП и разгласената от него информация, довели до преструктурирането на Banco Popular, пасивното отношение на европейските институции към срива на Banco Popular, липсата на добра администрация и на ранна намеса и незаконосъобразността на процедурата за преструктуриране. Те твърдят, че ако не били извършени тези незаконосъобразни действия на ЕСП, Banco Popular нямало да бъде поставена в режим на преструктуриране или поне не при същите условия.

594 Следва да се припомни, че съгласно член 340, втора алинея ДФЕС в случай на извъндоговорна отговорност Съюзът, в съответствие с основните принципи на правото, които са общи за държавите членки, е длъжен да поправи вредите, причинени от неговите институции или служители, при изпълнението на техните задължения.

595 Съгласно постоянната съдебна практика Съюзът носи извъндоговорна отговорност по смисъла на член 340, втора алинея ДФЕС при наличието на съвкупност от условия, а именно противоправно поведение на институция на Съюза, наличие на вреди и причинно-следствена връзка между поведението на институцията и твърдените вреди (вж.

решения от 20 септември 2016 г., Ledra Advertising и др./Комисия и ЕЦБ, C-8/15 P—C-10/15 P, EU:C:2016:701, т. 64 и цитираната съдебна практика, от 16 декември 2020 г., Съвет и др./K. Chrysostomides & Co. и др., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P и C-604/18 P, EU:C:2020:1028, т. 79 и цитираната съдебна практика, и от 25 февруари 2021 г., Dalli/Комисия, C-615/19 P, EU:C:2021:133, т. 41 и цитираната съдебна практика).

596 След като едно от тези условия не е изпълнено, искът трябва да се отхвърли изцяло, без да е нужно да се разглеждат другите условия за извъндоговорната отговорност на Съюза. Освен това съдът на Съюза не е длъжен да разгледа тези условия в определен ред (вж. решения от 5 септември 2019 г., Европейски съюз/Guardian Europe и Guardian Europe/Европейски съюз, C-447/17 P и C-479/17 P, EU:C:2019:672, т. 148 и цитираната съдебна практика, и от 10 март 2021 г., AM/ЕИБ, T-134/19, EU:T:2021:119, т. 84 и цитираната съдебна практика).

597 Съгласно постоянната съдебна практика, що се отнася до първото условие, а именно противоправно поведение на институциите на Съюза, трябва да се установи достатъчно съществено нарушение на правна норма, която цели да предостави права на частноправните субекти (вж. решения от 20 септември 2016 г., Ledra Advertising и др./Комисия и ЕЦБ, C-8/15 P—C-10/15 P, EU:C:2016:701, т. 65 и цитираната съдебна практика, от 25 февруари 2021 г., Dalli/Комисия, C-615/19 P, EU:C:2021:133, т. 55 и цитираната съдебна практика, и определение от 24 октомври 2019 г., Liaño Reig/ЕСП, T-557/17, непубликувано, EU:T:2019:771, т. 62 и цитираната съдебна практика).

598 Изискването за достатъчно съществено нарушение на правна норма, която има за цел да се предоставят права на частноправни субекти, цели, независимо от характера на съответния незаконосъобразен акт, да предотврати случаите, в които рискът от понасяне на вредите, които претендират засегнатите лица, накърнява способността на съответната институция да упражни в пълна степен правомощията си в обществен интерес както в рамките на нормативната си дейност или на дейността, включваща упражняването на избор от областта на политическата икономия, така и в сферата на административните ѝ правомощия, при това без да пренася върху трети лица тежестта на последиците от явни и неизвиними нарушения (вж. решения от 3 март 2010 г., Artegodan/Комисия, T-429/05, EU:T:2010:60, т. 55 и цитираната съдебна практика, от 23 ноември 2011 г., Sison/Съвет, T-341/07, EU:T:2011:687, т. 34 и цитираната съдебна практика, и от 14 декември 2018 г., East West Consulting/Комисия, T-298/16, EU:T:2018:967, т. 124 и цитираната съдебна практика).

599 Подобно нарушение се констатира, когато е налице явно и значително неспазване от страна на съответната институция на ограниченията, които са наложени на нейното право на преценка, като факторите, които трябва да се вземат под внимание в това отношение, са по-конкретно сложността на ситуациите, които трябва да се уредят, степента на яснота и прецизност на нарушената правна норма, както и обхватът на свободата на преценка, която нарушената норма предоставя на институцията на Съюза (вж. решения от 10 септември 2019 г., HTTS/Съвет, C-123/18 P, EU:C:2019:694, т. 33 и цитираната съдебна практика, и от 18 ноември 2020, H/Съвет, T-271/10 RENV II, EU:T:2020:548, т. 101 и цитираната съдебна практика). Единствено когато тя разполага само със значително ограничена свобода на преценка или дори не разполага с такава, самото нарушаване на правото на Съюза може да е достатъчно, за да се установи наличието на достатъчно съществено нарушение (вж. решения от 20 януари 2021 г., Комисия/Printeos, C-301/19 P, EU:C:2021:39, т. 103 и цитираната съдебна практика, и от 20 септември 2019 г., Dehousse/Съд на Европейския съюз, T-433/17, EU:T:2019:632, т. 165 и цитираната съдебна практика).

а) По твърдяната незаконосъобразност

600 Що се отнася до поведението на Комисията и ЕСП, жалбоподателите твърдят, че изявленията на ЕСП и разгласената от него информация на 23 и 31 май 2017 г., както и през следващите дни, са предизвикали всеобща паника, довела до срив на акциите на Banco Popular и до масови тегления на депозити на нейни клиенти. ЕСП нарушил задълженията си за поверителност. Вместо още при първите течове на информация да вземат мерки за намаляване на вредата, ЕСП и Комисията възприели пасивно поведение в противоречие с правото на добра администрация и с правото на ранна намеса. Според жалбоподателите, когато е счел, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, ЕСП е приел схемата за преструктуриране, без да вземе предвид по-малко ограничителни за тях мерки в нарушение на Регламент № 806/2014 и на основните принципи, като принципите на пропорционалност, на забрана на дискриминацията и произвола, правото на изслушване и правото на мотивиране на решенията.

601 Жалбоподателите считат, че нарушението на правото на Съюза от страна на ЕСП и на Комисията е ясно установено и това е достатъчно, за да се констатира наличие на достатъчно съществено нарушение. Ставало въпрос за неизвинима грешка от страна на ЕСП, за която същият носел извъндоговорна отговорност. Той не трябвало да прави изявления, нито да разгласява информация и след като на Banco Popular била причинена вреда, ЕСП и Комисията трябвало да се опитат да я намалят и ако ситуацията с неизпълнението на задълженията е необратима — да изберат схема за преструктуриране, която да е в съответствие със закона и с основните принципи.

602 Доводите на жалбоподателите относно поведението на Комисията и ЕСП се подразделят на две оплаквания, свързани, от една страна, с нарушение на задълженията за поверителност и от друга страна, с пасивното поведение на ЕСП и Комисията.

1) По първото оплакване, свързано с нарушение на задълженията за поверителност

603 Жалбоподателите изтъкват, че съгласно съображение 116 и членове 88 и 90 от Регламент № 806/2014, както и съгласно член 339 ДФЕС критерият за полагане на дължимата грижа и за предпазливост е изключително висок. Според тях е неправилно да се твърди, че интервюто, дадено от председателката на ЕСП за телевизионния канал „Блумберг“ на 23 май 2017 г., не е позволило на обществеността да направи извода, че Banco Popular е проверявана по смисъла на съображение 116 от Регламент № 806/2014.

604 Жалбоподателите поддържат, че отговорност за изявленията и течовете на информация от 23 и 31 май 2017 г. носи ЕСП, или най-малкото длъжностни лица на Съюза, участвали в процедурата за преструктуриране. ЕСП не отричал, че течове на информация били в основата на статията, публикувана от „Ройтерс“ на 31 май 2017 г. Комисията и ЕСП не отричали, че испанските органи, и по-специално FROB, са теглили депозити. ЕСП и Комисията не провели вътрешно разследване, в рамките на което да се заключи, че те не са в основата на течовете. ЕСП не приложил процедурата за проверка на последиците от разкриване на информация, посочена в член 88, параграф 5 от Регламент № 806/2014, което представлявало достатъчно съществено нарушение.

605 Член 339 ДФЕС предвижда:

„Членовете на институциите на Съюза, членовете на комитетите, както и длъжностните лица и другите служители на Съюза са длъжни, дори и след като са престанали да изпълняват задълженията си, да не разкриват информация, включена в обхвата на професионалната тайна, в частност информация относно предприятия, техните стопански отношения или факторите за ценообразуване в тях“.

606 Съгласно съдебната практика, макар тази разпоредба да се отнася по-скоро до събраната от предприятията информация, изразът „в частност“ показва, че става дума за общ принцип, които се прилага и към друга поверителна информация (вж. по аналогия решение от 3 март 2011 г., Siemens/Комисия, T-110/07, EU:T:2011:68, т. 400 и цитираната съдебна практика).

607 Член 88, параграф 1 от Регламент № 806/2014 предвижда:

„По отношение на членовете на [ЕСП], заместник-председателя[…], членовете на [ЕСП], посочени в член 43, параграф 1, буква б), членовете на персонала на [ЕСП], служителите на обменни начала или командированите служители от участващите държави членки, изпълняващи задължения по преструктуриране, се прилагат изискванията за професионална тайна съгласно член 339 ДФЕС и съответните разпоредби от законодателството на Съюза дори след прекратяване изпълнението на техните задължения. По-специално за тях се прилага забрана да разкриват поверителна информация, получена в хода на техните професионални дейности или от компетентен орган, или от орган за преструктуриране във връзка с функциите им съгласно настоящия регламент, на което и да е лице или орган — освен ако тази информация се разкрива при упражняването на функциите им по настоящия регламент или е в съкратена или обобщена форма, така че субектите по член 2 да не могат да бъдат идентифицирани, или когато тази информация се разкрива с изричното и предварително съгласие на органа или субекта, който я е предоставил“.

608 Следва да се посочи и цитираното в точка 514 по-горе съображение 116 от Регламента, отнасящо се до поверителността на информацията, с която разполага ЕСП преди приемането на решение за преструктуриране.

609 В настоящия случай следва да се отбележи, че в жалбата си жалбоподателите посочват „изявленията на ЕСП и разгласената от него информация на 23 и 31 май 2017 г., както и през следващите дни“. В репликата жалбоподателите посочват само интервюто с председателката на ЕСП от 23 май 2017 г. и статията, публикувана от „Ройтерс“ на 31 май 2017 г.

610 Доколкото жалбоподателите не посочват кои са другите твърдени изявления на ЕСП, Общият съд ще разгледа само съдържанието на изявлението на председателката на ЕСП от 3 май 2017 г. и на статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г., на които жалбоподателите се основават, за да изтъкнат, че е налице нарушение на задължението за поверителност.

611 На първо място, що се отнася до интервюто, което председателката на ЕСП дава за телевизионния канал „Блумберг“ на 23 май 2017 г., журналистът пита:

„Може ли да се насочим към Испания? Бих искал да покажа на зрителите ни нещо, което трайно присъства на екрана на радара ни тук в „Блумберг“. Става дума за Banco Popular и за условно конвертируемите облигации, които понастоящем са подложени на известно

напрежение. Базовият собствен капитал от първи ред на тази институция е малко над 7 %. Дали тя е и на екрана на вашия радар?“ [Can I take you to Spain? I want to show our audience something that is very much on our radar screen here at Bloomberg and that is Banco Popular and the CoCos (Contingent Convertibles) which are under a little bit of pressure right now. This is an institution with a CET 1 just north of 7 per cent. Is it on your radar screen as well?]

612 Председателката на ЕСП отговаря:

„Никога не говоря за отделни банки. На екрана на радара ни има повече от една банка и Banco Popular, разбира се, е сред случаите, които наблюдаваме, но не е единственият“ (Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching).

613 От една страна, следва да се констатира, както отбелязва ЕСП, че казаното има общ характер, тъй като надзорът над институциите е сред задачите, които същият изпълнява в сътрудничество с ЕЦБ. Информацията, че Banco Popular, в качеството си на кредитна институция, за която се прилага единният надзорен механизъм, е „наблюдавана“, не е поверителна.

614 Освен това от статията от 15 май 2017 г., публикувана в elconfidencial.com и посочена в точка 41 по-горе, става ясно, че информацията, че Banco Popular е проверявана от ЕЦБ, вече е била публично известна.

615 От друга страна, по време на това интервю председателката на ЕСП не споменава хипотезата за преструктуриране на Banco Popular. От казаното изобщо не може да се изведе заключение за предстоящо преструктуриране на Banco Popular и още по-малко за инструмента за преструктуриране, който ЕСП би могъл да приложи.

616 Освен това, доколкото казаното не може да се тълкуват в смисъл, че Banco Popular ще бъде поставена в режим на преструктуриране, то не попада в хипотезите по съображение 116 от Регламент № 806/2014, което се отнася до всяка информация, предоставена по отношение на решение за преструктуриране, преди то да бъде взето.

617 Освен това, що се отнася до друг откъс от това интервю, цитиран в точка 16 от жалбата, достатъчно е да се отбележи, че председателката на ЕСП говори по принцип и не засяга конкретното положение на Banco Popular. Всъщност в този откъс председателката на ЕСП отговаря по следния начин на въпрос за бъдещето на институции като Banco Popular, които наскоро са набрали средства на капиталовия пазар и на които ще им е трудно да го направят отново:

„Пак казвам, че няма да говоря за Banco Popular. Както разбирате, мисля, че да се обсъжда тази тема, означава именно да се върнем към въпроса за първопричината, като е строго индивидуален и специфичен за всеки конкретен случай въпросът дали някой може да се освободи от портфейла необслужвани кредити в лоша банка? Възможно ли е да се опитате да го продадете? Как можете да го преструктурирате? Вливането винаги е опция. Ясното ми послание е, че през последните две години работихме усилено, за да се опитаме да изготвим планове за преструктуриране, за които се надяваме да предлагат и по-индивидуални разрешения. Например дали, преди да стане нежизнеспособна и да влезе в режим на

преструктуриране, банката може да бъде структурирана по начин, който ще ви позволи да намерите алтернативни, частни решения. Бих казала, че предпочитано разрешение, дори от наша гледна точка, винаги има. Но не и единствено такова“.

618 Ето защо трябва да се приеме, че казаното от председателката на ЕСП по време на интервюто от 23 май 2017 г. не съдържа поверителна информация и не представлява нарушение на принципа на поверителност, нито на задължението за професионална тайна, предвидено в член 88 от Регламент № 806/2014 и в член 339 ДФЕС.

619 На второ място, що се отнася до статията, публикувана от „Ройтерс“ на 31 май 2017 г. под заглавие „Предупреждават ЕС за риска от преструктуриране на Banco Popular“ (La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular), в нея се посочва, че според неназовано високопоставено длъжностно лице на Съюза един от водещите банкови надзорници в Европа предупредил длъжностните лица на Съюза, че ако не успее да намери купувач, Banco Popular може да трябва да се преструктурира, и че председателката на ЕСП наскоро издала „ранно предупреждение“. Съгласно тази статия това високопоставено длъжностно лице посочва също, че председателката на ЕСП заявила, че ЕСП следи процедурата (Banco Popular) особено внимателно с цел евентуална намеса, и добавя, че офертата за вливане на банката може да не се увенчае с успех.

620 В тази статия на „Ройтерс“ се посочва и че според друг, също анонимен източник текат общи подготвителни действия, макар все още да не е предприета конкретна мярка. Според тази статия говорител на Banco Popular заявил, че банката работела по няколко плана, включително вливане, увеличаване на капитала и продажби на активи.

621 Трябва да се отбележи, че в тази статия се споменава и прессъобщението на ЕСП от същия ден, в което ЕСП заявява, че не коментира специфичните затруднения на дадена банка, че не може да потвърди тълкувания на изказване, за което се твърди, че е на неговата председателка, и че никога не издава предупреждения по отношение на банки.

622 Жалбоподателите споменават откъса от тази статия, в който се казва, че „текат общи подготвителни действия“. Достатъчно е да се констатира, че съгласно статията това е твърдение на „втори източник“, също анонимен, за който не се уточнява дали е длъжностно лице на Съюза. Следователно те не могат да бъдат приписани на длъжностно лице на Комисията или на член на персонала на ЕСП. Освен това изразът „общи подготвителни действия“ е с много неясен обхват и изобщо не позволява да се прецени дали се отнасят до преструктуриране, което евентуално ще започне по отношение на Banco Popular, или до плановете, предвидени от самата банка и също споменати в тази статия.

623 Освен това следва да се констатира, че жалбоподателите не уточняват коя информация в тази статия е поверителна, нито доколко нейното разкриване представлява нарушение на изискванията към ЕСП или Комисията за професионална тайна. Във всеки случай твърденията на това длъжностно лице на Съюза, които са предадени в тази статия, не се отнасят до поверителна информация, която може да е известна само на членовете на ЕСП или на Комисията, и не могат да докажат наличието на твърдените течове на данни, изтъкнати от жалбоподателите.

624 Така например длъжностното лице споменава, първо, за „ранно предупреждение“, за което се твърди, че е издадено от председателката на ЕСП. Следва обаче да се отбележи, че това твърдение не съответства на правомощие на ЕСП, което последният впрочем припомня в прессъобщението си от 31 май 2017 г.

625 Второ, що се отнася до твърдението на това длъжностно лице, че „председателката на ЕСП заявява, че ЕСП следи процедурата (Banco Popular) особено внимателно с цел евентуална намеса“, достатъчно е да се отбележи, че казаното по същество възпроизвежда това, което председателката на ЕСП заявява публично в интервюто си за телевизионния канал „Блумберг“ от 23 май 2017 г., а именно че Banco Popular е „наблюдавана“. Широкото тълкуване на тези думи впрочем е опровергано от ЕСП в прессъобщението му.

626 В допълнение това, че в статията са предадени твърдения, приписвани на председателката на ЕСП, не е достатъчно, за да се установи тяхната автентичност, още повече че самото лице, което предава казаното от нея, не е назовано.

627 Трето, що се отнася до твърдението на това длъжностно лице, че офертата за вливане на банката е можело да не се увенчае с успех, от същата статия става ясно, че според самата Banco Popular крайната дата за подаване на оферти в рамките на процедурата за частна продажба, първоначално определена за 10 юни 2017 г., подлежи на промяна.

628 В това отношение жалбоподателите прилагат към жалбата статия на „Ел Паис“ от 31 май 2017 г. под заглавие „Banco Popular удължава срока за подаване на оферти до края на юни“ (El Popular amplía el plazo para presentar ofertas hasta fin de junio), в която се потвърждава, че банката отлага крайния срок за подаване на оферти от 10 юни до последната седмица на този месец.

629 Съответно вероятността започналата през април 2017 г. процедура за частна продажба да не се увенчае с успех, не може да се разглежда като поверителна информация, а като логичен извод, изведен от обстоятелствата, а именно че към 31 май 2017 г. за Banco Popular все още няма купувач в рамките на тази процедура и че крайната датата на тази процедура е била отложена.

630 Четвърто, що се отнася до твърдението, че според неназовано високопоставено длъжностно лице на Съюза един от водещите банкови надзорници в Европа предупредил длъжностните лица на Съюза, че ако не успее да намери купувач, Banco Popular може да трябва да се преструктурира, следва да се отбележи, че още през май в редица статии в печата вече се посочва, че Banco Popular е в затруднено положение и че е започнала процедура за частна продажба.

631 Така например, от цитираната в точка 40 по-горе статия от 11 май 2017 г., излязла на уебсайта elconfidencial.com, става ясно, че директорът на Banco Popular е разпоредил спешна продажба на банката поради риск от изпадане в несъстоятелност. Споменатият в статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г. факт, че длъжностните лица на Съюза получили сведения от „един от водещите банкови надзорници в Европа“, изглежда, съответства на информацията в тази статия от 11 май 2017 г., че поради сериозен риск от несъстоятелност, дължащ се по-специално на постоянния отлив на депозити, директорът на Banco Popular е бил принуден да приведе в изпълнение процедурата за продажба, за да

отговори на изискванията на ЕЦБ. Освен това в посочената в точка 41 по-горе статия от 15 май 2017 г., излязла на уебсайта elconfidencial.com, се посочва, че планът за продажба на Banco Popular е приведен в изпълнение от нейния директор след проверката на ЕЦБ.

632 Съответно фактът, че Banco Popular е изправена пред риск от изпадане в несъстоятелност, ако не намери купувач в края на започнатата от нея процедура за продажба, е публично известен от средата на май 2017 г.

633 От това следва, че противно на твърденията на жалбоподателите, думите на неназованото длъжностно лице на Съюза, предадени в тази статия, не съдържат поверителна информация относно привеждането в изпълнение на преструктуриране на Banco Popular, като посочената в съображение 116 от Регламент № 806/2014, която е можело да бъде известна само на длъжностните лица на Комисията или на членовете на ЕСП.

634 Освен това тази статия на „Ройтерс“ се основава на твърденията на неназовано лице, за което се твърди, че е длъжностно лице на Съюза, без да се уточнява в коя негова институция или орган работи.

635 Както твърди ЕСП, има много други лица, извън членовете на ЕСП или длъжностните лица на Комисията, които са можели да направят такива твърдения, особено с оглед на възможностите за обмен на информация, предвидени по-специално в член 88, параграф 6 от Регламент № 806/2014.

636 Съгласно съдебната практика в рамките на иск за обезщетение именно ищецът трябва да докаже, че условията за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза по смисъла на член 340 ДФЕС са изпълнени. Така, доколкото жалбоподателите в случая не доказват, че публикуването на информация в печата е резултат от разгласяване на информация, вина за което носи Комисията или ЕСП, последните не могат по принцип да бъдат упрекнати заради подобно публикуване (вж. в този смисъл решение от 8 юли 2008 г., Franchet и Byk/Комисия, T-48/05, EU:T:2008:257, т. 182 и цитираната съдебна практика).

637 В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателите не представят никакви данни, които да докажат, че цитираното в тази статия длъжностно лице е длъжностно лице на Комисията или член на персонала на ЕСП.

638 Те твърдят само че тази статия доказва наличието на течове и че ЕСП не отричал, че такива е имало. Изтъкват, че ЕСП и Комисията не са представили доклад, нито са провели вътрешно разследване, въз основа на което да се заключи, че те не са в основата на течовете на информацията, предадена в статията на „Ройтерс“. Твърдят, че поради непровеждането на това вътрешно разследване ЕСП и Комисията не са могли да представят доказателство, което да им позволи да оборят презумпцията по съображение 116 и по членове 88 и 91 от Регламент № 806/2014.

639 Дори да се приеме обаче, че в основата на предадените в тази статия твърдения е информация, изтекла от длъжностно лице на Съюза, доколкото не е установено, че отговорни за това изтичане на информация, за което свидетелстват посочените от жалбоподателите статии в печата, са службите на Комисията или на ЕСП, от съдебната практика следва, че такъв източник на изтичане на информация не може да се презумира (вж. в този смисъл решение от 15 март 2006 г., BASF/Комисия, T-15/02, EU:T:2006:74, т. 605).

640 Освен това следва да се отбележи, че дори да е вероятно Комисията или ЕСП да е в основата на това изтичане на информация, тази вероятност сама по себе си не е достатъчна, както претендират жалбоподателите, за да ѝ/му бъде наложена тежестта да докаже обратното (вж. в този смисъл решение от 5 април 2006 г., Degussa/Комисия, T-279/02, EU:T:2006:103, т. 412).

641 Противно на твърденията на жалбоподателите, нито съображение 116, нито член 88 от Регламент № 806/2014, с които се забранява разкриването на поверителна информация на което и да е лице или орган, могат да се тълкуват в смисъл, че съдържат предполагаща обръщане на тежестта на доказване презумпция, че източникът на всеки теч на информация относно преструктурирането на даден субект е член на персонала на ЕСП.

642 В настоящия случай, тъй като не може да се презумира, че Комисията или ЕСП са в основата на твърдяното изтичане на информация, те не са длъжни да доказват, че това не е така.

643 Освен това непровеждането на вътрешно разследване не може в никакъв случай да се разглежда като доказателство за нарушение от страна на ЕСП или на Комисията на задължението им за поверителност. Ето защо трябва да се приеме, че това, че след приемането на решението за преструктуриране ЕСП и Комисията не провеждат вътрешно разследване, за да установят първоизточника на потенциалните течове на информация, не е релевантно за преценката дали е налице противоправното поведение, за което се твърди, че е в основата на посочените от жалбоподателите вреди.

644 В това отношение на 9 октомври 2020 г. жалбоподателите внасят в секретариата на Общия съд писмо с ново доказателствено искане на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник. Това доказателствено искане се отнася до две вътрешноведомствени електронни писма на ЕСП, от 10 и 18 август 2017 г., относно потенциален теч на информация, който е в основата на статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г. Жалбоподателите посочват, че са получили достъп до тези документи след решение на Апелативната комисия на ЕСП от 15 април 2020 г. във връзка с тяхно искане за достъп до документи, подадено на основание член 90 от Регламент № 806/2014, и че ЕСП им е предоставил тези две електронни писма на 27 август 2020 г. Те изтъкват, че тези електронни писма доказват, че ЕСП не е провел вътрешно разследване относно предполагаемия теч на информация в основата на статията от 31 май 2017 г.

645 Достатъчно е да се припомни, че жалбоподателите не доказват, че в основата на твърденията, предадени в статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г., е информация, изтекла от длъжностно лице на ЕСП, и че фактът, че ЕСП не е провел вътрешно разследване, е ирелевантен за преценката дали последният е нарушил задълженията си за поверителност. Ето защо това ново доказателство, с което се цели да се установи липсата на вътрешно разследване на ЕСП относно предполагаемия теч на информация в основата на статията от 31 май 2017 г., следва да се счита за ирелевантно.

646 От всичко изложено по-горе следва, че жалбоподателите не доказват, че ЕСП и Комисията са нарушили принципа на поверителност и задължението за професионална тайна.

2) По второто оплакване, свързано с пасивното поведение на ЕСП и на Комисията

647 Жалбоподателите изтъкват, че вместо още при първите течове на информация да вземат мерки за намаляване на вредата, ЕСП и Комисията са възприели пасивно поведение в противоречие с правото на добра администрация и с правото на ранна намеса. Когато счел, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, ЕСП приел схемата за преструктуриране, без да вземе предвид по-малко ограничителни за жалбоподателите мерки в нарушение на Регламент № 806/2014 и на основните принципи, като принципите на пропорционалност, на забрана на дискриминацията и произвола, правото на изслушване и правото на мотивиране на решенията. Според тях ЕСП и Комисията предизвикали несигурност, довела до несъстоятелността на Banco Popular, поради което били длъжни да направят така, че да сведат до минимум причинената вреда.

648 Следва да се отбележи, че жалбоподателите не обясняват какво точно имат предвид, когато упрекват Комисията и ЕСП в „пасивно поведение“, нито кои са мерките, които те е трябвало да вземат за „намаляване на вредата“.

649 Както отбелязва Комисията, съгласно съдебната практика Съюзът може да бъде подведен под отговорност за бездействията на институциите само доколкото същите са нарушили законово задължение за предприемане на действие, произтичащо от разпоредба на правото на Съюза (решение от 15 септември 1994 г., KYDEP/Съвет и Комисия, C-146/91, EU:C:1994:329, т. 58; вж. също решения от 14 декември 2005 г., Beamglow/Парламент и др., T-383/00, EU:T:2005:453, т. 166 и цитираната съдебна практика, и от 16 ноември 2017 г., Acquafarm/Комисия, T-458/16, непубликувано, EU:T:2017:810, т. 47 и цитираната съдебна практика). Жалбоподателите обаче не обясняват по силата на кои разпоредби ЕСП и Комисията са били длъжни да действат, за да избегнат приемането на решение за преструктуриране.

650 Доколкото жалбоподателите се позовават на доводите, вече изложени от тях в искането за отмяна, достатъчно е да се отбележи, че те са отхвърлени в рамките на анализа на първото основание. По-конкретно, доводите относно пасивното поведение на ЕСП и на Комисията в нарушение на принципа на добра администрация са отхвърлени при анализа в точки 173—176 по-горе на третото оплакване в първата част на първото основание, а доводите относно невземането предвид на по-малко ограничителни за жалбоподателите мерки са отхвърлени в рамките на втората и третата част на първото основание.

651 От изложеното по-горе следва, че жалбоподателите не доказват наличието на противоправно поведение от страна на ЕСП или на Комисията, а оттам и на достатъчно съществено нарушение на правна норма, която има за цел да се предоставят права на частноправните субекти. Съгласно цитираната в точка 596 по-горе съдебна практика, след като първото условие за понасяне на извъндоговорна отговорност от ЕСП или Комисията не е изпълнено, второто искане за обезщетение трябва да бъде отхвърлено, без да е необходимо да се разглеждат останалите условия.

652 Общият съд обаче счита, че в интерес на доброто правораздаване е уместно да разгледа и доводите на жалбоподателите за наличие на причинно-следствена връзка между твърдяното противоправно поведение на ЕСП и на Комисията и вредата, която твърдят, че са претърпели.

б) По причинно-следствената връзка

653 Жалбоподателите изтъкват, че причинно-следствената връзка при разгласяване на поверителна информация е спомената в съображение 116 от Регламент № 806/2014, доколкото това разгласяване може да доведе до поставянето на банкова институция в режим на преструктуриране. Използваният в съображение 116 израз „трябва да се приеме“ означавал, че при нарушение на задълженията за поверителност институциите на Съюза трябвало да докажат липсата на причинно-следствена връзка.

654 Те припомнят, че изявлението на председателката на ЕСП от 23 май 2017 г., че ЕСП проверява Banco Popular, и статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г., в която се казва, че ЕСП ще започне процедура за преструктуриране, са предизвикали всеобща паника, която е довела до срив на борсовите котировки на Banco Popular и до масови тегления на депозити. След тези течове на информация ЕСП и Комисията не направили нищо, за да поправят положението, а впоследствие ЕСП счел, че Banco Popular е проблемна, и започнал процедурата за преструктуриране. Освен това ЕСП допуснал редица нарушения при приемането на схемата за преструктуриране. Всички тези нарушения били в основата на причинената на жалбоподателите вреда. Жалбоподателите считат, че ЕСП и Комисията не трябвало да предприемат действие по преструктуриране на Banco Popular, в който случай те щели все още да разполагат с инвестициите си, или че трябвало да предприемат това действие при други условия, в който случай те нямало да понесат имуществени вреди.

655 Що се отнася до условието за наличие на причинно-следствена връзка между твърдяното поведение и изтъкнатата вреда, посочената вреда трябва да е достатъчно пряка последица от укоримото поведение, като последното трябва да представлява основната причина за вредата, но липсва задължение да се поправя всяка вредоносна последица, дори непряко свързана, която е резултат от незаконосъобразно положение. Ищецът трябва да докаже съществуването на причинно-следствена връзка между укоримото поведение и претендираната вреда (вж. решение от 11 юли 2019 г., BP/FRA, T-838/16, непубликувано, EU:T:2019:494, т. 217 и цитираната съдебна практика).

656 Жалбоподателите твърдят, че изявлението на председателката на ЕСП от 23 май 2017 г. и статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г. са в основата на ликвидните затруднения на Banco Popular.

657 Тези доводи почиват на частично и неправилно представяне на обстоятелствата в основата на ликвидните затруднения на Banco Popular и на причините, довели до това тя да е проблемна или да има вероятност да стане проблемна.

658 Съответно следва да се припомни, че в оценката си за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна ЕЦБ посочва, че Banco Popular е привлякла вниманието със своята ниска рентабилност, с лошото качество на активите си и с ниските нива на покритие в сравнение с тези на аналогичните банки, както и че от януари 2017 г. в медиите излизат отрицателни публикации за нея. ЕЦБ отбелязва, че когато през февруари 2017 г. обявява годишните си резултати за 2016 г., Banco Popular е съобщила, че има нужда от извънредни провизии и че сменя директора си. Тя констатира, че тези съобщения са довели до понижаване на рейтинга на Banco Popular от DBRS и до сериозни притеснения у клиентите на Banco Popular, намерили израз в неочаквани тегления на депозити.

659 ЕЦБ отбелязва също, че официалното изявление ad hoc на Banco Popular от 3 април 2017 г., в което същата информира за резултата от няколко вътрешни одита, е предизвикало нова вълна тегления на депозити, за която са допринесли и други посочени в точка 56 по-горе събития.

660 В съображение 24 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва редица обстоятелства, довели до бързото влошаване на ликвидността на Banco Popular, а именно:

– през февруари 2017 г. Banco Popular обявява нужда от извънредни провизии на стойност 5,7 милиарда евро, водещи до консолидирана загуба в размер на 3,485 милиарда евро, и назначаването на нов директор,

– на 10 февруари 2017 г. DBRS понижава рейтинга на Banco Popular,

– на 3 април 2017 г. Banco Popular публикува официално изявление ad hoc, в което информира за резултата от вътрешни одити с потенциално съществено въздействие върху финансовите ѝ отчети, и потвърждава смяната на главния изпълнителен директор по-малко от година след встъпването му в длъжност,

– на 7 април 2017 г. Standard & Poor's и на 21 април Moody's понижават рейтинга на Banco Popular,

– на 12 май 2017 г. Banco Popular нарушава изискването за 80 % ликвидно покритие и след това не успява да възстанови съответствието с нормативно установения праг,

– постоянните отрицателни медийни публикации относно финансовите резултати на Banco Popular и относно предполагаемия непосредствен риск от несъстоятелност или от неликвидност водят до ръст в тегленията на депозити,

– на 6 юни 2017 г. DBRS и Moody's понижават рейтинга на Banco Popular.

661 ЕСП отбелязва, че всички тези обстоятелства довеждат до значителни тегления на депозити.

662 Следва също така да се отбележи, че в протокола от заседанието от 6 юни 2017 г., след което обявява банката за проблемна, управителният съвет на Banco Popular излага причините, довели до състоянието на Banco Popular, сред които медийни публикации от предходните месеци относно финансовото състояние на цялата група, и конкретно на Banco Popular, и отражението им върху ликвидността. Управителният съвет посочва, че изключителният финансов стрес, през който преминава Banco Popular, се дължи на редица фактори, и по-специално на по-слабата платежоспособност, на качеството на активите и на тяхното покритие спрямо аналогичната група, както и на постоянните изключително отрицателни публикации за групата в някои медии. От това следва, че управителният съвет признава, че информацията за финансовите затруднения на групата, която вече няколко месеца се разпространява в печата, е допринесла за състоянието на Banco Popular, но я посочва наред с други фактори, без да споменава нито изявлението на председателката на ЕСП от 23 май 2017 г., нито статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г.

663 От тези факти, които жалбоподателите не оспорват, става ясно, че състоянието на Banco Popular се влошава доста преди 23 май 2017 г. и че ликвидните ѝ затруднения са предизвикани от множество фактори, в основата на които са лошите резултати на банката, обявени през февруари и април 2017 г. По-специално, считано от 12 май 2017 г., изискванията за ликвидно покритие на Banco Popular вече не отговарят на законоустановените.

664 Следва да се отбележи, че жалбоподателите не може да не са били наясно с всички обективни обстоятелства, предизвикали проблемите с ликвидността на Banco Popular, особено след април 2017 г. Те не могат основателно да поддържат, че изявлението от 23 май 2017 г. и статията от 31 май 2017 г., дори да се приеме, че в основата им е нарушение на поверителността от страна на ЕСП или на Комисията, са породили ликвидните затруднения на Banco Popular, а оттам и вредата за тях.

665 От това следва, че жалбоподателите не доказват наличие на причинно-следствената връзка между твърдените незаконосъобразни действия на ЕСП и на Комисията и ликвидните затруднения на Banco Popular и съответно между тези незаконосъобразни действия и претендираната вреда.

666 Останалите доводи на жалбоподателите не опровергават този извод.

667 Жалбоподателите изтъкват, че в оценката си за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, ЕЦБ посочва, че загубите на депозити след 31 май 2017 г. стават особено големи поради изтекла в медиите информация, че банката може да бъде прекратена, ако текущата процедура за частна продажба не приключи в много кратък срок.

668 Видно от оценката ѝ, ЕЦБ счита, че обявяването на неуспеха на процедурата за частна продажба и на риска от ликвидация на предприятието засилва загубите на депозити на Banco Popular. То обаче е само едно от многото посочени от ЕЦБ обстоятелства в основата на тези отливи на депозити. Жалбоподателите не могат да твърдят, че според ЕЦБ в основата на ликвидните затруднения на Banco Popular е статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г.

669 ЕЦБ отбелязва големия брой отрицателни медийни публикации по адрес на Banco Popular през този период и дори дава пример със статиите от 11 и 15 май 2017 г., посочени в точки 40 и 41 по-горе. Жалбоподателите обаче не могат да отделят от всички тези статии в печата само онази, в която се споменава за длъжностно лице на Съюза, и да твърдят, че тя е в основата на изтичането на ликвидните средства на Banco Popular.

670 Жалбоподателите изтъкват също, че ЕСП в оценка 1 и ЕЦБ в оценката си от 5 юни 2017 г. относно искането на Banco Popular да получи извънредно ликвидно улеснение посочват 23 и 31 май 2017 г. като важни дати в ликвидната криза на Banco Popular.

671 В това отношение в оценката си от 5 юни 2017 г. относно искането на Banco Popular да получи извънредно ликвидно улеснение ЕЦБ посочва:

„Между 31 март и 1 юни 2017 г. Banco Popular трябва да се справя със значителни тегления на депозити във всички клиентски сегменти, което води до сериозно влошаване на депозитната база […] и на капацитета ѝ за генериране на ликвидност (CBC […]). Заради

накърняване на репутацията на банката след медийни публикации и след обявената от нея нужда или от увеличаване на капитала, или от сделка по сливане и придобиване поради влошаването на финансовото ѝ състояние, съчетано със значително понижаване на рейтинга, тегленията на депозити през последните седмици (на 12 май, 16 май, 22 май, 23 май, 31 май и 1 юни) системно надхвърлят 500 милиона на ден в условия на постоянно намаляващ капитал с ограничен ликвиден буфер“.

672 В оценка 1 ЕСП възпроизвежда този анализ, като посочва, че се основава на предоставената от ЕЦБ информация.

673 От това следва, че ЕЦБ и ЕСП споменават 23 и 31 май 2017 г. наред с други дати, на които тегленията на депозити са надхвърляли 500 милиона евро и които нямат никаква връзка с изявленията на председателката на ЕСП и със статията на „Ройтерс“. Противно на твърденията на жалбоподателите, ЕЦБ и ЕСП не посочват, че 23 и 31 май са по-важни от другите споменати от тях дати. Освен това те подчертават, че причините за тегленията на депозити са много, от което не може да се стигне до извод, както правят жалбоподателите, че в основата на ликвидните затруднения на Banco Popular са изявлението от 23 май и статията от 31 май.

674 В допълнение курсът на акциите на Banco Popular бележи траен спад между юни 2016 г. и юни 2017 г. Противно на твърдяното от жалбоподателите, това развитие не доказва наличие на каквато и да било връзка между изявлението от 23 май и статията от 31 май 2017 г., от една страна, и курса на акциите на Banco Popular, от друга страна. Сривът в курса на акциите на Banco Popular се обяснява с лошото финансово състояние на банката и трябва да се обвърже с последователните понижавания на рейтинга на Banco Popular от рейтинговите агенции, посочени в точки 32, 38 и 46 по-горе.

675 От всичко изложено дотук следва, че исканията за обезщетение на жалбоподателите трябва да бъдат отхвърлени.

B. По исканията за отмяна на оценка 2 и за обезщетение

676 С третото си искане жалбоподателите оспорват оценка 2 на основание член 20, параграф 15 и членове 86 и 87 от Регламент № 806/2014 и изтъкват, че имат право на обезщетение.

677 Комисията поддържа, че оспорването на оценка 2 е недопустимо. ЕСП твърди, че оценка 2 не може да се оспорва отделно от решението за преструктуриране.

678 На първо място, жалбоподателите искат отмяна на оценка 2, независимо от отмяната на обжалваните решения. Всъщност в жалбата те изрично посочват, че правото на обжалване на оценката на основание член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014 представлява искане за частична отмяна на решението за преструктуриране, и по-точно на експертния доклад, използван от ЕСП за целите на преструктурирането. Поддържат, че искането им, подадено на основание член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014, е самостоятелно спрямо жалбата за отмяна на обжалваните решения и спрямо направените от тях искания за обезщетение. Това искане било допустимо дори при отхвърляне на другите искания.

679 Освен това в писмото, което внасят в секретариата на Общия съд на 16 април 2019 г. с искане за изменение на действията по събиране на доказателства, самите жалбоподатели представят искането за отмяна на обжалваните решения, искането за извъндоговорна отговорност и възражението срещу оценка 2, съпроводено с искане за обезщетение, като три отделни жалби.

680 В това отношение следва да се отбележи, че член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014 предвижда:

„Оценката е неразделна част от решението на [ЕСП] за прилагане на инструмент за преструктуриране или за упражняването на правомощие за преструктуриране или от решението за упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти. Не съществува отделно право на обжалване на оценката, която обаче може да бъде обжалвана заедно с решението на [ЕСП]“.

681 В това отношение жалбоподателите се основават на неправилно тълкуване на тази разпоредба и на съображение 63 от Регламент № 806/2014, съгласно което „[т]ази оценка следва да подлежи на обжалване единствено заедно с решението за започване на преструктурирането“. Противно на поддържаното от жалбоподателите, възможността оценката и схемата за преструктуриране да се обжалват „заедно“ не означава, че оценката може да се оспорва с жалба, която е отделна от жалбата за отмяна на схемата за преструктуриране, макар да е подадена в същия момент и с една писмена молба.

682 От текста на член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014 ясно личи, че като неразделна част от схемата за преструктуриране оценка 2 може да бъде оспорвана само в рамките на жалба за отмяна на тази схема, но не и да бъде предмет на самостоятелна жалба.

683 Поради това следва да се констатира, че искането на жалбоподателите за отмяна само на оценка 2, независимо от искането им за отмяна на обжалваните решения, трябва да се разглежда като отделна жалба от тази за отмяна на схемата за преструктуриране. Член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014, на който жалбоподателите основават искането си за отмяна на оценка 2, обаче изрично изключва възможността за подаване на такава жалба.

684 Ето защо искането за отмяна на оценка 2 следва да бъде отхвърлено като недопустимо.

685 На второ място, жалбоподателите изтъкват право на обезщетение, което произтичало пряко от член 17 от Хартата, независимо че Регламент № 806/2014 не предвижда схема за обезщетяване. Що се отнася до обезщетението, жалбоподателите изтъкват, че акционерите и притежателите на облигации на Banco Popular трябвало да получат компенсация след преструктурирането, която да съответства на стойността на нетните активи съгласно член 20, параграф 12 от Регламент № 806/2014, а не на стойността при ликвидация. Те изтъкват, че това искане е допустимо, без обаче да уточняват точния обхват на вредата, нито точния размер на исканото обезщетение.

686 Жалбоподателите посочват също, че „жалбата по член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014 е самостоятелна спрямо жалбата за отмяна и иска за извъндоговорна отговорност“ и че оценяването за целите на тази разпоредба е „различно от изчисляването на вредата в случай на отмяна с потвърждаване на правните последици или от изчисляването в случай на извъндоговорна отговорност“. В репликата те изтъкват, че имат

право на обезщетение, съответстващо на стойността на нетните активи на Banco Popular към датата на преструктурирането, съгласно член 20, параграфи 12 и 16 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 20, параграф 15 и членове 86 и 87 от същия регламент.

687 В репликата жалбоподателите поддържат, че ако оценка 2 е отразявала стойността на нетните активи на Banco Popular към датата на преструктурирането, последната е нямало да бъде поставена в режим на преструктуриране или е щяло да се наложи да се фиксира предлагане на по-висока минимална цена, което е щяло да бъде в интерес на акционерите и на притежателите на капиталови инструменти. Те считат, че съгласно прогнозните оценки на ЕЦБ и на Banco Popular нетният актив на Banco Popular е бил положителен и стойността му е възлизала на 7 милиарда евро и че размерът на обезщетението на акционерите и притежателите на капиталови инструменти е трябвало да се изчисли на тази основа, или 1,67 евро на акция.

688 Освен това следва да се отбележи, че в писмото, внесено в секретариата на Общия съд на 16 април 2019 г., жалбоподателите се отказват от поискането в жалбата назначаване на вещо лице, което да извърши справедлива, консервативна и реалистична оценка, за да изчисли стойността на нетните активи на Banco Popular.

689 Налага се обаче изводът, че доводите на жалбоподателите не позволяват да се разбере кое е правното основание на това искане за обезщетение, направено в рамките на оспорването на оценка 2.

690 Първо, не става ясно защо жалбоподателите основават искането си за обезщетение на член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014. В тази разпоредба, припомнена в точка 681 по-горе, се посочва само че оценката, на която се основава ЕСП, е неразделна част от схемата за преструктуриране и че не може да е предмет на отделно обжалване.

691 Второ, що се отнася до твърдението, че правото на обезщетение произтича пряко от нарушението на правото на собственост, закрепено с член 17, параграф 1 от Хартата, трябва да се отбележи, че дори преструктурирането на Banco Popular да е засегнало правото на собственост на жалбоподателите, това засягане не произтича от оценка 2.

692 Всъщност следва да се посочи, че оценка 2, която се извършва от независим експерт, има за цел да предостави на ЕСП данните, позволяващи му да приеме схемата за преструктуриране, и както отбелязва Комисията, сама по себе си не произвежда задължителни правни последици, годни да засегнат интересите на жалбоподателите. Задължителни правни последици произвеждат само схемата за преструктуриране и Решение 2017/1246. Следователно жалбоподателите не могат да претендират за обезщетение на основание оспорването на оценка 2, самостоятелно от оспорването на обжалваните решения.

693 Трето, що се отнася до позоваването от жалбоподателите на член 20, параграф 12 от Регламент № 806/2014, достатъчно е да се констатира, че тази разпоредба не е релевантна в случая.

694 Член 20, параграф 12 от Регламент № 806/2014 предвижда:

„Ако в последващата окончателна оценка стойността на нетните активи на субект по член 2 е по-висока отколкото във временната оценка, [ЕСП] може да изиска от националния орган за преструктуриране:

а) да упражни правомощието си за увеличаване на размера на вземанията на кредиторите или притежателите на съответните капиталови инструменти, които са били обезценени при прилагането на инструмента за споделяне на загуби;

б) да даде указания на мостова институция или дружество за управление на активи да направи допълнителна насрещна престация във връзка с активи, права или задължения в полза на институция в режим на преструктуриране или, в зависимост от случая, във връзка с инструменти на собственост — в полза на притежателите на тези инструменти на собственост“.

695 Достатъчно е да се констатира, че в случая ЕСП не извършва последваща окончателна оценка на основание тази разпоредба. Във всеки случай, противно на изтъкнатото от жалбоподателите, тази разпоредба не предвижда възможността ЕСП или Комисията да им предостави обезщетение.

696 Четвърто, не става ясно защо жалбоподателите основават правото си да получат обезщетение, съответстващо на стойността на нетните активи на Banco Popular към датата на преструктурирането, на член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014, при положение че тази разпоредба предвижда само че ЕСП гарантира извършването след преструктурирането на оценка дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в режим на преструктуриране беше образувано обичайно производство по несъстоятелност.

697 Освен това, доколкото това искане за обезщетение следва да се тълкува като насочено към подвеждането на ЕСП или Комисията под извъндоговорна отговорност на основание член 87, параграф 3 от Регламент № 806/2014, достатъчно е да се констатира, че в него не се изтъква нито едно от условията, необходими за подвеждането на институциите под отговорност по смисъла на член 340 ДФЕС, посочени в цитираната в точка 595 по-горе съдебна практика. Всъщност жалбоподателите не посочват нито какво нарушение са извършили ЕСП или Комисията, нито за какво поведение ги упрекват.

698 С оглед на изложеното по-горе искането за обезщетение, основано на оспорване на оценка 2, следва да бъде отхвърлено.

699 Следователно третото искане на жалбоподателите трябва да бъде отхвърлено.

Г. По исканията за процесуално-организационни действия и действия по събиране на доказателства

700 Жалбоподателите искат от Общия съд да разпореди различни процесуално-организационни действия и действия по събиране на доказателства.

701 В жалбата си жалбоподателите искат от Общия съд, от една страна, да разпореди на ЕСП, на Комисията, на ЕЦБ, на Кралство Испания, на Централната банка на Испания и на FROB да предоставят различни документи. От друга страна, те искат от Общия съд да разпореди изслушването на редица лица като свидетели и изготвянето на експертизи на основание член 91, букви г) и д) от Процедурния правилник.

702 С писмо от 16 април 2019 г. жалбоподателите внасят в секретариата на Общия съд искане за изменение на исканията за действия по събиране на доказателства, съдържащи се в жалбата и в репликата. В това писмо те посочват, че оттеглят искането си за експертизи и че ограничават искането си за изслушване на свидетели до председателката на ЕСП.

703 Що се отнася до направените от страна по спора искания за процесуално-организационни действия или за събиране на доказателства, следва да се припомни, че Общият съд единствен може да прецени евентуалната необходимост от допълване на данните, с които разполага по висящите пред него дела (вж. решение от 26 януари 2017 г., Mamoli Robinetteria/Комисия, C-619/13 P, EU:C:2017:50, т. 117 и цитираната съдебна практика; решение от 12 ноември 2020 г., Fleig/ЕСВД, C-446/19 P, непубликувано, EU:C:2020:918, т. 53).

704 Съгласно практиката на Съда, дори направеното в жалбата искане за разпит на свидетели да посочва точно фактите, за които следва да бъде разпитан свидетелят или разпитани свидетелите, и съображенията за разпита им, Общият съд трябва да прецени относимостта на искането с оглед на предмета на спора и необходимостта от разпита на посочените свидетели (вж. решение от 26 януари 2017 г., Mamoli Robinetteria/Комисия, C-619/13 P, EU:C:2017:50, т. 118 и цитираната съдебна практика; решение от 22 октомври 2020 г., Silver Plastics и Johannes Reifenhäuser/Комисия, C-702/19 P, EU:C:2020:857, т. 29).

705 Следва да се припомни, че с определението си от 12 май 2021 г. за извършване на действие по събиране на доказателства на основание член 91, буква б), член 92, параграф 3 и член 103 от Процедурния правилник Общият съд разпорежда на ЕСП да предостави някои документи, посочени в точка 98 по-горе. С определение от 9 юни 2021 г. Общият съд постановява, че предоставените от ЕСП поверителни варианти на документите нямат значение за решаването на спора.

706 В случая следва да се отбележи, че съдържащите се в преписката данни, както и обясненията, дадени в хода на съдебното заседание, са достатъчни, за да може Общият съд да постанови решение, след като се е произнесъл надлежно по исканията, основанията и доводите, представени в хода на производството, и с оглед на представените от страните документи.

707 От това следва, че исканията на жалбоподателите за процесуално-организационни действия и за събиране на доказателства трябва да бъдат отхвърлени, без да е необходимо произнасяне по допустимостта на някои от тези искания.

708 От всичко изложено по-горе следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена в своята цялост.

V. По съдебните разноски

709 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като жалбоподателите са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези на Комисията, ЕСП и Banco Santander, в съответствие с исканията на последните.

710 Член 138, параграф 1 от Процедурния правилник предвижда, че държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Следователно Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Eleveté Invest Group, SL и останалите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение към настоящото решение, да понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) и Banco Santander, SA.

3) Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 1 юни 2022 година.

Подписи

Съдържание

I. Правна уредба . . . 2

II. Обстоятелствата по спора и факти, настъпили след подаването на жалбата . . . 6

А. Състоянието на Banco Popular преди приемането на схемата за преструктуриране . . . 6

Б. Други факти, настъпили преди приемането на схемата за преструктуриране . . . 9

В. Схемата за преструктуриране на Banco Popular от 7 юни 2017 г. . . . 12

Г. Фактите, настъпили след приемането на решението за преструктуриране . . . 14

III. Производство и искания на страните . . . 14

IV. От правна страна . . . 17

А. По искането за отмяна на обжалваните решения . . . 17

1. По първото основание: нарушение на член 18 от Регламент № 806/2014 . . . 18

а) По първата част: нарушение на член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014 . . . 19

1) По първото оплакване, свързано с необходимостта от ликвидно улеснение 23

2) По второто оплакване, свързано с нарушение на задълженията за поверителност . . . 25

3) По третото оплакване, свързано с нарушение на принципа на добра администрация . . . 26

б) По втората част: нарушение на член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014 . . . 27

в) По третата част: нарушение на член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014 . . . 36

2. По второто основание: нарушение на член 20 от Регламент № 806/2014 . . . 40

а) По първата част: нарушение на член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014 42

б) По втората част: нарушение на член 20, параграф 5, букви а)—в) и е) от Регламент № 806/2014 . . . 43

в) По третата част: липса на независимост на Deloitte . . . 46

г) По четвъртата част: нарушение на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014, тъй като оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“ . . . 49

1) По първото оплакване, съгласно което оценка 2 се основава на неправилни критерии . . . 49

2) По второто оплакване, съгласно което оценки 1 и 2 са изключително спекулативни . . . 51

3) По третото оплакване, съгласно което оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“ . . . 57

д) По петата част: нарушение на член 20, параграфи 7 и 9 от Регламент № 806/2014 . . . 59

3. По третото основание: нарушение на правото на изслушване и на правото на достъп до преписката, закрепени в член 41, параграф 2 от Хартата . . . 61

а) По първата част: нарушение на правото на изслушване . . . 61

б) По втората част: нарушение на правото на достъп до преписката . . . 72

4. По четвъртото основание: нарушение на задължението за мотивиране . . . 77

Б. По исканията за обезщетение . . . 84

1. По първото искане за обезщетение . . . 84

2. По второто искане за обезщетение . . . 85

а) По твърдяната незаконосъобразност . . . 87

1) По първото оплакване, свързано с нарушение на задълженията за поверителност . . . 87

2) По второто оплакване, свързано с пасивното поведение на ЕСП и на Комисията . . . 94

б) По причинно-следствената връзка . . . 95

В. По исканията за отмяна на оценка 2 и за обезщетение . . . 98

Г. По исканията за процесуално-организационни действия и действия по събиране на доказателства . . . 101

V. По съдебните разноски . . . 103